

InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna
Vienna Insurance Group

Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej

**na dzień 31 grudnia 2019 r.
i za rok obrotowy zakończony tego dnia**

Spis treści

Spis użytych pojęć.....	4
Podsumowanie.....	5
A. Działalność i wyniki operacyjne.....	11
A.1 Działalność.....	11
A.2 Wyniki z działalności ubezpieczeniowej.....	15
A.3 Wyniki działalności lokacyjnej (inwestycyjnej).....	25
A.4 Wynik z pozostałych rodzajów działalności	29
A.5 Wszelkie inne informacje.....	30
B. System zarządzania.....	31
B.1 Informacje ogólne o systemie zarządzania	31
B.2 Wymogi dotyczące kompetencji i reputacji	43
B.3 System zarządzania ryzykiem, w tym własna ocena ryzyka i wypłacalności.....	45
B.4 System kontroli wewnętrznej	56
B.5 Funkcja audytu wewnętrznego	57
B.6 Funkcja aktuarialna	58
B.7 Outsourcing.....	60
B.8 Wszelkie inne informacje.....	64
C. Profil ryzyka	65
C.1 Ryzyko aktuarialne	65
C.2 Ryzyko rynkowe	69
C.3 Ryzyko kredytowe	72
C.4 Ryzyko płynności	74
C.5 Ryzyko operacyjne	74
C.6 Pozostałe istotne ryzyka.....	76
C.7 Wszelkie inne informacje.....	76
D. Wycena do celów wypłacalności	77
D.1 Aktywa	77
D.2 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe	83

D.3	Inne zobowiązania.....	91
D.4	Alternatywne metody wyceny	97
D.5	Wszelkie inne informacje.....	102
E.	Zarządzanie kapitałem.....	103
E.1	Środki własne.....	104
E.2	Kapitałowy wymóg wypłacalności i minimalny wymóg kapitałowy.....	106
E.3	Zastosowanie podmodułu ryzyka cen akcji opartego na duracji do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności	107
E.4	Różnice między formułą standardową a stosownym modelem wewnętrznym	107
E.5	Niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym i niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności	108
E.6	Wszelkie inne informacje.....	108

Spis użytych pojęć

W niniejszym sprawozdaniu stosuje się następujące definicje:

- „Spółka”, „Towarzystwo” lub „InterRisk” – InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna Vienna Insurance Group
- „Grupa VIG” – Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe, będąca głównym udziałowcem Spółki,
- „Ustawa” – ustawa z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej,
- „Dyrektywa” – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II),
- „Rozporządzenie delegowane” – rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II),
- „najlepsze oszacowanie” - najlepsze oszacowanie rezerw dla celów wyłącalności jest równe oczekiwanej wartości obecnej przyszłych przepływów pieniężnych ważonych prawdopodobieństwem ich realizacji, obliczonej przy zastosowaniu odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka,
- „Polskie Standardy Rachunkowości” lub „PSR” - Polskie Standardy Rachunkowości, określone w Ustawie o rachunkowości (Dz.U. z 1994 r. Nr 121, poz. 591) oraz w wydanych na jej podstawie aktach wykonawczych, w szczególności rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 kwietnia 2016 roku w sprawie zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji (Dz.U. z 2016 r., poz. 562), rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 roku w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 149, poz. 1674, z późn. zm.),
- „formuła standardowa” – określone w rozporządzeniu delegowanym w rozdziale V metoda wyznaczania kapitałowego wymogu wyłącalności,
- „Wyłącalność II” – ogół rozwiązań prawnych określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II).

Podsumowanie

Podstawa sporządzenia sprawozdania

Niniejsze sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej zostało sporządzone na dzień 31 grudnia 2019 roku i za rok obrotowy kończący się tego dnia, zgodnie z wymogiem zawartym w artykule 284. Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz na podstawie tytułu I Rozporządzenia delegowanego

Dane zaprezentowane w niniejszym Sprawozdaniu, jeśli nie wskazano inaczej, są wyceniane zgodnie z przepisami Ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Spółka wycenia aktywa i zobowiązania przy założeniu kontynuacji działalności, tj. zgodnie z art. 7 Rozporządzenia delegowanego.

Sprawozdanie o wypłacalności i kondycji finansowej składa się z pięciu rozdziałów:

Rozdział A. Działalność i wyniki operacyjne - charakterystyka działalności Spółki wraz z informacjami i komentarzem dotyczącym wyników operacyjnych osiągniętych w 2019 roku.

Rozdział B. System Zarządzania – zawierający podstawowe informacje dotyczącego systemu zarządzania oraz charakterystyki funkcji kluczowych w Spółce.

Rozdział C. Profil ryzyka – opisującego charakter ryzyk, z jakimi Spółka musi mierzyć się w swojej działalności operacyjnej i sposobów zarządzania tymi ryzykami.

Rozdział D. Wycena do celów wypłacalności – zawierający opis przyjętych przez Spółkę metod wyceny aktywów oraz zobowiązań Spółki, zgodnie z Ustawą o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej wraz z różnicami w stosunku do sprawozdań statutowych.

Rozdział E. Zarządzanie kapitałem – opisującego założenia przyjęte do kalkulacji wymogów kapitałowych oraz środków własnych Spółki.

O ile nie zaznaczono inaczej, wszystkie wartości podano w tysiącach złotych. Integralną częścią niniejszego sprawozdania jest załącznik I zawierający informacje ilościowe.

Działalność InterRisk

InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group prowadzi działalność ubezpieczeniową na polskim rynku od 1993 roku. W 2019 roku InterRisk zajął ósme miejsce na rynku ubezpieczeń majątkowych i pozostałych osobowych w Polsce, z udziałem 3,2% w rynku. Spółka swoim klientom oferuje pełen pakiet produktów ubezpieczeniowych.

InterRisk należy do międzynarodowej grupy ubezpieczeniowej Vienna Insurance Group, z siedzibą w Wiedniu (Austria), jednej z największych grup ubezpieczeniowych

w Europie. Grupa VIG obecna jest w 25 krajach Europy Środkowo-Wschodniej, gdzie posiada ok. 50 spółek ubezpieczeniowych.

Wśród flagowych produktów InterRisk wymienić należy EDU Plus – produkt ubezpieczeniowy przeznaczony dla dzieci, młodzieży i studentów, zapewniający ochronę przed skutkami niespodziewanych zdarzeń losowych, rekompensującą poniesione wydatki z tytułu następstw nieszczęśliwego wypadku lub choroby oraz ubezpieczenia gwarancji finansowych dla firm – w tym segmentach Spółka należy do liderów rynku ubezpieczeniowego.

Wyniki działalności operacyjnej

Działalność Spółki w 2019 roku charakteryzowała się konsekwentną realizacją założonych celów dotyczących wielkości sprzedaży, jak również generowanego zysku, co przełożyło się na zrealizowane założonych celów finansowych – zarówno tych sprzedażowych, jak i wynikowych. Szczegółowe informacje, znajdują się na kolejnej stronie. Osiągnięcie celów finansowych nie byłoby możliwe bez znaczącej poprawy rentowności portfela ubezpieczeń OC komunikacyjnego, gdzie Spółka odnotowała znaczące poprawy rentowności. Jednocześnie, ujemny wpływ na wyniki Spółki, w szczególności w segmencie korporacyjnych miały szkody żywiołowe w segmencie korporacyjnym. Pomimo tych zdarzeń, Spółce udało się utrzymać pozytywny wynik w tym segmencie ubezpieczeń, w dużej mierze dzięki zawartym umowom reasekuracyjnym

W związku z obecną i prognozowaną sytuacją na rynku ubezpieczeń gwarancji finansowych, Spółka prowadzi bardzo restrykcyjną politykę underwritingową w tym segmencie, co spowodowało spadek jego udziału w portfelu ubezpieczeniowym Spółki. Wzrost udziału ubezpieczeń komunikacyjnych wynika głównie z zawartej umowy reasekuracji portfela ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów lądowych (NL1) należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW.

**Składka przypisana
brutto**

1.357,6

mln zł

▲ 29,2%

**Wynik finansowy
netto**

81,3

mln zł

▲ 59,4%

**Liczba wystawionych
polis w 2018 roku**

ponad

1,1

mln

606,4

mln zł

▲ 9,4%

293,3

mln zł

▲ 8,6%

207%

▲ 1,8 pp.

**Dopuszczone środki
własne**

**Kapitałowy wymóg
wyłacalności**

**Wskaźnik pokrycia
SCR**

Istotne zdarzenia które wywarły wpływ na działalność oraz wyniki finansowe Spółki w 2019 roku

Zawarcie umowy o strategicznej współpracy z „Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych” Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych

W lipcu 2018 roku InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna Vienna Insurance Group podpisała warunkową umowę inwestycyjną dotyczącą zakupu pakietu stanowiącego ok. 52,2% udziałów w kapitale zakładowym „Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych” Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych od dotychczasowych udziałowców, tj. Mutuelle Assurance des Commerçants et Industriels France et des Cadres et salaires de l'Industrie et du Commerce (MACIF), MACIF Życie TUW, Mutuelle d'assurance des instituteurs de France (MAIF) oraz P&V Groep, a także Towarzystwa Inwestycji Społeczno Ekonomicznych S.A.

W dniu 12 lutego 2019 roku Komisja Nadzoru Finansowego podczas 7. Posiedzenia Komisji jednogłośnie stwierdziła brak podstaw do zgłoszenia sprzeciwu co do nabycia udziałów Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW z siedzibą w Warszawie w liczbie zapewniającej osiągnięcie jednej piątej ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu i jednej drugiej w kapitale zakładowym bezpośrednio przez InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń SA Vienna Insurance Group z siedzibą w Warszawie i pośrednio przez Wiener Städtische Wechselseitiger Versicherungsverein – Vermögensverwaltung Vienna Insurance Group z siedzibą w Wiedniu.

W ramach zawartej umowy o strategicznej współpracy z Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych TUW InterRisk stał się reasekuratorem portfela ubezpieczeń OC komunikacyjnego należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych. W 2020 roku zakres umów reasekuracji portfela Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych został rozszerzony o ubezpieczenia majątkowe, ubezpieczenia upraw, a także produkty assistance.

Wyrok sądu w sprawie zwrotu podatku od niektórych instytucji finansowych

W dniu 25 października 2019 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał pozytywny z punktu widzenia Spółki wyrok w sprawie zwrotu nadpłaconego podatku od aktywów przez InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie podzielił stanowisko Spółki dotyczące metody obliczenia wysokości podstawy opodatkowania. Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania wyrok jest prawomocny.

Istotne zdarzenia po dacie bilansowej

Po dniu bilansowym miało miejsce zdarzenie dotyczące wybuchu pandemii COVID-19 (tzw. koronawirusa).

W związku z identyfikacją powyższego zagrożenia, Zarząd InterRisk TU SA VIG dokonał analizy możliwego wpływu pandemii na wyniki finansowe i wypłacalność Towarzystwa. W ramach przeprowadzonej analizy oceniono również możliwości operacyjne oraz możliwość ciągłości działania Zakładu.

Podjęte zostały odpowiednie kroki, mające na celu zniwelowanie negatywnych skutków pandemii zarówno z operacyjnego jak i finansowego punktu widzenia:

1. Wdrożenie Planu Awaryjnego, związanego z brakiem dostępności siedziby głównej i jednostek terenowych;
2. Weryfikacja stabilności i wydajności infrastruktury IT;
3. Wdrożenie zdalnego zawierania umów ubezpieczenia;
4. Zwiększenie portfela aktywów finansowych o najwyższym stopniu płynności.

W wyniku analizy Spółka nie identyfikuje istotnych ryzyk zagrażających kontynuacji działalności przez okres co najmniej 12 miesięcy od daty bilansowej oraz sytuacji finansowej i operacyjnej, a także wypłacalności Spółki.

Jednocześnie, w oparciu o rekomendację KNF z dnia 26 marca 2020 roku w sprawie polityki dywidendowej na rok 2020 Zarząd przewiduje przeznaczenie zysku netto w wysokości 81 308 119,04 zł na kapitał zapasowy. Decyzja ta nie jest uwzględniona w niniejszym sprawozdaniu. Uwzględniając jej wpływ na środki własne, współczynnik wypłacalności na dzień 31.12.2019 wyniósłby 230,3%.

System zarządzania

W roku obrotowym 2019 Zarząd Spółki działał w niezmienionym składzie liczącym 6 osób.

Od 1 stycznia do dnia 5 maja 2020 r. Rada Nadzorcza InterRisk działała w składzie liczącym 9 osób. Z dniem 6 maja 2020 r. funkcję członka Rady przestała pełnić Pani Helene Kanta, w związku z czym skład Rady Nadzorczej zmniejszył się do 8 członków.

Profil ryzyka

W 2019 roku profil ryzyka zakładu pozostał nie uległ większym zmianom. Największym czynnikiem ryzyka jest ryzyko aktuarialne ubezpieczeń majątkowo-osobowych. Biorąc pod uwagę efekt dywersyfikacji, pozostałe rodzaje ryzyka, oszacowane zgodnie z formułą standardową, są istotnie mniejsze.

Wypłacalność

Spółka w okresie sprawozdawczym spełniła wszystkie ustawowe wymogi w zakresie bezpieczeństwa finansowego i wypłacalności. Wartość środków własnych wzrosła w ciągu roku o 51,9 mln zł to poziomu 606,4 mln zł. Struktura kapitałowego wymogu wypłacalności nie zmieniła się znacząco. Na koniec roku SCR wyniósł 293,3 mln zł. W związku z tym, współczynnik wypłacalności na dzień 31 grudnia 2019 r. wynosił 206,7%. Oznacza to, że InterRisk TU S.A. Vienna Insurance Group posiada jeden z najwyższych współczynników wypłacalności na rynku polskim.

**PIOTR
NARLOCH**
Prezes Zarządu

**JÓZEF
WINIARSKI**
Wiceprezes Zarządu

**KATARZYNA
GRZEŚKOWIAK**
Członek Zarządu

**WŁODZIMIERZ
WASIAK**
Członek Zarządu

**DANIEL
KALISZUK**
Członek Zarządu

**Dr. MARTIN
STENITZER**
Członek Zarządu

A. Działalność i wyniki operacyjne

A.1 Działalność

A.1.1 Informacje dotyczące Spółki

Podstawowe informacje o Spółce

InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group jest wpisana do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000054136. Siedziba Spółki mieści się przy ul. Noakowskiego 22, 00-668 Warszawa. Wysokość kapitału zakładowego: 137.640.100 zł (opłacony w całości).

Nazwa i dane kontaktowe organu nadzoru odpowiedzialnego za nadzór finansowy nad Spółką

Organ odpowiedzialny za nadzór finansowy nad Spółką:

Komisja Nadzoru Finansowego

Plac Powstańców Warszawy 1, 00-030 Warszawa

Tel: (+48) 22 262-50-00; Fax: (+48) 22 262-51-11

E-mail: knf@knf.gov.pl

Nazwa i siedziba jednostki dominującej

Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe

Schottenring 30, A-1010 Vienna (Wiedeń), Austria

Nazwa i dane kontaktowe organu nadzoru odpowiedzialnego za nadzór finansowy nad Grupą, do której należy Spółka

Organ odpowiedzialny za nadzór finansowy nad Grupą VIG, do której należy Spółka:

Financial Market Authority (FMA, Austria)

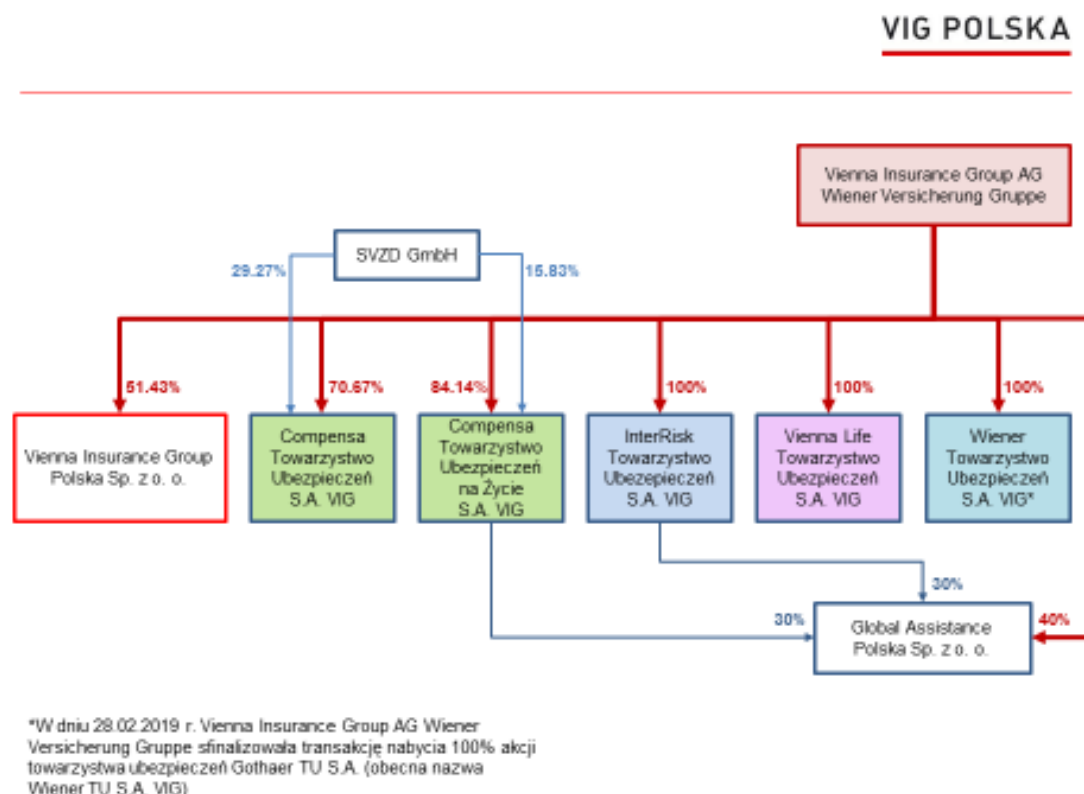
Otto-Wagner-Platz 5

A-1090 Vienna (Wiedeń), Austria

Tel: (+43) 1 249 59 0; Fax: (+43-1) 24 959-5499

E-mail: fma@fma.gv.at

Rysunek 1. Uproszczona Struktura Grupy

1

* W dniu 29 stycznia 2019 roku Komisja Nadzoru Finansowego podczas 4. Posiedzenia Komisji jednogłośnie stwierdziła brak podstaw do zgłoszenia sprzeciwu co do nabycia akcji krajowego zakładu ubezpieczeń GÖTHAER Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej w liczbie zapewniającej przekroczenie jednej drugiej ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu i jednej drugiej udziału w kapitale zakładowym Towarzystwa bezpośrednio przez Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe z siedzibą w Wiedniu oraz pośrednio przez Wiener Städtische Wechselseitiger Versicherungsverein-Vermögensverwaltung Vienna Insurance Group z siedzibą w Wiedniu. W dniu 28 lutego 2019 Gothaer TU S.A. stał się częścią Vienna Insurance Group w Polsce. W czerwcu 2019 roku Gothaer TU S.A. zmienił nazwę na Wiener TU S.A. Vienna Insurance Group.

Informacje dotyczące firmy audytorskiej wybranej do zbadania sprawozdania o wypłacalności i kondycji finansowej

Zgodnie z Uchwałą Rady Nadzorczej nr 2/2018 z dnia 29 czerwca 2018 r., firmą audytorską wybraną do zbadania sprawozdania o wypłacalności i kondycji finansowej jest KPMG Audyt Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k.

Dane identyfikujące kluczowego biegłego rewidenta

Imię i nazwisko: Marcin Dymek

Numer w rejestrze: 9899

Dane identyfikujące firmy audytorskiej wybranej do zbadania sprawozdania o wypłacalności i kondycji finansowej

Firma: KPMG Audyt Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa

Adres siedziby: ul. Inflancka 4A, 00-189 Warszawa

Numer rejestru: KRS 0000339379

Sąd Rejestrowy: Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego

Numer NIP: 527-26-15-362

KPMG Audyt jest wpisana na listę firm audytorskich, prowadzoną przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, pod numerem 3546.

A.1.2 Informacje dotyczące akcjonariuszy Spółki

Spółka należy do Vienna Insurance Group, która jest jedną z największych międzynarodowych grup ubezpieczeniowych w Europie Środkowo-Wschodniej (CEE). Grupa VIG z siedzibą w Wiedniu posiada ok. 50 zakładów ubezpieczeniowych w 25 krajach i zatrudnia około 25 000 pracowników.

Stan akcjonariatu Spółki na dzień 31 grudnia 2019 r. przedstawiał się następująco:

Tabela 1. Liczba akcji i głosów na WZA wg stanu na dzień 31 grudnia 2019 roku

Akcjonariusz	Akcje			WZA	
	Liczba	%	Wartość	Głosy	%
VIENNA INSURANCE GROUP AG Wiener Versicherung Gruppe	1 376 401	100,00%	137 640,1	2 752 802	100,00%
Razem	1 376 401	100,00%	137 640,1	2 752 802	100,00%

Vienna Insurance Group AG Wiener Versicherung Gruppe jest w posiadaniu wszystkich 1 376 401 akcji, co daje jej 100,00% udziału w kapitale zakładowym Spółki.

Na dzień 31 grudnia 2019 roku w Spółce nie występują akcjonariusze mniejszościowi.

A.1.3 Istotne linie biznesowe zakładu oraz istotne obszary geograficzne, na których Spółka prowadzi działalność

Spółka jest uprawniona do zawierania umów ubezpieczenia w grupach 01 - 04, 06 - 18 działu II wymienionych w załączniku do Ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

Spółka rozróżnia linie biznesowe zgodnie z segmentacją zawartą w załączniku I do rozporządzenia delegowanego. Za istotne linie biznesowe, z punktu widzenia działalności, Spółka uznaje:

- ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów (H2);
- ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych (NL1);
- pozostałe ubezpieczenia pojazdów (NL2);
- ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych (NL4);
- ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej (NL5);
- ubezpieczenia kredytów i poręczeń (NL6);
- ubezpieczenia różnych strat finansowych (NL9).

Istotne linie biznesowe stanowią łącznie 95,2% portfela sprzedaży Spółki za 2019 rok (liczonej wartością składki przypisanej brutto). W 2018 roku istotne linie biznesowe stanowiły łącznie 94,5% portfela sprzedaży Spółki. Zarówno w 2018, jak i 2019 roku Spółka uznawała te same linie biznesowe za istotne.

Pozostałe linie biznesowe, wyróżnione przez Spółkę:

- ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych (H1);
- ubezpieczenia morskie, lotnicze i transportowe (NL3);
- ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej (NL7);
- ubezpieczenia świadczenia pomocy (NL8);

Spółka, zgodnie z otrzymaną licencją Komisji Nadzoru Finansowego, prowadzi działalność na terenie całej Rzeczypospolitej Polski.

A.1.4 Istotne zdarzenia gospodarcze i inne, które miały miejsce w okresie sprawozdawczym i które wywarły istotny wpływ na działalność Spółki

W 2019 r. do zdarzeń, które miały istotny wpływ na działalność Spółki należy zaliczyć:

- **Zawarcie umowy o strategicznej współpracy z „Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych” Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych**

W lipcu 2018 roku InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna Vienna Insurance Group podpisała warunkową umowę inwestycyjną dotyczącą zakupu pakietu stanowiącego ok. 52,2% udziałów w kapitale zakładowym „Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych” Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych od dotychczasowych udziałowców, tj. Mutuelle Assurance des Commerçants et Industrielles France et des Cadres et salaires de l'Industrie et du Commerce (MACIF), MACIF Życie TUW, Mutuelle d'assurance des instituteurs de France (MAIF) oraz P&V Groep, a także Towarzystwa Inwestycji Społeczno Ekonomicznych S.A.

W dniu 12 lutego 2019 roku Komisja Nadzoru Finansowego podczas 7. Posiedzenia Komisji jednogłośnie stwierdziła brak podstaw do zgłoszenia sprzeciwu co do nabycia udziałów Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW z siedzibą w Warszawie w liczbie zapewniającej osiągnięcie jednej piątej ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu i jednej drugiej w kapitale zakładowym bezpośrednio przez InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń SA Vienna Insurance Group z siedzibą w Warszawie i pośrednio przez Wiener Städtische Wechselseitiger Versicherungsverein – Vermögensverwaltung Vienna Insurance Group z siedzibą w Wiedniu.

W ramach zawartej umowy o strategicznej współpracy z Towarzystwem Ubezpieczeń Wzajemnych TUW InterRisk stał się reasekuratorem portfela ubezpieczeń OC komunikacyjnego należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych, wartość składki przypisanej z tytułu ww. umowy wyniosła w 2019 roku 225,8 mln zł.

- **Wyrok sądu w sprawie zwrotu podatku od niektórych instytucji finansowych**

W dniu 25 października 2019 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wydał pozytywny z punktu widzenia Spółki wyrok w sprawie zwrotu nadpłaconego podatku od aktywów przez InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń S.A. Vienna Insurance Group. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie podzielił stanowisko Spółki dotyczące metody obliczenia wysokości podstawy opodatkowania. Na dzień sporządzenia niniejszego sprawozdania wyrok jest prawomocny.

A.2 Wyniki z działalności ubezpieczeniowej

Dane finansowe zaprezentowane w poniższym rozdziale są wartościami obliczonymi zgodnie z Polskimi Standardami Rachunkowości, a ich podział jest zgodny z segmentacją wynikającą z rozporządzenia delegowanego.

InterRisk może uznać rok 2019 za udany. Spółce, pomimo trudnego otoczenia rynkowego oraz wpływu szkód żywiołowych, w 2019 roku udało się poprawić swoje wyniki w zakresie większości wskaźników finansowych, istotnych z punktu widzenia działalności ubezpieczeniowej:

- 1) wynik finansowy netto w wysokości 81,3 mln zł, wyższy o 30,3 mln zł (59,4%) w porównaniu do 2018 roku, na co istotny wpływ miało jednorazowe zdarzenie, tj. zwrot nadpłaconego przez Spółkę podatku od niektórych instytucji finansowych;
- 2) wynik techniczny wyniósł 51,7 mln zł, co oznacza wzrost o 4,9 mln zł (10,5%) w porównaniu do roku ubiegłego;
- 3) wskaźnik szkodowości brutto w grupie ubezpieczeń OC komunikacyjnego (NL1) wyniósł 70,6% i był lepszy niż w ubiegłym roku (77,5%) o 6,9 pp.;
- 4) Spółka zanotowała sprzedaż na poziomie 1.357,6 mln zł, tj. 307,0 mln zł więcej (29,2%) niż w 2018 roku.

Wynik techniczny w podziale na linie biznesowe w latach 2018 oraz 2019 prezentuje się następująco:

Tabela 2. Struktura wyniku technicznego (wg PSR) w podziale na linie biznesowe w latach 2018 – 2019 (tys. zł)

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
H1	1 813	18	-1 796	-99,0%
H2	17 102	14 522	-2 580	-15,1%
NL1	-11 370	18 838	30 208	265,7%
NL2	277	-7 310	-7 587	-2736,4%
NL3	445	133	-312	-70,1%
NL4	10 098	1 782	-8 315	182,3%
NL5	3 803	2 340	-1 463	-38,5%
NL6	13 549	13 376	-173	-1,3%
NL7	941	1 175	233	24,8%
NL8	-817	37	854	-104,5%
NL9	10 898	6 760	-4 139	-38,0%
Suma	46 741	51 671	4 930	10,5%

Wynik techniczny Spółki wg PSR w 2019 roku wyniósł 46,7 mln zł, co oznacza wzrost o 4,9 mln zł w porównaniu do 2018 roku.

Na poprawę wyniku technicznego w 2018 roku wpływ miały:

- +30,2 mln zł w segmencie NL1, gdzie zaobserwowaliśmy niższe wskaźniki szkodowości w ubezpieczeniach OC komunikacyjnego; spadek współczynnika szkodowości brutto w stosunku do roku 2018 o 6,9 pp., głównie dzięki podjętym działaniom zarządczym w tej linii biznesowej oraz lepszemu dostosowaniu wysokości składek na ryzyko w stosunku do rzeczywiście ponoszonego ryzyka poprzez wprowadzenie nowych metod taryfikacji opartych na modelu GLM (ang. *general linear model*, pl. ogólny model liniowy). Istotnym elementem wzrostu rentowności w tej linii

było zawarcie umowy reasekuracji portfela Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW w tym segmencie;

Wzrosty te zostały częściowo zmitygowane spadkiem wyniku technicznego w liniach:

- -8,3 mln zł w segmencie ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych (NL4), co wynika z większego obciążenia wyniku kosztami odszkodowań związanych ze szkodami spowodowanymi działalnością żywiołów, w szczególności w segmencie korporacyjnym; w 2019 roku Spółka zaobserwowała wzrost wskaźnika szkodowości brutto do poziomu 73,1% (wskaźnik szkodowości na udziale własnym wyniósł 57,3%), tj. o 22,1 p.p. (na udziale własnym o 10,3 p.p.) więcej niż w 2018 roku. Istotny wpływ na uzyskanie pozytywnego wyniku technicznego przy zaobserwowanym poziomie szkodowości miały umowy reasekuracyjne zawarte przez Spółkę, chroniące portfel tzw. ubezpieczeń majątkowych.
- -7,6 mln zł w segmencie ubezpieczenia komunikacyjnego AutoCasco (NL2), gdzie Spółka zaobserwowała wzrost współczynnika szkodowości brutto w stosunku do roku 2017 o 2,6 p.p., głównie ze względu na wzrost częstości występowania szkód w segmencie leasingowym);
- -4,1 mln zł w segmencie ubezpieczeń różnych strat finansowych (NL9), co wynika głównie z wygaśnięcia umowy ubezpieczenia bezrobocia kredytobiorców.

InterRisk swoją działalność prowadzi na terenie całej Rzeczypospolitej Polski. Od października 2018 roku Spółka nie posiada swoich oddziałów na terenach województw opolskiego i lubuskiego, gdzie nadzór na działalnością w tych regionach przejęły Oddziały Spółki zlokalizowane we Wrocławiu i w Szczecinie.

Rentowność działalności ubezpieczeniowej (wyniku technicznego) w podziale na istotne obszary geograficzne w latach 2018 oraz 2019 prezentuje się następująco:

Tabela 3. Struktura wyniku technicznego wg PSR w podziale na istotne obszary geograficzne w latach 2018 – 2019 (tys. zł)

Obszar geograficzny	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
wielkopolskie	-1 464	12 319	13 782	1041,6%
mazowieckie	20 198	8 180	-12 018	-59,5%
kujawsko-pomorskie	5 407	7 390	1 983	36,7%
śląskie	6 624	6 358	-266	-4,0%
dolnośląskie	2 734	5 745	3 012	110,2%
łódzkie	747	4 098	3 351	448,9%
małopolskie	2 417	3 630	1 213	50,2%
świętokrzyskie	-2 091	2 246	4 337	207,4%
pomorskie	1 011	1 644	633	62,6%
podkarpackie	779	1 429	650	83,4%
lubelskie	3 748	975	-2 774	-74,0%
podlaskie	2 123	156	-1 966	-92,6%

Obszar geograficzny	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
warmińsko-mazurskie	-322	-608	-286	-89,0%
zachodniopomorskie	4 830	-1 890	-6 720	-139,1%
Suma końcowa	46 741	51 671	4 930	10,5%

Opisane wyżej przyczyny wzrostu wyniku technicznego spowodowały, że w 8 z 14 województw Spółka osiągnęła wzrost wyniku technicznego, co spowodowało, że Spółka prowadziła rentowną działalność w 12 z 14 województw (w 2018 roku w 11 na 14). Największe zmiany in-plus można zaobserwować w województwach:

- wielkopolskim (+13,8 mln zł wyniku technicznego, tj. +1041,6% r/r, głównie dzięki poprawie wyniku z ubezpieczeń linii NL1),
- świętokrzyskim (+4,3 mln zł wyniku technicznego, tj. +207,4% r/r, głównie dzięki poprawie wyniku z ubezpieczeń linii NL5),
- łódzkim (+3,4 mln zł wyniku technicznego, tj. +448,9% r/r, głównie dzięki poprawie wyniku z ubezpieczeń linii NL1),
- dolnośląskim (+3,0 mln zł wyniku technicznego, tj. +110,2% r/r, dzięki poprawie wyniku w liniach NL4, NL6 oraz NL1),

Negatywną zmianę Spółka zaobserwowała w przypadku województw:

- mazowieckim (-12,0 mln zł wyniku technicznego, tj. -59,5% r/r, głównie przez pogorszenie szkodowości z ubezpieczeń linii NL9 oraz NL4),
- zachodniopomorskim (-6,7 mln zł wyniku technicznego, tj. -139,1% r/r, głównie przez pogorszenie szkodowości w niemalże wszystkich liniach),
- lubelskim (-2,8 mln zł wyniku technicznego, tj. -74,0% r/r, głównie przez pogorszenie szkodowości w liniach ubezpieczeń komunikacyjnych (NL1 oraz NL2),

A.2.1 Składka

Składka zarobiona netto w 2019 roku wyniosła 957,3 mln zł, co oznacza wzrost w stosunku do 2018 roku o 285,0 mln zł, tj. o 42,4%.

Wartość składki zarobionej netto w podziale na linie biznesowe w latach 2018 oraz 2019 prezentuje się następująco:

Tabela 4. Dynamika składki zarobionej netto wg PSR w podziale na linie biznesowe w latach 2018 – 2019 (w tys. zł)

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
H1	28 958	33 116	4 158	14,4%
H2	37 036	42 621	5 585	15,1%

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
NL1	148 145	385 059	236 914	159,9%
NL2	193 230	230 056	36 825	19,1%
NL3	2 702	3 099	397	14,7%
NL4	120 031	124 243	4 212	3,5%
NL5	69 604	75 296	5 692	8,2%
NL6	33 471	32 712	-759	-2,3%
NL7	1 679	1 811	133	7,9%
NL8	20 536	21 457	921	4,5%
NL9	16 970	7 870	-9 100	-53,6%
Suma	672 362	957 340	284 979	42,4%

Na taką zmianę złożyły się:

- wzrost o 236,9 mln zł (tj. o 159,9%) składki zarobionej netto w segmencie NL1, co wynika głównie z zawartej umowy reasekuracji czynnej portfela należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW;
- wzrost o 36,8 mln zł (tj. o 19,1%) składki zarobionej netto w segmencie NL2, co wynika ze wzrostu sprzedaży AC komunikacyjnego w segmencie leasingów w latach 2018 oraz 2019;

Wzrosty te zostały częściowo zmitygowane poprzez:

- spadek o 9,1 mln zł (tj. o 53,6%) składki zarobionej netto w segmencie NL9, co wynika głównie z wygaśnięcia umowy ubezpieczenia bezrobocia kredytobiorców z Bankiem A.

W roku 2019 składka przypisana brutto pozyskana przez Spółkę wyniosła 1 357,6 mln zł. W stosunku do roku 2018 składka przypisana brutto wzrosła o 307,0 mln zł, tj. o 29,2%.

Za pozytywną dynamikę składki przypisanej brutto w 2019 roku odpowiadają głównie wzrosty:

- w ubezpieczeniach obowiązkowego OC komunikacyjnego (NL1, +234,1 mln zł r/r, tj. 75,8%), co wynika głównie z zawartej umowy reasekuracji czynnej portfela należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW;
- w ubezpieczeniach obowiązkowego komunikacyjnego AutoCasco (NL2, +21,6 mln zł r/r, tj. 10,1%) co wynika głównie ze wzrostu sprzedaży tychże ubezpieczeń w segmencie leasingowym;
- wyższa sprzedaż ubezpieczeń na wypadek utraty dochodów (H2; +18,5 mln zł r/r, tj. 24,8%); na co wpływ miał głównie wzrost portfela ubezpieczeń szkolnych EDU Plus, dzięki zawarciu ubezpieczenia grupowego nauczycieli;

- w ubezpieczeniach od ognia i innych szkód rzeczowych (NL4, +17,7 mln zł r/r, tj. 8,6%) co wynika głównie ze wzrostu sprzedaży majątkowych ubezpieczeń korporacyjnych oraz kontynuacji projektu sprzedaży ubezpieczeń upraw z dotacją Skarbu Państwa;

Wartość sprzedaży (składki przypisanej brutto) w podziale na linie biznesowe w latach 2018 oraz 2019 prezentuje się następująco:

Tabela 5. Dynamika składki przypisanej brutto (wg PSR) w podziale na linie biznesowe w latach 2018 – 2019

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
H1	31 351	35 794	4 443	14,2%
H2	74 811	93 351	18 540	24,8%
NL1	308 608	542 666	234 058	75,8%
NL2	213 993	235 620	21 627	10,1%
NL3	2 961	3 230	269	9,1%
NL4	205 563	223 265	17 702	8,6%
NL5	83 159	90 706	7 547	9,1%
NL6	88 471	93 287	4 816	5,4%
NL7	2 289	2 749	460	20,1%
NL8	21 394	22 931	1 537	7,2%
NL9	17 920	13 952	-3 968	-22,1%
Suma	1 050 520	1 357 551	307 031	29,2%

Opisana powyżej dynamika sprzedaży ubezpieczeń wpłynęła istotnie na strukturę portfela. Największy udział posiadają ubezpieczenia komunikacyjne (NL1 oraz NL2), których udział w roku 2019 wzrósł o 7,6 pp. do poziomu 57,3%. Nadal jest to jednak udział mniejszy niż obserwowany na rynku.

Pomimo wyższej sprzedaży ubezpieczeń majątkowych (NL3-NL5 oraz NL7-NL8) udział tego typu ubezpieczeń w portfelu spadł o 4,8 p.p. do poziomu 25,3% w 2018.

Również ubezpieczenia finansowe (NL6 oraz NL9) zmniejszyły swój udział o 2,2 p.p. do poziomu 7,9%, mimo wzrostu portfela tychże ubezpieczeń.

Udział ubezpieczeń osobowych (H1 oraz H2) w portfelu Spółki utrzymał się na zbliżonym do roku ubiegłego poziomie (spadek o 0,6 p.p.) i wyniósł w 2019 roku 9,5%,

Tabela 6. Struktura składki przypisanej brutto (wg PSR) w podziale na linie biznesowe w latach 2018 – 2019 (%)

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana
H1	2,98%	2,64%	-0,35
H2	7,12%	6,88%	-0,24
NL1	29,38%	39,97%	10,60
NL2	20,37%	17,36%	-3,01
NL3	0,28%	0,24%	-0,04

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana
NL4	19,57%	16,45%	-3,12
NL5	7,92%	6,68%	-1,23
NL6	8,42%	6,87%	-1,55
NL7	0,22%	0,20%	-0,02
NL8	2,04%	1,69%	-0,35
NL9	1,71%	1,03%	-0,68
Suma	100,00%	100,00%	0,00

Wartość sprzedaży (składki przypisanej brutto) w podziale na istotne obszary geograficzne w latach 2018 oraz 2019 prezentuje się następująco:

Tabela 7. Dynamika składki przypisanej brutto (wg PSR) w podziale na istotne obszary geograficzne w latach 2018 – 2019

Obszar geograficzny	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
mazowieckie	341 108	656 647	315 539	92,5%
śląskie	98 794	122 964	24 169	24,5%
kujawsko-pomorskie	99 146	99 790	644	0,6%
pomorskie	62 382	75 118	12 736	20,4%
łódzkie	56 472	62 942	6 470	11,5%
małopolskie	57 548	58 843	1 295	2,3%
dolnośląskie	48 007	48 910	903	1,9%
podkarpackie	41 293	44 673	3 380	8,2%
zachodniopomorskie	42 699	40 758	-1 942	-4,5%
wielkopolskie	91 612	36 383	-55 229	-60,3%
podlaskie	32 546	33 974	1 428	4,4%
lubelskie	27 813	33 620	5 808	20,9%
warmińsko-mazurskie	32 943	25 410	-7 533	-22,9%
świętokrzyskie	18 158	17 519	-638	-3,5%
Suma końcowa	1 050 520	1 357 551	307 031	29,2%

Do najistotniejszych pod względem sprzedażowym obszarów zaliczyć należy województwo mazowieckie, (gdzie również mieści się centrala Spółki), które odpowiada za prawie połowę całkowitej sprzedaży ubezpieczeń oraz województwa śląskie, kujawsko-pomorskie oraz pomorskie których udział w sprzedaży mieści się w przedziale od 5% do 10%. Na końcu listy znajdują się województwa o najmniejszej liczbie ludności, tj. warmińsko-mazurskie oraz świętokrzyskie, których udział w portfelu wyniósł poniżej 2%.

Największe zmiany in-plus zaobserwowano w województwach mazowieckim (co wynika w dużym stopniu z zawartej przez centralę Spółki umowy reasekuracji czynnej portfela należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW oraz centralizacji sprzedaży ubezpieczeń komunikacyjnych pojazdów leasingowych (przesunięcie głównie z województwa wielkopolskiego) oraz w województwie śląskim (zawarcie umowy ubezpieczenia grupowego nauczycieli oraz wzrosty sprzedaży ubezpieczeń majątkowych w segmencie korporacyjnym).

Tabela 8. Struktura składki przypisanej brutto (wg PSR) w podziale na istotne obszary geograficzne w latach 2018 – 2019 (w %)

Obszar geograficzny	2018	2019	Zmiana (pp.)
mazowieckie	32,47%	48,37%	15,90
śląskie	9,40%	9,06%	-0,35
kujawsko-pomorskie	9,44%	7,35%	-2,09
pomorskie	5,94%	5,53%	-0,40
łódzkie	5,38%	4,64%	-0,74
małopolskie	5,48%	4,33%	-1,14
dolnośląskie	4,57%	3,60%	-0,97
podkarpackie	3,93%	3,29%	-0,64
zachodniopomorskie	4,06%	3,00%	-1,06
wielkopolskie	8,72%	2,68%	-6,04
podlaskie	3,10%	2,50%	-0,60
lubelskie	2,65%	2,48%	-0,17
warmińsko-mazurskie	3,14%	1,87%	-1,26
świętokrzyskie	1,73%	1,29%	-0,44
Suma końcowa	100,00%	100,00%	0,00

Najistotniejszą zmianą w strukturze portfela sprzedaży w podziale na województwa zaobserwować można w przypadku województwa mazowieckiego, którego udział w portfelu wzrósł o 15,90 pp.

A.2.2 Odszkodowania i świadczenia

Odszkodowania wypłacone brutto wraz ze zmianą stanu rezerw szkodowych brutto wg PSR w 2019 roku wyniosły 864,6 mln zł i w porównaniu z rokiem poprzednim wzrosły o 261,4 mln zł, tj. o 43,3%. Wskaźnik szkodowości brutto dla całej Spółki wyniósł w 2019 roku 66,9%, co oznacza wzrost o 5,6 pp. w stosunku do 2018 roku.

Zmiana ta wynika głównie z:

- Wzrostu o 154,4 mln zł, tj. o 67,6%, kosztów odszkodowań wypłaconych brutto wraz ze zmianą stanu rezerw szkodowych brutto w segmencie NL1, co wynika z objęcia reasekuracją czynną portfela należącego do Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW; wyłączając ten efekt, wzrost wyniósłby 0,1 mln zł, co spowodowane było wzrostem portfela przy niższym wskaźniku szkodowości;
- Wzrostem o 56,1 mln zł, tj. o 57,2% kosztów w segmencie NL4 wynikającym z większej liczby roszczeń związanych ze zdarzeniami o charakterze katastroficznym (co było szczególnie widoczne w drugiej połowie 2019 roku).
- Wzrostu o 33,1 mln zł, tj. o 233%, kosztów odszkodowań wypłaconych brutto wraz ze zmianą stanu rezerw szkodowych brutto w segmencie NL2 (AutoCasco pojazdów

lądowych), ze względu na wzrost portfela oraz wzrost częstotliwości szkód, w przypadku segmentu pojazdów leasingowych.

Najwięcej kosztów odszkodowań brutto Spółka ponosi z tytułu umów zawartych w ramach NL1 (OC posiadaczy pojazdów mechanicznych), NL2 (AC pojazdów lądowych) i NL4 (ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych). Łączny udział tych odszkodowań wyniósł 82,3% w całości kosztów odszkodowań.

Tabela 9. Odszkodowania wypłacone brutto wg PSR wraz ze zmianą stanu rezerw szkodowych brutto w latach 2018 – 2019

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
H1	19 636	24 038	4 403	22,4%
H2	23 858	32 152	8 294	34,8%
NL1	228 198	382 558	154 361	67,6%
NL2	141 881	174 970	33 088	23,3%
NL3	1 244	1 747	504	40,5%
NL4	98 186	154 304	56 117	57,2%
NL5	48 723	50 018	1 296	2,7%
NL6	24 209	26 241	2 031	8,4%
NL7	210	29	-180	-86,0%
NL8	16 061	15 175	-886	-5,5%
NL9	1 037	3 415	2 377	229,2%
Suma	603 243	864 648	261 405	43,3%

Najniższą szkodowością brutto w 2019 roku charakteryzowały się ubezpieczenia zawarte w ramach linii NL7 (ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej), NL9 (ubezpieczenia różnych strat finansowych), oraz H2 (ubezpieczenia w których współczynniki szkodowości brutto w 2019 roku wyniosły kolejno 1,2%, 22,0% oraz 37,8%). Najwyższy współczynnik szkodowości brutto zaobserwowano w segmentach NL2 (pozostałe ubezpieczenia pojazdów; 75,8%), NL4 (ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych; 73,1%) oraz H1 (ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych; 72,6%)

Koszty związane z wypłaconymi odszkodowaniami zostały pomniejszone o 240,1 mln zł z tytułu zawartych umów reasekuracyjnych, co stanowi 27,8% ogółu kosztów odszkodowań brutto. Koszty odszkodowań i świadczeń netto w 2019 roku wyniosły 624,6 mln zł, co oznacza wzrost o 200,3 mln zł, tj. o 47,2%, w stosunku do roku ubiegłego. Wskaźnik szkodowości netto dla całej Spółki wyniósł w 2019 roku 65,2%, co oznacza wzrost o 2,1 pp. w stosunku do 2018 roku.

Tabela 10. Odszkodowania i świadczenia netto wg PSR w latach 2018 – 2019

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
H1	19 636	24 038	4 403	22,4%
H2	12 843	17 009	4 166	32,4%
NL1	121 630	264 491	142 862	117,5%
NL2	141 665	174 391	32 726	23,1%
NL3	1 243	1 747	504	40,5%
NL4	56 455	71 251	14 796	26,2%
NL5	42 056	46 122	4 066	9,7%
NL6	11 905	9 233	-2 672	-22,4%
NL7	195	40	-155	-79,6%
NL8	16 061	15 175	-887	-5,5%
NL9	554	1 082	528	95,4%
Suma	424 243	624 580	200 336	47,2%

Podobnie jak w przypadku współczynników szkodowości brutto, najniższą szkodowością netto w 2019 roku charakteryzowały się ubezpieczenia zawarte w ramach linii NL7 (ubezpieczenia kosztów ochrony prawnej), NL9 (ubezpieczenia różnych strat finansowych) oraz NL6 (ubezpieczenia kredytów i poręczeń), w których współczynniki szkodowości brutto w 2019 roku wyniosły kolejno 2,2%, 13,8% oraz 28,2%. Najwyższy współczynnik szkodowości netto zaobserwowano w segmencie NL2 (pozostałe ubezpieczenia pojazdów; 75,8%) oraz H1 (ubezpieczenia pokrycia kosztów świadczeń medycznych; 72,6%).

A.2.3 Koszty działalności ubezpieczeniowej

Koszty prowizyjne

W 2019 roku koszty akwizycji wyniosły 318,3 mln zł co oznacza wzrost o 72,4 mln zł, tj. o 29,5%, a ich udział w składce zarobionej brutto wyniósł w 2018 roku 24,6% wobec 25,0% w 2018 roku, co oznacza spadek o 0,4 pp.

Koszty akwizycji w 2019 roku, mierzone ich udziałem w składce przypisanej brutto (współczynnik kosztów akwizycji) zaprezentowano w tabeli 11.

Tabela 11. Udział kosztów akwizycji wg PSR w składce zarobionej brutto w latach 2018-2019

Linia biznesowa	2018	2019	Zmiana
H1	20,0%	20,6%	0,7
H2	36,7%	36,2%	-0,5
NL1	21,1%	23,2%	2,1
NL2	20,5%	21,1%	0,5
NL3	30,0%	30,1%	0,2
NL4	29,1%	28,4%	-0,7
NL5	27,6%	27,0%	-0,5

NL6	22,6%	23,6%	1,0
NL7	25,3%	25,2%	-0,1
NL8	20,1%	21,4%	1,3
NL9	39,7%	15,4%	-24,4
Suma	25,0%	24,6%	-0,4

Koszty administracyjne

W 2019 roku koszty administracyjne wyniosły 64,7 mln zł, co oznacza wzrost o 15,9% w stosunku do roku 2018. Udział kosztów w składce zarobionej brutto spadł do poziomu 4,8%, tj. o 0,9 p.p. Wzrost kosztów administracyjnych związany jest ze wzrostem wynagrodzeń pracowników, centralizacją części procesów oraz zwiększonym nakładami na rozwój technologii informatycznych w Spółce.

Prowizje reasekuracyjne i udziały w zyskach reasekuratorów

W 2019 roku prowizje reasekuracyjne oraz udziały w zyskach reasekuratorów wyniosły 111,7 mln zł, co oznacza wzrost o 6,0 mln zł, tj. o 5,6%. Wzrost otrzymanych prowizji reasekuracyjnych i udziałów w zyskach reasekuratorów, wynika głównie ze wzrostu portfeli ubezpieczeniowych w liniach NL4, NL1 oraz H1. Te czynniki przełożyły się na wyższe prowizje umów nadwyżki szkody w ubezpieczeniach od ognia i innych szkód rzeczowych (NL4) o 7,0 mln zł w stosunku do roku 2018, a także z umów reasekuracji proporcjonalnej ubezpieczeń OC komunikacyjnego (NL1) o 2,7 mln zł oraz ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów (H2) o 2,2 mln zł. Wzrosty te zostały częściowo zmitygowane spadkiem wartości prowizji reasekuracyjnych wynikających rozliczenia portfela ubezpieczeń kredytobiorców od skutków utraty pracy (NL9) w wartości 6,1 mln zł.

A.3 Wyniki działalności lokacyjnej (inwestycyjnej)

Na koniec 2019 portfel lokat finansowych wynosił 1,78 mld zł, w porównaniu do 1,58 mld zł na koniec 2018. Przychody netto z działalności lokacyjnej za 2019 rok osiągnęły 44,7 mln zł wobec 43,8 mln zł przychodów z lokat netto osiągniętych w 2018 roku.

Średnia rentowność portfela wynosiła 2,7%. Rentowność ta została wyliczona jako relacja przychodów netto z działalności lokacyjnej w 2019 roku do średniego stanu lokat w 2019 roku (rozumianego jako średnia arytmetyczna miesięcznych stanów lokat, uwzględniających stany lokat od grudnia 2018 do grudnia 2019).

W 2019 roku Spółka nie przeprowadzała projektów sekurytyzacyjnych, rozumianych jako transfer ryzyka poprzez przekształcenie wyodrębnionych aktywów w papiery wartościowe oraz emisję takich papierów wartościowych. Spółka nie dokonywała również innych form inwestycji związanych ze sekurytyzacją.

Zyski i straty z części portfela lokat klasyfikowanego jako dostępny do sprzedaży, przeniesione w 2019 roku na kapitał z aktualizacji wyceny, wynosiły plus 6,0 mln zł, w tym:

- minus -4,5 mln zł z akcji i udziałów (notowanych i nienotowanych),
- plus 10,5 mln zł z papierów dłużnych.

Zmianę stanu portfela lokat oraz przychodów z lokat w latach 2017-2019 przedstawia poniższa tabela.

Tabela 12. Wielkość portfela oraz wartość przychodów z lokat (mln zł)

Okres sprawozdawczy (mln PLN)	Stan portfela lokat	Przychody z lokat (netto)
2019	1 780	44,7
2018	1 584	43,8
2017	1 478	45,7
2016	1 446	62,0

Strukturę portfela lokat w latach 2018 - 2019 przedstawia poniższa tabela.

Tabela 13. Struktura lokat

Portfel lokat	2018		2019	
	Wartość	Struktura	Wartość	Struktura
Obligacje skarbowe	1 166,5	73,6%	1 339,7	71,7%
Obligacje komunalne	96,6	6,1%	67,9	7,5%
Obligacje nieskarbowe	150,7	9,5%	184,4	11,5%
Depozyty	98,8	6,2%	74,0	1,3%
Akcje	29,2	1,8%	34,7	2,7%
Fundusze Inwestycyjne	0,0	0,0%	0,0	3,3%
Pożyczki	19,8	1,2%	29,2	1,0%
Nieruchomości	22,6	1,4%	50,4	1,0%
Razem	1 584,2	100,0%	1 780,3	100,0%

Na wynik netto z działalności lokacyjnej składają się:

1) Przychody, w szczególności:

- dywidendy,
- kupony odsetkowe (dyskonto) od papierów dłużnych,
- odsetki od depozytów bankowych,
- wynik na sprzedaży lokat,
- wynik na różnicach kursowych od aktywów walutowych,
- zmiana wyceny portfela lokat.

2) Koszty, w szczególności:

- koszty zewnętrznego zarządzania aktywami,
- koszty utrzymania nieruchomości,
- koszty operacyjne (prowizje od transakcji, opłaty bankowe i powiernicze),
- koszty ogólnego zarządu alokowane do jednostki zajmującej się inwestycjami.

Kluczowe dla przychodów z lokat w 2019 roku były wyniki osiągnięte na następujących grupach aktywów:

- przychody z papierów dłużnych (ordinary income) – 35,5 mln zł,
- przychody z operacji na papierach dłużnych (extraordinary income) – 13,0 mln zł,
- przychody z dywidend – 0,5 mln zł,
- przychody z depozytów bankowych – 1,5 mln zł.

Strukturę przychodów i kosztów w 2019 roku w podziale na grupy aktywów przedstawia poniższa tabela.

Tabela 14. Struktura przychodów i kosztów

Przychody z działalności lokacyjnej, w tym:	2018		2019	
	Wartość	Struktura	Wartość	Struktura
Z obligacji skarbowych	39,0	75,6%	41,2	78,5%
Z obligacji komunalnych	3,1	6,0%	2,5	4,8%
Z obligacji nieskarbowych	5,3	10,3%	5,0	9,5%
Z depozytów bankowych	0,9	1,7%	1,5	2,9%
Z akcji, w tym z dywidend 0,5 mln PLN	0,4	0,8%	1,0	1,9%
Z funduszy inwestycyjnych	2,1	4,1%	0,0	0,0%
Z pożyczek i nieruchomości	0,8	1,6%	1,3	2,5%
Razem przychody brutto	51,6	100,0%	52,5	100,0%
Koszty z działalności lokacyjnej, w tym:	Wartość	Struktura	Wartość	Struktura
Koszty ogólnego zarządu alokowane do BZI	6,9	88,5%	6,9	88,5%
Koszty nieruchomości	0,1	1,3%	0,3	3,8%
Inne koszty działalności lokacyjnej	0,5	6,4%	0,3	3,8%
Koszty zarządzania przez TFI	0,3	3,8%	0,3	3,8%
Razem koszty	7,8	100,0%	7,8	100,0%
Razem przychody netto	43,8		44,6	

Zyski przenoszone na kapitał z aktualizacji wyceny z papierów dłużnych klasyfikowanych jako AFS wyniosły na koniec 2019 plus 6,0 mln zł wobec plus 7,7 mln zł na koniec 2018, pomimo realizacji zysków z obligacji skarbowych w roku 2019 (ok. 13 mln zł). Główną przyczyną był silny rynek obligacji skarbowych, szczególnie w II półroczu 2019.

W istotny sposób wpłynęły na wynik z działalności lokacyjnej w 2019 wpłynęły następujące transakcje:

- 1) utrzymanie ekspozycji w aktywach FX (EUR i GBP) na pokrycie potencjalnych zobowiązań FX, w tym:
 - ekspozycja w EUR (akcje/udziały, obligacje) – b/z,
 - ekspozycja w GBP – b/z,
 - udzielnie pożyczki 1 mln EUR dla podmiotu z Grupy VIG.
- 2) zwiększenie ekspozycji w pożyczkach o ok. 6 mln PLN (podmiot z Grupy VIG),
- 3) zakup akcji sześciu spółek z indeksu WIG20 i mWIG40 – łączna cena zakupu 5,5 mln PLN,
- 4) objęcie udziałów – wraz z innymi podmiotami z Grupy VIG - w nowej spółce serwisowej; wielkość ekspozycji – poniżej 1 mln PLN,
- 5) objęcie udziałów mniejszościowych - w ramach strategicznej współpracy – w podmiocie z branży ubezpieczeniowej; wielkość ekspozycji – poniżej 1 mln PLN,
- 6) sprzedaż udziałów w dwóch spółkach serwisowych z Grupy VIG – wartość transakcji ponad 4 mln PLN
- 7) zwiększenie o 30 mln PLN funduszy zarządzanych przez TFI; tym samym wartość instrumentów dłużnych zarządzanych przez ten TFI zwiększyła się do 6% wartości portfela lokat,
- 8) zmniejszenie ekspozycji w obligacjach komunalnych – wykupy obligacji o łącznej wartości nominalnej ok. 30 mln PLN,
- 9) operacje na instrumentach dłużnych nieskarbowych w roku obrotowym – łączne zakupy - 90 mln PLN, łączne wykupy – 55 mln PLN,
- 10) zwiększono udział obligacji skarbowych o zmiennym oprocentowaniu zapadalnych w latach 2024-2029 o 105 mln PLN netto; łączny udział tej kategorii obligacji wynosił na koniec roku ok. 30% wartości portfela lokat,
- 11) w IV kwartale zwiększono ekspozycję na 10-letnie obligacje skarbowe o stałym oprocentowaniu o 130 mln PLN z rentownością do wykupu > 2,0%,
- 12) w II kwartale zrealizowano zyski z operacji kupna – sprzedaży na 60 mln PLN 10-letnich obligacji skarbowych o stałym oprocentowaniu,
- 13) zwiększenie zaangażowania w nieruchomości łącznie o ok. 30 mln PLN, w tym:
 - na nowy projekt w Warszawie (apartamenty), zgodnie z harmonogramem prac budowlanych,
 - na nowy projekt w Łodzi (apartamenty), zgodnie z harmonogramem prac budowlanych,
 - na nowy projekt z Poznaniu (biurowiec), zgodnie z umową sprzedaży.

A.4 Wynik z pozostałych rodzajów działalności

Tabela 15. Struktura pozostałych elementów rachunku technicznego oraz ogólnego rachunku zysków i strat w latach 2018-2019 (tys. zł)

	2018	2019	Zmiana	Zmiana %
Pozostałe przychody techniczne	906	1 922	1 015	112,0%
Pozostałe koszty techniczne	18 670	26 702	8 032	43,0%
Saldo pozostałych przychodów/kosztów technicznych:	-17 764	-24 781	-7 017	-39,5%
Pozostałe przychody operacyjne	1 811	20 320	18 509	1021,9%
Pozostałe koszty operacyjne, w tym:	11 815	4 260	-7 555	-63,9%
Saldo pozostałych przychodów/kosztów operacyjnych, w tym:	-10 004	16 060	26 063	260,5%
<i>Koszty podatku od niektórych instytucji finansowych</i>	-6 431	18 152	24 583	382,2%
Podatek dochodowy od osób prawnych	14 265	15 902	1 637	11,5%

W pozostałych przychodach i kosztach technicznych Spółka ujmuje głównie zdarzenia ekonomiczne związane z m.in.: obowiązkowymi opłatami na koszty nadzoru, Polską Izbę Ubezpieczeń, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Biuro Rzecznika Finansowego, wpłaty dla Komendanta Straży Pożarnej i Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Polskiego Biura Ubezpieczeń Komunikacyjnych i innych, jak również związanych z ujęciem kosztów odpisów aktualizujących oraz różnic kursowych od należności ubezpieczeniowych.

Spadek salda pozostałych przychodów/kosztów technicznych o 7,0 mln zł, tj. o 39,5% w 2019 roku, w stosunku do roku ubiegłego wynika głównie z zawiązanych odpisów aktualizujących wartość należności oraz wyższych wpłat dokonanych przez Spółkę na rzecz Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego.

W pozostałych przychodach i kosztach operacyjnych Spółka ujmuje m.in. wartości różnic kursowych z tytułów innych niż te ujmowane w rachunku technicznym, wartości zawiązanych oraz rozwiązanych kar, koszty amortyzacji, darowizn, koszty otrzymanej pożyczki podporządkowanej oraz koszty podatku od niektórych instytucji finansowych.

W związku z otrzymaniem pozytywnego wyroku wydanego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w sprawie zwrotu nadpłaconego podatku od aktywów przez InterRisk za lata 2016-2019, Spółka ujęła efekt tego wyroku jednorazowo w wynik 2019 roku, co miało istotny wpływ na zmianę salda pozostałych przychodów/kosztów operacyjnych w 2019 roku.

Efektywna stopa opodatkowania wyniku finansowego podatkiem dochodowym od osób prawnych wyniosła w 2019 roku 16,4% (21,8% w 2018 roku). Wyłączając koszty podatku od aktywów, efektywna stopa opodatkowania wyniku finansowego wyniosłaby 20,1% w 2019 roku w porównaniu do 19,9% w 2018 roku.

A.5 Wszelkie inne informacje

A.5.1 Działalność leasingowa

Spółka, w okresie objętym sprawozdaniem, nie była leasingodawcą.

B. System zarządzania

B.1 Informacje ogólne o systemie zarządzania.

Spółka prowadzi działalność w grupach 1 - 4, 6 - 18 Działu II wymienionych w załączniku do Ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Swoją działalność prowadzi w oparciu o kodeks spółek handlowych, ustawę o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz inne przepisy prawa określające zasady prowadzenia działalności ubezpieczeniowej, jak również statut spółki.

W ocenie osób zarządzających oraz nadzorujących funkcje kluczowe, system zarządzania w InterRisk jest adekwatny do wielkości Spółki, jej charakteru, skali i złożoności ryzyk charakterystycznych dla działalności. Zgodnie z dyrektywą, InterRisk wdrożył wszystkie kluczowe funkcje, które są niezależne względem siebie oraz skutecznie je ustanowił w systemie zarządzania. Dodatkowo, InterRisk stosuje Zasady ładu korporacyjnego dla instytucji nadzorowanych.

B.1.1 Organy Spółki

Zgodnie ze Statutem InterRisk, organami Spółki są:

- Zarząd,
- Rada Nadzorcza,
- Walne Zgromadzenie.

Zarząd

W roku obrotowym 2019 Zarząd Spółki działał w składzie:

1) Piotr Narloch - Prezes Zarządu

(odpowiedzialny za zarządzanie inwestycjami, zasoby ludzkie, compliance, zagadnienia korporacyjne, audyt i kontrolę wewnętrzną, postępowania wewnętrzne);

2) Józef Winiarski - Wiceprezes Zarządu

(odpowiedzialny za ubezpieczenia korporacyjne, ubezpieczenia finansowe, ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej);

3) Katarzyna Grześkowiak - Członek Zarządu

(odpowiedzialna za likwidację szkód, ubezpieczenia indywidualne majątkowe, komunikacyjne, osobowe i zdrowotne, controlling taryfowy, obsługę prawną);

4) Włodzimierz Wasiak - Członek Zarządu

(odpowiedzialny za aktuariat, rachunkowość, controlling finansowy, zarządzanie ryzykiem, rozliczenia, reasekurację, jakość danych, administrację);

5) Daniel Kaliszuk - Członek Zarządu

(odpowiedzialny za sprzedaż, marketing i PR);

6) Martin Stenitzer - Członek Zarządu

(odpowiedzialny za IT, zarządzanie projektami, bezpieczeństwo informacji).

Skład Zarządu na dzień podpisania sprawozdania pozostał niezmienny.

Zarząd reprezentuje Spółkę w czynnościach sądowych i pozasądowych. Do składania oświadczeń woli oraz reprezentowania Spółki upoważnieni są dwaj członkowie Zarządu działający łącznie lub jeden członek Zarządu łącznie z prokurentem.

W ramach wewnętrznego zarządzania Spółką każdy członek Zarządu uprawniony jest do wydawania poleceń jedynie w zakresie podległych mu pionów organizacyjnych/jednostek organizacyjnych, wyjątek stanowią sprawy niecierpiące zwłoki. O poleceniach wydanych w tych szczególnych przypadkach należy jak najszybciej poinformować członka Zarządu odpowiedzialnego za dany pion organizacyjny/jednostkę organizacyjną.

W sprawach przekraczających zwykły zarząd i kierowanie sprawami Spółki Zarząd podejmuje decyzje podczas posiedzeń Zarządu.

Z przebiegu posiedzenia Zarządu oraz podjętych uchwał sporządzany jest protokół, który podpisują protokolant oraz uczestniczący w posiedzeniu Członkowie Zarządu.

Rozpatrzenia przez Zarząd i podjęcia uchwały wymagają w szczególności następujące sprawy:

- a) wszystkie czynności wymagające zgody Rady Nadzorczej,
- b) zasadnicze decyzje dotyczące działalności Spółki,
- c) wewnętrzne działania organizacyjne wykraczające poza ramy poszczególnych obszarów/jednostek organizacyjnych,
- d) delegowanie osób do władz innych spółek, związków i innych organizacji,
- e) udzielanie prokury,
- f) zatwierdzanie rocznego sprawozdania finansowego oraz sprawozdania Zarządu,
- g) roczne plany gospodarcze, w szczególności:
 - a. roczny plan finansowy, włącznie z planem składek, kosztów i wyników oraz rocznym planem dynamiki środków własnych,
 - b. plany inwestycyjne, włącznie ze strategiczną alokacją aktywów (tj. „Strategią Inwestycji i Ryzyka),
 - c. budżet kosztów,
 - d. budżet marketingowy,
 - e. budżet IT,
 - f. zasadnicze kwestie dotyczące czynnej i biernej reasekuracji, w tym Program reasekuracji,
 - g. roczny plan audytów;

- h) zatrudnianie nowych pracowników, których dochód roczny przekracza 200.000 złotych,
- i) zatrudnianie i awanse pracowników na stanowiskach kluczowych zdefiniowanych w polityce kadrowej Spółki,
- j) tworzenie i likwidację oddziałów,
- k) darowizny, sponsoring umowy o doradztwo w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa oraz umowy konsultingowe powyżej 50.000 złotych,
- l) zatwierdzanie ogólnych i szczególnych warunków ubezpieczenia i wzorów umów ubezpieczenia,
- m) nabycie nieruchomości, użytkowania wieczystego lub udziału w nieruchomości,
- n) zwoływanie Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy,
- o) zatwierdzanie regulacji wewnętrznych Spółki (poza regulaminami Zarządu i Rady Nadzorczej),
- p) zatwierdzenie strategii Spółki.

Uchwały Zarządu mogą być podejmowane bez odbycia posiedzenia, w tzw. trybie obiegowym.

Ponadto Zarząd prowadzi stałą współpracę, m.in. wymagając informacji oraz w razie konieczności sprawdzając uzyskane informacje z:

- 1) komitetami funkcjonującymi w Spółce, tj.: Komitet Inwestycyjny, Komitet ds. Ryzyka w Zakresie Ubezpieczeń Finansowych, Komitet Bezpieczeństwa Informacji, Komitet ds. Ubezpieczeń Flotowych - wchodząc w ich skład lub tak jak w przypadku Komitetu Audytu – uczestnicząc w posiedzeniach,
- 2) osobami zarządzającymi wyższego szczebla lub innymi osobami nadzorującymi kluczowe funkcje zapraszając na posiedzenia Zarządu, organizując cykliczne spotkania oraz okresowe narady dyrektorów,
- 3) Zarządem podmiotu dominującego wypełniając obowiązki informacyjne oraz sprawozdawcze i planistyczne określone w Regulaminie Zarządu.

Zakres działania ww. komitetów opisano w kolejnych podrozdziałach.

Komitet Inwestycyjny

Komitet Inwestycyjny podejmuje decyzje inwestycyjne w ramach limitów określonych w Regulaminie Lokowania Środków Finansowych, Investment and Risk Strategy 2019 oraz ustalonych limitów inwestycyjnych w Grupie VIIG. W jego skład wchodzi: Członek Zarządu odpowiedzialny za inwestycje, Członek Zarządu odpowiedzialny za zarządzanie ryzykiem, kierujący Departamentem Aktuariatu, kierujący Departamentem Zarządzania Ryzykiem, kierujący Departamentem Rachunkowości oraz kierujący Biurem Zarządzania Inwestycjami.

Komitet Inwestycyjny podejmuje decyzje inwestycyjne jednogłośnie, w obecności przynajmniej trzech członków Komitetu, w tym Członka Zarządu. Komitet podejmując decyzje

inwestycyjne kieruje się zasadami fundamentalnymi, sytuacją na rynku finansowym oraz środkami finansowymi będącymi w dyspozycji Towarzystwa. Komitet może również podejmować decyzję o sprzedaży posiadanych aktywów w sytuacji zagrożenia istotnego spadku ich wartości dla zminimalizowania strat.

Komitet ds. ryzyka w zakresie ubezpieczeń finansowych, tj.: Stały Zespół ds. Oceny Ryzyk Finansowych

Zespół rozpatruje i zatwierdza wnioski o wyrażenie zgody na zawarcie umów ubezpieczeń finansowych oraz udzielenie gwarancji ubezpieczeniowych gdy zawarcie umowy przekracza uprawnienia Dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Finansowych. Ponadto Zespół wykonuje kontrole nad prawidłowością zawieranych ubezpieczeń finansowych i udzielanych gwarancji ubezpieczeniowych.

Skład Zespołu przedstawia się następująco:

- a) Przewodniczący – Wiceprezes Zarządu InterRisk S.A. nadzorujący Departament Ubezpieczeń Finansowych,
- b) Zastępca Przewodniczącego – pełniący funkcję Przewodniczącego w przypadku jego nieobecności – Prokurent – Pełnomocnik Prezesa Zarządu ds. finansowych,
- c) Członkowie:
 - Dyrektor Departamentu Ubezpieczeń Finansowych,
 - Zastępca Dyrektora Departamentu Ubezpieczeń Finansowych pełniący zarazem funkcję Sekretarza Zespołu,
 - Kierownik Zespołu Gwarancji lub Kierownik Zespołu Ryzyk Finansowych lub Kierownik Zespołu Współpracy z Bankami.

Komitet bezpieczeństwa informacji

Do zadań Komitetu Bezpieczeństwa należy w szczególności:

- a. Koordynacja działań związanych z bezpieczeństwem IT,
- b. Zapewnienie możliwości skutecznego reagowania w sytuacjach nadzwyczajnych,
- c. Zapewnienie zrównoważonego zarządzania bezpieczeństwem, zarówno przy uwzględnieniu obowiązujących zasad bezpieczeństwa jak i perspektywicznych planów rozwoju biznesu,
- d. Ocena projektów IT pod kątem zgodności ze strategią i zasadami bezpieczeństwa,
- e. Nadzór nad przestrzeganiem obowiązujących zasad bezpieczeństwa i proponowanie ich zmian,

- f. Opiniowanie ewentualnych odstępstw w zakresie obowiązujących zasad bezpieczeństwa.

W jego skład wchodzi między innymi:

- a. CISO (Oficer ds. Bezpieczeństwa Informatyki) – jako osoba podejmująca decyzje.
- b. Członek Zarządu odpowiedzialny za IT.
- c. Dyrektor IT.
- d. Inne role, powołane uchwałą Zarządu.

Komitet ds. Ubezpieczeń Flotowych

Komitet dokonuje oceny ryzyka w zakresie ubezpieczeń komunikacyjnych w sprawach przekazanych do jego kompetencji.

W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Przewodniczący – Członek Zarządu nadzorujący Departament Ubezpieczeń Komunikacyjnych (DUK),
- 2) Zastępca Przewodniczącego – pełniący funkcję Przewodniczącego w przypadku jego nieobecności – Członek Zarządu odpowiedzialny za sprzedaż lub wskazana przez niego osoba,
- 3) Członkowie:
 - a) Zastępca Dyrektora DUK pełniący zarazem funkcję Sekretarza Komitetu,
 - b) Przedstawiciel Departamentu Aktuariaty.

B.1.2 Struktura organizacyjna

Organizacja Spółki obejmuje w szczególności:

- 1. Podział kompetencji pomiędzy poszczególnymi jednostkami organizacyjnymi;
- 2. Zarządzanie i sprawowanie kontroli;
- 3. System sprawozdawczości wewnętrznej;
- 4. System przepływu i ochrony informacji;
- 5. System obiegu dokumentów;

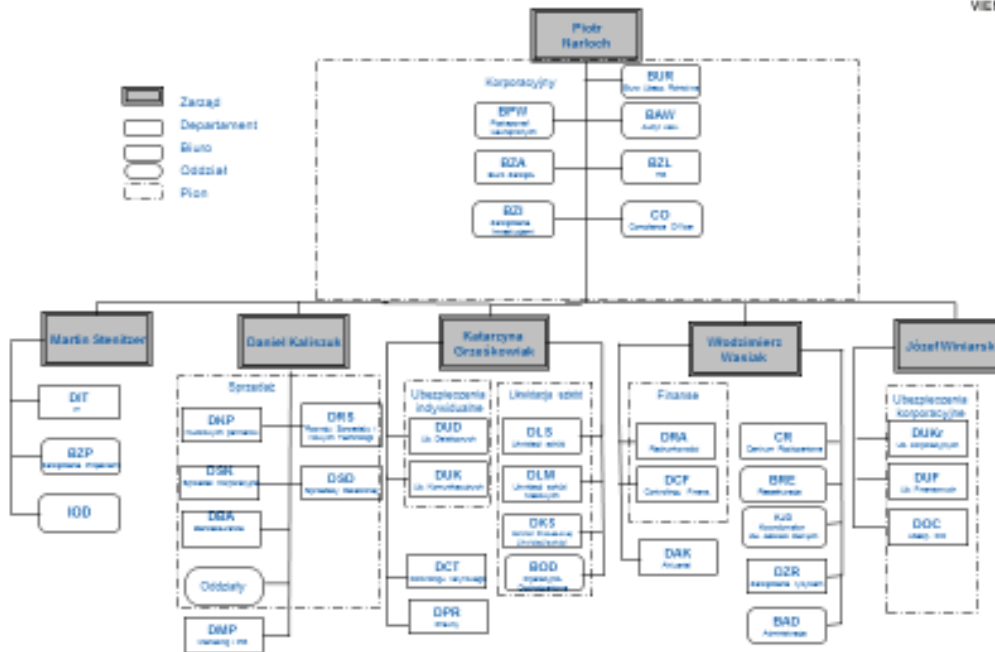
Spółka zapewnia jawność struktury organizacyjnej poprzez umieszczenie jej na stronie internetowej.

Struktura organizacyjna i operacyjna Spółki pozwala na realizację celów strategicznych i odpowiednie prowadzenie działalności dzięki:

- 1. jednoznaczному podziałowi zadań i obowiązków w ramach wyodrębnionych pionów (departamenty, zespoły, biura),

2. jasnemu wyznaczeniu celów oraz odpowiedzialności za ich realizację,
3. oddzieleniu procesów sprzedażowych od związanych z likwidacją szkód, rozliczeniami i windykacją składki,
4. dostosowaniu zasobów ludzkich do wyznaczonych celów biznesowych przy zapewnieniu możliwości specjalizacji w zakresie określonych grup ubezpieczeń,
5. ustaleniu zasady współdziałania jednostek organizacyjnych w sprawach wchodzących w zakres działania więcej niż jednej jednostki organizacyjnej (zespoły zadaniowe).

Rysunek 2. Struktura organizacyjna Spółki na dzień 31.12.2019 r.

B.1.3 Rada Nadzorcza

Organem nadzorującym Spółki jest Rada Nadzorcza.

Rada Nadzorcza składa się z co najmniej trzech nie więcej niż dziewięciu członków powoływanych przez Walne Zgromadzenie na kadencje trwające nie dłużej niż pięć lat.

Od 1 stycznia do 5 maja 2019 r. Rada Nadzorcza Spółki działała w następującym składzie:

- 1) Franz Fuchs - Przewodniczący,
- 2) Elisabeth Stadler - Wiceprzewodnicząca,
- 3) Marek Belka - Członek,
- 4) Helene Kanta - Członek,
- 5) Dieter Fröhlich - Członek,
- 6) Roland Goldsteiner - Członek,
- 7) Jan Monkiewicz - Członek,
- 8) Wolfgang Petschko - Członek,
- 9) Andrzej Witkowski - Członek,

Od dnia 6 maja do dnia 31 grudnia 2019 r. skład Rady Nadzorczej przedstawiał się następująco:

- 1) Franz Fuchs - Przewodniczący,
- 2) Elisabeth Stadler - Wiceprzewodnicząca,
- 3) Marek Belka - Członek,
- 4) Dieter Fröhlich - Członek,
- 5) Roland Goldsteiner- Członek,
- 6) Jan Monkiewicz - Członek,
- 7) Wolfgang Petschko- Członek,
- 8) Andrzej Witkowski - Członek,

Rada Nadzorcza jest organem kolegialnym i rozpatruje sprawy podczas posiedzeń lub podejmując uchwały w trybie obiegowym, pisemnym lub przy wykorzystywaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość.

Rada Nadzorcza jest zobowiązana obradować co najmniej cztery razy w roku.

Z przebiegu posiedzenia Rady oraz podjętych uchwał sporządzany jest protokół, który podpisują uczestniczący w posiedzeniu członkowie Rady.

Rada Nadzorcza sprawuje stały nadzór nad działalnością Spółki we wszystkich jej obszarach. Wykonuje swoje czynności kolegialnie może jednak delegować swoich członków do samodzielnego prowadzenia określonych spraw.

Do zadań Rady Nadzorczej należy przede wszystkim:

- 1) ocena sprawozdania finansowego, sprawozdania Zarządu z działalności Spółki za ubiegły rok obrotowy oraz Sprawozdania o wypłacalności i kondycji finansowej,
- 2) ocena wniosku Zarządu w kwestii podziału zysku lub pokrycia strat,
- 3) sporządzanie pisemnego sprawozdania z wyników oceny sprawozdania finansowego i sprawozdania Zarządu z działalności Spółki jak i z oceny wniosku Zarządu w kwestii podziału zysku lub pokrycia strat w każdym roku obrotowym,

- 4) rozpatrywanie innych spraw wnoszonych przez Zarząd,
- 5) wybór i odwoływanie Prezesa Zarządu i Wiceprezesa Zarządu, jak również wybór i odwoływanie członków Zarządu oraz zawieszanie w czynnościach tych osób,
- 6) ustalanie zasad wynagradzania członków Zarządu,
- 7) wybór biegłego rewidenta Spółki,
- 8) uchwalanie regulaminu Zarządu,
- 9) uchwalanie regulaminu lokowania środków finansowych,
- 10) podejmowanie decyzji w przedmiocie emisji obligacji,
- 11) podejmowanie decyzji w sprawie zbycia i innego rozporządzania akcjami Spółki.

W celu stałego nadzoru działalności Spółki Zarząd przedkłada Radzie Nadzorczej co kwartał sprawozdanie, przedstawiające w szczególności wyniki finansowe Spółki w okresie sprawozdawczym, porównane z rocznymi planami finansowymi Spółki i wynikami finansowymi w odpowiednim kwartale poprzedniego roku obrotowego.

Ponadto Zarząd jest zobowiązany niezwłocznie informować Radę Nadzorczą o okolicznościach, które mogą mieć istotne znaczenie dla rentowności i płynności finansowej Spółki.

B.1.4 Komitet Audytu

W InterRisk, będącym w rozumieniu ustawy o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. 2017, poz. 1089) jednostką zainteresowania publicznego, powołany jest Komitet Audytu.

Komitet Audytu składa się z co najmniej 3 członków, a jego wielkość uzależniona jest od ilości zadań delegowanych przez Radę Nadzorczą, liczebności Rady Nadzorczej oraz wielkości Spółki. Członkowie Komitetu Audytu spełniają wymogi, w tym w zakresie wiedzy i umiejętności oraz niezależności określone w przepisach prawa. Członkowie Komitetu Audytu powoływani są przez Radę Nadzorczą spośród jej członków na okres maksymalnie trzech lat.

Skład Komitetu Audytu na dzień 31 grudnia 2019 r. przedstawiał się następująco:

- Jan Monkiewicz - Przewodniczący,
- Marek Belka - Członek,
- Franz Fuchs - Członek.

Komitet Audytu może indywidualnie, bez pośrednictwa Rady Nadzorczej, żądać od Zarządu lub jakiegokolwiek pracownika Spółki udzielenia informacji, wyjaśnień oraz przekazania dokumentów niezbędnych do wykonywania określonych zadań. Zarząd oraz pracownicy Spółki są zobowiązani do dostarczenia wymaganych informacji, wyjaśnień oraz dokumentów bez zbędnej zwłoki bezpośrednio do Komitetu Audytu.

Do zadań Komitetu Audytu należy w szczególności:

- 1) monitorowanie:
 - a) procesu sprawozdawczości finansowej,
 - b) skuteczności systemów kontroli wewnętrznej i systemów zarządzania ryzykiem oraz audytu wewnętrznego w Spółce, w tym w zakresie sprawozdawczości finansowej,
 - c) wykonywania czynności rewizji finansowej, w szczególności przeprowadzania przez firmę audytorską badania, z uwzględnieniem wszelkich wniosków i ustaleń Komisji Nadzoru Audytowego wynikających z kontroli przeprowadzonej w firmie audytorskiej,
- 2) kontrolowanie i monitorowanie niezależności biegłego rewidenta i firmy audytorskiej, w szczególności w przypadku, gdy na rzecz Spółki świadczone są przez firmę audytorską inne usługi niż badanie,
- 3) informowanie Rady Nadzorczej o wynikach badania oraz wyjaśnianie, w jaki sposób badanie to przyczyniło się do rzetelności sprawozdawczości finansowej w Spółce, a także jaka była rola Komitetu Audytu w procesie badania,

- 4) dokonywanie oceny niezależności biegłego rewidenta oraz wyrażanie zgody na świadczenie przez niego dozwolonych usług niebędących badaniem,
- 5) opracowywanie polityki wyboru firmy audytorskiej do przeprowadzania badania,
- 6) opracowywanie polityki świadczenia przez firmę audytorską przeprowadzającą badanie, przez podmioty powiązane z tą firmą audytorską oraz przez członka sieci firmy audytorskiej dozwolonych usług niebędących badaniem,
- 7) określanie procedury wyboru firmy audytorskiej,
- 8) przedkładanie Radzie Nadzorczej rekomendacji w sprawie powołania firmy audytorskiej,
- 9) przedkładanie właściwym organom lub komórkom organizacyjnym Spółki (w tym w szczególności Zarządowi) zaleceń mających na celu zapewnienie rzetelności procesu sprawozdawczości finansowej,
- 10) opiniowanie planu audytów wewnętrznych na kolejny rok kalendarzowy.

B.1.5 Walne Zgromadzenie

Do kompetencji Walnego Zgromadzenia należy w szczególności rozpatrywanie, zatwierdzanie i podejmowanie uchwał w sprawie:

- zatwierdzenia sprawozdania Zarządu z działalności Spółki za ubiegły rok obrotowy,
- zatwierdzenia sprawozdania finansowego za ubiegły rok obrotowy,
- podziału zysku albo pokrycia straty,
- udzielenia członkom organów Spółki absolutorium z wykonania przez nich obowiązków,
- zmian Statutu oraz podwyższenia lub obniżenia kapitału zakładowego,
- postanowień dotyczących roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy sprawowaniu Zarządu albo nadzoru w Spółce,
- zbycia i wydzierżawienia przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części oraz ustanowienia na nim ograniczonego prawa rzeczowego,
- umorzenia akcji i warunków tego umorzenia,
- powoływania i odwoływania członków Rady Nadzorczej,
- ustalenia wynagrodzeń dla członków Rady Nadzorczej,
- tworzenia i likwidacji funduszy oraz ustalanie ich regulaminów,
- połączenia Spółki z innymi spółkami jak i warunków tego połączenia,
- emisji obligacji zamiennych i obligacji z prawem pierwszeństwa,
- rozwiązania Spółki,
- zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa.

B.1.6 Zasady wynagradzania

Długookresowy sukces InterRisk zależy od ustalenia właściwych zachęt motywacyjnych w celu przyciągnięcia i zatrzymania kompetentnych, posiadających wiedzę, umiejętności i doświadczenie pracowników. Wynagrodzenie, aby spełniało funkcję motywacyjną, powinno być powiązane ze Strategią biznesową Spółki i uzyskiwanymi wynikami oraz Strategią zarządzania ryzykiem i podejmowanymi decyzjami biznesowymi.

Właściwe praktyki w zakresie wynagradzania umożliwiają skuteczny dobór właściwych pracowników oraz zapewniają zgodność podejmowanych przez pracowników działań w zakresie wykonywanych obowiązków z celami Spółki.

W Spółce obowiązują następujące standardy w zakresie zarządzania wynagrodzeniami:

Standard 1

InterRisk prowadzi jasne, przejrzyste i skuteczne zarządzanie w zakresie wynagrodzeń, obejmujące nadzór nad zasadami i praktykami dotyczącymi wynagradzania oraz ich zgodności z obowiązującymi przepisami oraz regulacjami wewnętrznymi.

Standard 2

Zasady dotyczące wynagradzania są skonstruowane zgodnie z obowiązującymi przepisami powszechnymi, jak i regulacjami wewnętrznymi, w sposób uwzględniający strategię biznesową spółki, jej długoterminowe cele, wewnętrzną organizację spółki oraz charakter, skalę i złożoność ryzyk charakterystycznych dla jej działalności.

Standard 3

Z zastrzeżeniem obowiązków pracowniczych wynikających z przepisów powszechnych, zasady dotyczące wynagradzania przyczyniają się do prawidłowego i skutecznego zarządzania ryzykiem i nie zachęcają do podejmowania ryzyka przekraczającego limity tolerancji ryzyka Spółki lub działań zagrażających utrzymaniu właściwego poziomu kapitału.

Standard 4

Zasady dotyczące wynagradzania są skonstruowane w sposób uwzględniający zapobieganie konfliktom interesów, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów takich jak ocena ryzyka, zarządzanie aktywami, zarządzanie ryzykiem, audyt wewnętrzny, zgodność z przepisami oraz osób ustanawiających, zatwierdzających i weryfikujących politykę wynagradzania i umowy o pracę.

Standard 5

Z zastrzeżeniem norm zawartych w przepisach powszechnych, wysokość odpraw powinna być uzależniona od wyników osiągniętych przez cały okres pracy, a system odpraw nie powinien nagradzać złych wyników pracy, jak i negatywnych bądź nieetycznych zachowań.

System wynagradzania pracowników w Spółce, którego zasady są określone w Regulaminie wynagradzania, obejmuje wynagrodzenie zasadnicze i wynagrodzenie zmienne.

Wynagrodzenie zasadnicze jest kwotą określoną indywidualnie w umowie o pracę, wypłacaną z dołu miesięcznie.

Wynagrodzenie zmienne to kwota pieniężna należna pracownikowi w zależności od spełnienia określonych warunków wypłacana pracownikom w formie premii lub prowizji. Kryteria, których spełnienie warunkuje wypłatę wynagrodzenia zmiennego są jednoznacznie określone w Regulaminie Wynagradzania i podane do wiadomości pracownika.

Należy zaznaczyć, że w systemie wynagradzania obejmującym zarówno stałe, jak i zmienne składniki wynagrodzenia, składniki te są należycie skomponowane, w taki sposób, aby stały składnik stanowił odpowiednio wysoką część całkowitego wynagrodzenia. Celem takiego ukształtowania wynagrodzenia jest zapobieganie nadmiernemu uzależnieniu pracowników od zmiennych składników.

System wynagradzania pracowników w InterRisk nie zawiera dodatkowych programów emerytalno-rentowych lub programów wcześniejszych emerytur, a także uprawnień do akcji czy opcji na akcje dla pracowników, członków Zarządu i Rady Nadzorczej. W okresie sprawozdawczym Spółka nie zawarła żadnych istotnych transakcji z osobami wywierającymi znaczący wpływ na zakład oraz z członkami organu zarządzającego lub nadzorczego.

Realizując obowiązek ustawowy (Ustawa z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych, Dz.U. 2018 poz. 2215), InterRisk wdrożył Pracownicze Plany Kapitałowe, czyli powszechny i dobrowolny system długoterminowego oszczędzania, dostępny dla wszystkich osób zatrudnionych w Spółce, które podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalno-rentowym. Na indywidualne konta PPK pracowników wpływają składki pracodawcy i pracownika, a także wpłaty z budżetu państwa. W ramach umowy o zarządzanie i prowadzenie PPK pracownicy Spółki są objęci ubezpieczeniem na życie z ubezpieczeniowym funduszem kapitałowym. Każdy z uczestników PPK po przystąpieniu do programu otrzymuje dostęp do aplikacji iPPK, na której ma możliwość sprawdzenia m.in. wartości środków zgromadzonych na rachunku PPK. Środki zgromadzone w PPK są własnością pracownika.

B.2 Wymogi dotyczące kompetencji i reputacji

Kwalifikacje, wiedza i doświadczenie osób zasiadających w Zarządzie Spółki, Radzie Nadzorczej oraz osób pełniących kluczowe funkcje są istotnym czynnikiem wpływającym na sukces Towarzystwa. Trwałe osiągnięcia biznesowe Spółki zależą w dużej mierze od zaangażowania kluczowych pracowników.

Aby przyciągnąć i utrzymać kompetentnych, doświadczonych i wykwalifikowanych pracowników, InterRisk oferuje atrakcyjne i zróżnicowane środowisko pracy o różnorodnych możliwościach rozwoju zawodowego.

Uwzględniając potrzeby organizacyjne Spółki wynikające z określonych celów biznesowych i służące profesjonalnemu zarządzaniu Spółką, Rada Nadzorcza dokonuje podziału kompetencji pomiędzy poszczególnych członków Zarządu. Podział kompetencji pomiędzy członków Zarządu stanowi załącznik do Regulaminu Zarządu zatwierdzony przez Radę Nadzorczą. Zasady dotyczące Walnego Zgromadzenia oraz jego kompetencje określa Statut Spółki.

Spółka uznaje za osoby kluczowe członków Rady Nadzorczej, Zarządu, Komitetu Audytu, Głównego Księgowego oraz osoby nadzorujące funkcje kluczowe. Do funkcji kluczowych zaliczane są następujące funkcje: zarządzania ryzykiem, zgodności z przepisami, audytu wewnętrznego oraz aktuarialną.

Zarząd Spółki przyjął do stosowania zasady w zakresie wymogów dotyczących kompetencji i reputacji osób kluczowych w formie polityki. Zawierają one między innymi:

1. Wytyczne dotyczące umiejętności zawodowych, kwalifikacji, wiedzy, a także spełnianiu standardów Spółki w zakresie nieposzlakowanej opinii i uczciwości.

Kandydaci na kluczowe stanowiska przedstawiają wszystkie istotne informacje dotyczące ich kwalifikacji zawodowych i personalnych, obejmujące co najmniej obowiązujące wymagania ustawowe i regulacyjne zgodnie z wymaganiami prawnymi. Ich obowiązkiem jest potwierdzenie, że przedstawili dokładne i zgodne z prawdą informacje.

2. Zasady oceny kompetencji i reputacji osób kluczowych.

Podczas oceny kompetencji danej osoby, Spółka musi upewnić się, że osoba taka posiada niezbędne kwalifikacje zawodowe i personalne i bierze pod uwagę obowiązki przypisane do poszczególnych osób, tak by zapewnić odpowiedni poziom zróżnicowania kwalifikacji, wiedzy i odpowiedniego doświadczenia w celu zagwarantowania, że zakład jest zarządzany i nadzorowany w profesjonalny sposób.

Ocena wymagań dotyczących kompetencji i reputacji dokonywana jest:

- a) w procesie selekcji kandydata,
- b) w ramach oceny okresowej dokonywanej nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym,
- c) w przypadku wystąpienia następujących sytuacji:

- skazanie prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, które może mieć wpływ na reputację pracownika,
- postępowanie dyscyplinarne lub administracyjne dotyczące obszaru odpowiedzialności, w tym postępowanie w sprawie cofnięcia lub ograniczenia uprawnień na wykonywanie zawodu w instytucji finansowej,
- toczące się postępowanie w sprawie karnej (gdzie pracownik występuje jako podejrzany, oskarżony) lub gospodarczej (gdzie pracownik występuje jako pozwany, przypozywany, interwenient po stronie pozwanej), które może mieć wpływ na reputację pracownika,
- postępowanie upadłościowe, które może mieć wpływ na reputację pracownika,
- powzięcie przez Spółkę informacji o zdarzeniach, które obiektywnie poddają w wątpliwość kompetencje lub reputację osoby na kluczowym stanowisku, takie jak np. powstanie konfliktu interesu,
- wydanie w przeszłości przez organ nadzoru decyzji o niespełnieniu przez daną osobę wymagań dotyczących pełnienia kluczowej funkcji.

Wystąpienie którejkolwiek z sytuacji wymienionej powyżej, co do zasady nie wpływa negatywnie na ocenę kompetencji lub reputacji. Przy dokonywaniu oceny należy uwzględnić, kiedy taka sytuacja wystąpiła i jakie były jej konsekwencje.

Kwalifikacje, umiejętności oraz wiedza poddawane są ocenie zarówno na etapie naboru jak i w trakcie pełnienia funkcji poprzez system rocznej oceny okresowej.

Dodatkowo po zakończeniu roku kalendarzowego oraz przeprowadzeniu oceny rocznej dyrektorzy oraz kierownicy dokonują indywidualnej oceny pracy i stopnia realizacji zadań podległych im pracowników. Indywidualne oceny pracy kadry menedżerskiej dokonuje nadzorujący Członek Zarządu, a Prezes Zarządu dokonuje jej ostatecznej weryfikacji.

B.3 System zarządzania ryzykiem, w tym własna ocena ryzyka i wypłacalności

W InterRisk funkcjonuje system zarządzania ryzykiem stanowiący istotny element systemu zarządzania. Jego głównym celem jest prowadzenie działalności ubezpieczeniowej w sposób bezpieczny, tzn. aby ryzyko przyjmowane przez zakład było akceptowalne w stosunku do wielkości prowadzonego biznesu. W ramach przyjmowania Strategii zarządzania ryzykiem Zarząd Spółki określa podstawowe cele oraz najważniejsze metody zarządzania ryzykiem. Na system zarządzania ryzykiem składają się następujące elementy:

- Strategia zarządzania ryzykiem,
- opis struktury organizacyjnej biorącej udział w procesie zarządzania ryzykiem,
- opis procesów i procedur,
- definicje i kategorie ryzyk.

Wszystkie rozwiązania zaimplementowane w systemie zarządzania ryzykiem InterRisk są spójne z systemem zarządzania ryzykiem Grupy VIG.

B.3.1 Struktura zarządzania ryzykiem

Struktura zarządzania ryzykiem opisuje wszystkie jednostki organizacyjne i organy decyzyjne zaangażowane w proces zarządzania ryzykiem w Spółce. Ponadto definiuje relacje pomiędzy wspomnianymi jednostkami, a Grupą VIG. Podział kompetencji ustalony w Polityce zarządzania ryzykiem zapewnia oddzielenie funkcji monitorowania i kontroli ryzyk od codziennej działalności operacyjnej. Struktura organizacyjna określa podział kompetencji i obowiązków poszczególnych jednostek. Opiera się na trójstopniowym podziale kompetencji:

- Rada Nadzorcza – zatwierdza Strategię zarządzania ryzykiem przedłożoną przez Zarząd Spółki oraz monitoruje jej realizację.
- Zarząd – jest ostatecznym właścicielem ryzyk występujących w prowadzonym biznesie, odpowiada za organizację i poprawną realizację systemu zarządzania ryzykiem.
- Poziom operacyjny – składający się z trzech linii obrony system bieżącego zarządzania ryzykiem.

System trzech linii obrony składa się z następujących elementów:

- pierwsza linia obrony – kontrola funkcjonalna obejmująca wszystkie istotne procesy w poszczególnych jednostkach Spółki. Jest ona przeprowadzana przez kierowników komórek organizacyjnych.
- druga linia obrony – funkcja zarządzania ryzykiem odpowiedzialna za niezależną ocenę ryzyk identyfikowanych w prowadzonej działalności. Prowadzi ona wraz z

właścicielami poszczególnych ryzyk regularny proces zarządzania ryzykiem w każdym obszarze prowadzonego biznesu.

- trzecia linia obrony – audyt wewnętrzny oraz zewnętrzny analizujący skuteczność pierwszej oraz drugiej linii obrony.

Zarząd InterRisk TU S.A. Vienna Insurance Group

Zarząd określa zasady działalności Spółki w obszarze zarządzania ryzykiem biorąc pod uwagę propozycje przedstawione przez funkcję zarządzania ryzykiem i inne komórki organizacyjne. Bieżący stan ryzyka jest omawiany przez Członków Zarządu w ramach posiedzeń Zarządu. Funkcja zarządzania ryzykiem, wspierana przez pozostałe komórki organizacyjne, ma za zadanie dostarczyć wszelkich niezbędnych informacji oraz propozycji działań, jakie należy podjąć. Ostateczna decyzja co do podejmowanych rozwiązań należy do Zarządu Spółki. Odpowiedzialność za wdrożenie, koordynowanie oraz raportowanie wszelkich działań w obszarze szeroko rozumianego zarządzania ryzykiem zgodnych z ustaleniami Zarządu Spółki oddelegowana jest do funkcji zarządzania ryzykiem lub właścicieli ryzyk.

Prócz wymienionych wyżej, do kompetencji Zarządu Spółki należy:

- określenie strategii zarządzania ryzykiem i przedłożenie jej Radzie Nadzorczej,
- zdefiniowanie apetytu na ryzyko,
- zatwierdzenie wszelkich dokumentów określających przyjęte zasady w zakresie zarządzania ryzykiem,
- propagowanie kultury zarządzania ryzykiem w Spółce,
- reprezentowanie odpowiednich decyzji w obszarze ryzyka przed stronami trzecimi,
- regularne przekazywanie istotnych informacji o ryzyku do Komitetu Audytu oraz Radzie Nadzorczej.

Funkcja zarządzania ryzykiem

Funkcja zarządzania ryzykiem w InterRisk ustanowiona jest przez Zarząd Spółki i skupia wszelkie działania związane z zarządzaniem ryzykiem. Osobą nadzorującą funkcję zarządzania ryzykiem jest dyrektor Departamentu Zarządzania Ryzykiem, który podlega członkowi zarządu odpowiedzialnemu za zarządzanie ryzykiem. Sposób zorganizowania jednostki oraz ścieżka raportowania zapewniają niezależny nadzór nad ryzykiem. Głównymi obszarami funkcji zarządzania ryzykiem są:

- monitorowanie efektywności systemu zarządzania ryzykiem , profilu zakładu oraz pozycji kapitałowej,
- wspieranie właścicieli biznesowych w działaniach w obszarze zarządzania ryzykiem,

- wyznaczanie kapitałowego wymogu wypłacalności,
- przeprowadzania procesu własnej oceny ryzyka i wypłacalności (ORSA),
- koordynacja prac związanych z procesem wdrażania częściowego modelu wewnętrznego dla ryzyka aktuarialnego,
- walidacja zewnętrznych modeli ryzyka,
- przeprowadzanie procesu przeglądu ryzyk,
- wewnętrzne oraz zewnętrzne raportowanie ryzyka,
- przegląd i aktualizacja regulacji wewnętrznych w obszarze zarządzania ryzykiem.

Zlecone czynności zarządzania ryzykiem

Oprócz zadań realizowanych przez Departament Zarządzania Ryzykiem, część działań jest koordynowana bezpośrednio przez właścicieli ryzyka, jak np. zarządzanie operacyjne pewnymi typami ryzyk. Właściciele operacyjni ryzyk są odpowiedzialni za identyfikowanie, pomiar, analizę oraz limitowanie ryzyk, jak również przeprowadzenie wyznaczonych działań w ich obszarze kompetencji. Ponadto winni oni dostarczyć funkcji zarządzania ryzykiem wszelkich niezbędnych informacji oraz raportów dotyczących zagadnień z zakresu ryzyka.

Podstawą zarządzania ryzykiem jest dobrze funkcjonująca współpraca pomiędzy funkcją zarządzania ryzykiem a pozostałymi komórkami organizacyjnymi w Spółce. Jest ona niezbędna do prawidłowej realizacji wymienionych wcześniej zadań. Kluczową rolę, w procesie zarządzania ryzykiem, pełnią następujące komórki organizacyjne:

- Departament Aktuariatu wraz z departamentami produktowymi w zakresie ryzyka aktuarialnego,
- Departament Controllingu Finansowego w zakresie planowania finansowego i kapitałowego,
- Biuro Zarządzania Inwestycjami, w zakresie ryzyka rynkowego, ryzyka kredytowego oraz ryzyka płynności,
- Departament Rachunkowości w zakresie zarządzania środkami własnymi
- Biuro Reasekuracji w zakresie badania efektu mitygacji ryzyka aktuarialnego oraz ryzyk katastroficznych.

Jednocześnie Funkcja Zarządzania Ryzykiem ściśle współpracuje z pozostałymi funkcjami kluczowymi tj.:

- funkcją zgodności z przepisami np. w ramach procesu zarządzania ryzykiem prawnym i zgodności z przepisami,
- funkcją aktuarialną np. w ramach badania profilu ryzyka ,

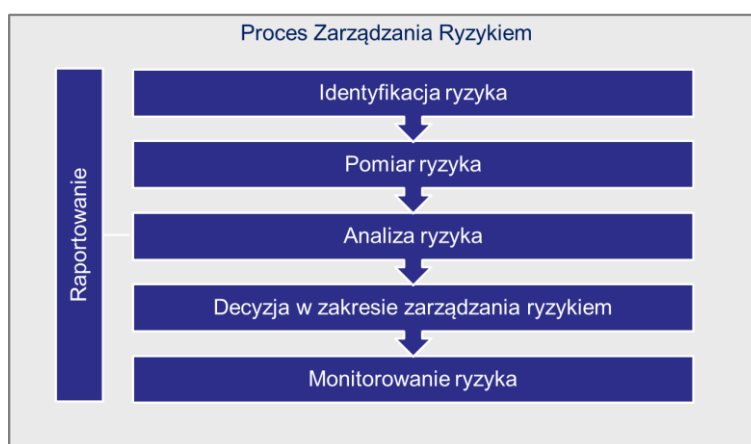
- funkcją audytu wewnętrznego np. w ramach procesu przeglądu ryzyk.

B.3.2 Proces zarządzania ryzykiem

Niezależnie od obszaru działalności, proces zarządzania ryzykiem został zdefiniowany jako cykliczny proces składający się z następujących etapów:

1. identyfikacja ryzyka,
2. pomiar ryzyka,
3. analiza postępowania z ryzykiem,
4. decyzja w zakresie zarządzania ryzykiem,
5. monitorowanie ryzyka,
6. sprawozdawczość.

Rysunek 3. Schemat procesu zarządzania ryzykiem

Nie jest to proces całkowicie sekwencyjny, lecz cykl kontrolny, w którym występują ścieżki reagowania jak i zapobiegania. Ponadto stosuje się równoległe procesy zapewnienia jakości oraz kontroli na wszystkich etapach procesu zarządzania ryzykiem. Podstawowe procesy zarządzania ryzykiem, takie jak wyliczanie kapitałowego wymogu wypłacalności, roczna sprawozdawczość dotycząca ryzyka, czy własna ocena ryzyk i wypłacalności zostały opisane w następujących rozdziałach.

Identyfikacja ryzyka

Identyfikacja ryzyka jest punktem wyjściowym w procesie zarządzania ryzykiem oraz stanowi podstawę dla kolejnych etapów. Celem identyfikacji ryzyka jest wykrycie, pokazanie oraz udokumentowanie wszystkich możliwych źródeł ryzyka, mogących mieć wpływ na osiągnięcie założonych przez Spółkę celów. Jednocześnie sam proces identyfikacji odbywa się regularnie, nie rzadziej niż raz do roku i obejmuje przegląd ryzyk oraz ich źródeł pod kątem ewentualnych zmian jak i wykrycia oraz udokumentowania nowych zagrożeń. Wyniki procesu

identyfikacji ryzyka są dokumentowane. W Spółce głównymi elementami identyfikacji ryzyk są następujące procesy składowe:

- System kontroli wewnętrznej,
- Przegląd ryzyk,
- Własna ocena ryzyka i wypłacalności.

W Spółce zdefiniowano następujące główne kategorie ryzyk:

- ryzyko ubezpieczeń majątkowo-osobowych,
- ryzyko ubezpieczeń zdrowotnych,
- ryzyko rynkowe,
- ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta,
- ryzyko operacyjne,
- ryzyko płynności,
- ryzyko utraty reputacji,
- ryzyko strategiczne.

Pomiar ryzyka

Następnym etapem po identyfikacji ryzyk, poprzedzającym odpowiednie postępowanie z ryzykiem oraz podejmowanie przez Zarząd Spółki decyzji, jest właściwy pomiar wszystkich rozpoznanych ryzyk oraz ocena ich istotności. W tym procesie różne typy ryzyk przyporządkowywane są do predefiniowanych kategorii ryzyk, a następnie stosowane są, zgodnie z zasadą proporcjonalności, właściwe metody oceny ryzyka.

Główna zasada pomiaru ryzyka i jego czynników opiera się na możliwości stosowania dwóch różnych, niezależnych podejść:

1. Ocena ilościowa:

Podejście ilościowe jest stosowane wobec tych kategorii ryzyk, dla których zgromadzono wystarczającą ilość danych historycznych niezbędnych do przeprowadzenia analiz statystycznych. Takie podejście stosowane jest wobec ryzyka rynkowego, kredytowego, ubezpieczeniowego, itp., dla których można zdefiniować ilościową miarę ryzyka. Ocena ryzyka ubezpieczeniowego jest dokonywana w sposób dwójaki. Obok oceny zgodnie z zasadami formuły standardowej, która stanowi wymóg regulacyjny, Spółka wycenia to ryzyko także przy użyciu Częściowego Modelu Wewnętrznego, który w opinii zakładu lepiej odzwierciedla jej profil ryzyka.

2. Ocena jakościowa:

Dla kategorii ryzyk (operacyjne, strategiczne, utraty reputacji), dla których nie zgromadzono odpowiedniej ilości danych niezbędnych do przeprowadzenia poprawnej analizy statystycznej stosowane jest podejście jakościowe. W ocenie jakościowej główną metodą oszacowania ryzyka jest ocena ekspercka częstości oraz wielkości potencjalnej straty. W przypadku trudności z oszacowaniem tych wielkości stosuje się skalę umowną (np. ryzyka małe, ryzyko średnie). Punktem odniesienia oceny jakościowej są zawsze środki własne Spółki.

Dokładne definicje poszczególnych kategorii ryzyk i sposobów ich oszacowania znajdują się w dokumentacji poszczególnych procesów.

W Spółce stosowanych jest kilka procesów i procedur pomiaru ryzyka. Spośród nich można wymienić następujące:

- Wyznaczanie SCR przy użyciu częściowego modelu wewnętrznego oraz formuły standardowej oraz środków własnych,
- Przegląd ryzyk,
- Własna ocena ryzyk i wypłacalności.

Analiza ryzyka

Po przeprowadzeniu pomiaru ryzyka metodami ilościowymi lub jakościowymi oraz określeniu jego istotności, należy przeprowadzić skuteczną analizę ryzyka. Należy ocenić środki i mechanizmy pod kątem ich wpływu na poziom ryzyka. W ramach zarządzania ryzykiem głównymi ścieżkami postępowania z ryzykiem są:

- unikanie ryzyka,
- ograniczanie ryzyka,
- przeniesienie ryzyka,
- akceptacja ryzyka.

Każda z przedstawionych technik ma inny wpływ na poziom ryzyka oraz wymaga analizy przez odpowiednie jednostki organizacyjne (właściciel ryzyka, funkcja zarządzania ryzykiem). Wynik analizy stanowi następnie podstawę dla dalszych decyzji zarządczych. Analiza ryzyka jest przeprowadzana podczas następujących procesów:

- Przegląd ryzyk,
- Własna ocena ryzyk i wypłacalności,
- Walidacji obliczeń dot. Kapitałowego Wymogu Wypłacalności.

Decyzje i Implementacja

Proces zarządzania ryzykiem wymaga podjęcia wielu decyzji w najróżniejszych obszarach, które następnie muszą być wykonane przez odpowiednie komórki organizacyjne.

Decyzje zarządcze, które znacząco wpływają na strukturę ryzyka, powinny zostać poprzedzone odpowiednimi analizami dotyczącymi wpływu na działalność oraz poziom ryzyka. Po podjęciu decyzji co do sposobu postępowania z ryzykiem, należy ową decyzję wprowadzić w życie przez odpowiedzialną komórkę organizacyjną w sposób szybki i skuteczny.

Monitorowanie

Monitorowanie ryzyka jest istotną częścią procesu zarządzania ryzykiem i jest realizowane w kilku obszarach. Z jednej strony zapewnia się zgodność profilu ryzyka z założeniami oraz przyjętą strategią zarządzania ryzykiem. Tę informację uzyskuje się poprzez regularne porównywanie sytuacji zakładanej oraz bieżącej przy użyciu systemu monitorowania ryzyk.

Z drugiej strony przeprowadza się działania monitorujące proces implementacji decyzji o obsłudze ryzyka wskazanych wcześniej. W tym znaczeniu monitorowanie ryzyka ma na celu kontrolę efektywnego i terminowego wdrożenia przedsięwziętych planów działania.

Ten etap jest wspierany przez następujące procesy:

- Proces ustalania limitów w obrębie zdolności do absorpcji ryzyka oraz jego alokacji i limitów,
- Przegląd ryzyk,
- Własna ocena ryzyk i wypłacalności.

Dodatkowo monitorowanie ryzyk ma na celu szybkie reagowanie na zmieniającą się sytuację wewnętrzną i zewnętrzną w celu podejmowania działań zarządczych.

Raportowanie

Pięć głównych etapów procesu zarządzania ryzykiem opisanych powyżej, ujętych jest w postaci kompleksowego zbioru raportów, zarówno ex ante, stanowiących podstawę przy podejmowaniu decyzji, jak i ex post - służących monitorowaniu ich przebiegu. Raportowanie w zakresie profilu ryzyka jest obszarem odpowiedzialności Departamentu Zarządzania Ryzykiem, o ile nie zostało delegowane do innej komórki organizacyjnej. Przez raportowanie ryzyka rozumieć należy regularny proces sprawozdawczy, jak i tworzone „ad hoc” raporty, które przygotowywane są w sytuacjach nagłego lub niespodziewanego wystąpienia ryzyka.

B.3.3 Obliczanie środków własnych oraz kapitałów na pokrycie ryzyka

InterRisk oblicza wymóg kapitałowy oraz odpowiadające mu środki własne z częstością kwartalną. Jednostką odpowiedzialną za proces wyznaczania kapitałowego wymogu wypłacalności oraz zarządzanie kapitałem jest Departament Zarządzania Ryzykiem.

Jednostką odpowiedzialną za proces wyznaczania kapitałów i środków własnych jest Departament Rachunkowości.

B.3.4 Zdolność do absorpcji, alokacja oraz ustanawianie limitów na ryzyka

Zdolność do absorpcji ryzyka jest głównym punktem odniesienia przy definiowaniu apetytu na ryzyko oraz limitów kapitału na poszczególne rodzaje ryzyka. Ogólnie zdolność do absorpcji ryzyka odnosi się do ilości kapitału dostępnego na pokrycie strat z zaistniałych ryzyk. W przypadku reżimu Wyłącalność II, zdolność ta, to wartość dopuszczonych środków własnych z dodatkowym narzutem kapitałowym pełniącym funkcję marginesu bezpieczeństwa.

W oparciu o zdolność do absorpcji ryzyka oraz faktyczny kapitałowy wymóg wypłacalności (SCR), Zarząd Spółki ustala apetyt na ryzyko, poziom tolerancji na ryzyko oraz limit na ryzyko. Apetyt na ryzyko jest rozumiany jako realizacja planu finansowego. Apetyt na ryzyko jest ustalany corocznie w ramach procesu planowania finansowego. Tolerancja na ryzyko określa akceptowalne odchylenie od zakładanego apetytu na ryzyko. Limit na ryzyko określa minimalny poziom bezpieczeństwa który może być wyrażony jako minimalny współczynnik zabezpieczenia kapitałowego lub maksymalny poziom identyfikowanego ryzyka.

W oparciu o powyższe parametry Spółka ustanawia limity na poszczególne ryzyka. Informacja na temat poziomów wykorzystania limitów jest regularnie raportowana do Zarządu oraz Grupy VIG przez Departament Zarządzania Ryzykiem. Zgodnie ze strategią zarządzania ryzykiem minimalny wskaźnik pokrycia wymogu kapitałowego SCR dopuszczonymi środkami własnymi wynosi 125% (150% po wypłacie dywidendy). W przypadku jego przekroczenia, Spółka wdraża średniokresowy plan mający na celu stosowne powiększenie środków własnych lub obniżenie wymogu kapitałowego.

B.3.5 Metodologia zarządzania zdolnością do absorpcji ryzyka oraz wymogami kapitałowymi

Zdolność do absorpcji ryzyka określa zdolność zakładu ubezpieczeń do absorpcji strat pochodzących z materializacji ryzyk, bez natychmiastowego zagrożenia jego funkcjonowania. Przedstawione w niniejszym rozdziale zarządzanie zdolnością do absorpcji ryzyka zapewnia, że Spółka posiada wystarczający poziom kapitału na pokrycie wszelkich ryzyk w horyzoncie kilkuletnim. W niniejszym rozdziale opisano podstawowe zasady zarządzania zdolnością do absorpcji ryzyka oraz poziomem kapitału, a także sposób ich implementacji w Spółce.

Minimalny wskaźnik wypłacalności oraz zapasowa zdolność do absorpcji ryzyka

W ramach koncepcji zarządzania zdolnością do absorpcji ryzyka Zarząd Spółki określa poziom apetytu na ryzyko. Apetyt na ryzyko określa chęć Spółki do akceptacji dodatkowej porcji ryzyka i jest określana w oparciu o następujące kluczowe wielkości:

- minimalny wskaźnik wypłacalności określający minimalny poziom wskaźnika wypłacalności Spółki,
- zapasowa zdolność do absorpcji ryzyka określającą taką część zdolności do absorpcji ryzyka, która nie jest przeznaczona na pokrycie ryzyka.

Minimalny wskaźnik wypłacalności jest ustalany w oparciu o sytuację kapitałową Spółki w taki sposób, aby wspierać właściwy rozwój Spółki. Przy ustalaniu wskaźnika Spółka uwzględnia nie tylko rentowność prowadzonego biznesu, ale także politykę dywidendową. Szczególnej uwagi wymaga relacja pomiędzy poziomem ryzyka i środkami własnymi a a wynikami finansowymi. Dodatkowo, przy określaniu minimalnego wskaźnika wypłacalności brane są pod uwagę publikowane przez Komisję Nadzoru Finansowego zalecenia dla rynku ubezpieczeniowego.

Przeznaczenie części środków własnych na zapasową zdolność do absorpcji ryzyka umożliwia Zarządowi przeznaczenie części nadwyżki kapitałowej na działania związane z rozwojem biznesu bez wpływu na spełnienie przez Spółkę wymogu w zakresie minimalnego wskaźnika wypłacalności.

B.3.6 Własna ocena ryzyk i wypłacalności (ORSA)

Własna ocena ryzyk i wypłacalności (dalej: ORSA) jest jednym z kluczowych elementów systemu zarządzania ryzykiem. ORSA łączy wyniki kilku procesów zarządzania ryzykiem oraz przeprowadza ich walidację oraz analizę pod kątem przyszłych zmian. Wyniki badania ORSA są analizowane i zatwierdzane przez Zarząd, a następnie są przekazywane organowi nadzoru. Głównymi elementami procesu ORSA:

- analiza adekwatności i kompletności profilu ryzyka,
- własna ocena wypłacalności,
- przegląd ryzyk, w tym ryzyk jakościowych,
- analiza wrażliwości istotnych parametrów ze względu na proces wyznaczania SCR,
- identyfikacja ryzyk oraz przyszłych możliwych zdarzeń,
- prognoza przyszłych potrzeb w zakresie wypłacalności oraz środków własnych,
- prospektywne testy stresu oparte na niekorzystnych scenariuszach przyszłych zdarzeń,
- analizy w zakresie adekwatności stosowanych systemów, procesów i metodologii,
- raportowanie i doradzanie Zarządowi w zakresie zarządzania ryzykiem oraz środkami jego ograniczania.

Cykliczny proces ORSA przeprowadzany jest minimum raz do roku zgodnie ze szczegółowym harmonogramem. Elementy procesu ORSA zostały na stałe wkomponowane w poszczególne procesy i mają za zadanie ich wspieranie i uzupełnianie. W szczególności

proces ORSA współistnieje z procesem planowania finansowego i strategicznego. W przypadku znaczących zmian w profilu ryzyka, Spółka przeprowadza doraźny proces ORSA w oparciu o harmonogram zaproponowany przez Departament Zarządzania Ryzykiem i zaakceptowany przez Zarząd.

B.3.7 Przegląd ryzyk

Przegląd ryzyk jest jednym z głównych procesów w zarządzaniu ryzykiem w Spółce, którego głównym celem jest identyfikacja i pomiar ryzyka. Jest przeprowadzany raz do roku. Jest to proces kompleksowy, który obejmuje całą strukturę InterRisk. Podsumowanie przeglądu ryzyk jest przekazywane Zarządowi Spółki przez funkcję zarządzania ryzykiem. Przegląd ryzyk jest oparty o szeroki katalog ryzyk. W trakcie przeglądu ryzyk funkcja zarządzania ryzykiem omawia z właścicielami ryzyk wyniki oceny oraz możliwość wystąpienia zagrożeń. Cały proces jest dokumentowany.

B.3.8 Sprawozdawczość dotycząca zarządzania ryzykiem

Departament Zarządzania Ryzykiem odpowiada za regularne przekazywanie Zarządowi informacji na temat bieżącej sytuacji w zakresie ekspozycji na ryzyko. Zarząd Spółki jest zobowiązany do przekazywania wszelkich niezbędnych informacji na potrzeby Komitetu Audytu oraz Rady Nadzorczej. W ramach raportowania Zarząd regularnie otrzymuje informacje o wynikach standardowych procesów zarządzania ryzykiem.

Wewnętrzna sprawozdawczość

Funkcja zarządzania ryzykiem Spółki przekazuje Zarządowi oraz Departamentowi Zarządzania Ryzykiem Grupy VIG raporty dotyczące wyników następujących procesów:

- Wyznaczanie SCR oraz środków własnych,
- Przegląd ryzyk,
- Własnej oceny ryzyk i wypłacalności,
- System kontroli wewnętrznej.

Sprawozdawczość zewnętrzna

Spółka zobowiązana są do przekazywania istotnych z punktu widzenia zarządzania ryzykiem informacji do organu nadzoru oraz interesariuszy/udziałowców. Wszystkie raporty przekazywane instytucjom zewnętrznym są zatwierdzane przez Zarząd.

B.3.9 Zasada „ostrożnego inwestora”

Spółka zarządza portfelem swoich aktywów zgodnie określonymi regułami i limitami, które w szczególności określają: zasady działalności lokacyjnej, proces podejmowania decyzji

związanych z działalnością lokacyjną i ich realizację, proces zarządzania ryzykiem związanym z działalnością lokacyjną, zasady klasyfikacji i wyceny aktywów finansowych oraz zasady raportowania i kontroli wewnętrznej.

Spółka lokuje środki finansowe w taki sposób, aby uwzględniając rodzaj i strukturę prowadzonych ubezpieczeń osiągnąć jak największy stopień bezpieczeństwa i rentowności przy jednoczesnym zachowaniu płynności tych środków w długim okresie. Portfel lokat powinien być również w odpowiedni sposób zróżnicowany i rozproszony, aby instrumenty finansowe nie były związane z jednym rodzajem aktywów lub jednym podmiotem. Działalność lokacyjna może być prowadzona wyłącznie z podmiotami, które w ocenie Spółki posiadają odpowiedni rating inwestycyjny. Szczegółowe wytyczne co do sposobu alokacji aktywów są ustalane na dany rok przez Zarząd i zatwierdzone przez Radę Nadzorczą w dokumencie Investment & Risk Strategy.

B.3.10 Cykliczne przekazywanie informacji dotyczących własnej oceny ryzyk i wypłacalności

Cykliczny proces ORSA przeprowadzany jest raz do roku zgodnie z harmonogramem w III i IV kwartale każdego roku. Harmonogram procesu dostosowany jest do procesu planowania finansowego i strategicznego, jak również do innych procesów w ramach systemu zarządzania ryzykiem. W przypadku znaczących zmian w profilu ryzyka, Spółka przeprowadza doraźny proces ORSA w oparciu o harmonogram zaproponowany przez Departament Zarządzania Ryzykiem i zaakceptowany przez Zarząd.

W ramach procesu ORSA badane są potrzeby w zakresie wypłacalności dla bieżącego biznesu, jak również w 3-letnim horyzoncie planowania finansowego. Badanie to odbywa się nie tylko na poziomie modułów formuły standardowej, ale również dla poszczególnych linii biznesu z wykorzystaniem alokacji metodą Shapley'a. Skutkuje to nie tylko lepszym zrozumieniem profilu ryzyka zakładu przez organ zarządzający, ale również promuje politykę dywersyfikacji ekspozycji na ryzyko.

W przypadku wdrażania nowych produktów istotny z punktu widzenia profilu ryzyka, potencjalnych kontraktów reasekuracji czynnej lub wszelkich innych planowanych działań istotnych z punktu widzenia profilu ryzyka i sytuacji finansowej, przeprowadzana jest ocena wpływu na wypłacalności i kondycję finansową Spółki w 3-letnim horyzoncie planowania finansowego. W szczególności w/w analizy są przeprowadzane w trakcie przygotowywania aktualizacja Strategii biznesowej Spółki.

Dodatkowo, w celu oceny stabilności sytuacji kapitałowej InterRisk cyklicznie przeprowadza się badania wrażliwości współczynnika wypłacalności na zmianę kluczowych parametrów oraz testy warunków skrajnych w celu oceny dotkliwości wpływu niekorzystnych zdarzeń na środki własne oraz SCR Spółki. Jeżeli w trakcie jakiegokolwiek w/w analizy jest

widoczne możliwe pogorszenie się sytuacji kapitałowej Spółki, w tym przekroczenie limitu na ryzyko, informacja ta jest przekazywana do Zarządu z propozycjami działań mitygujących.

B.4 System kontroli wewnętrznej

System kontroli wewnętrznej to proces wspierający organizację w osiągnięciu celów przede wszystkim w takich obszarach jak: sprawozdawczość finansowa, skuteczność i efektywność operacji ale również zgodność z obowiązującymi przepisami i regulacjami. System kontroli wewnętrznej jest podejściem kompleksowym sprzyjającym realizacji strategii Spółki poprzez skuteczne mechanizmy kontrolne.

System kontroli wewnętrznej w InterRisk jest adekwatny do wielkości Spółki jej charakteru, skali i działalności. System kontroli wewnętrznej obejmuje w szczególności procedury administracyjne i księgowość oraz zasady raportowania. Departament Rachunkowości odpowiada za zasady rachunkowości oraz zgodność ich z ogólnie przyjętymi zasadami oraz kontrolę ich przestrzegania. W Spółce istnieje Biuro Postępowań Wewnętrznej. Do zadań Biura należy w szczególności: organizacja systemu kontroli wewnętrznej oraz przeprowadzanie kontroli instytucjonalnych. Kontrole wewnętrzne są prowadzone w obszarach, w których występuje ryzyko niezgodności, zgodnie z rocznym planem kontroli wewnętrznej zatwierdzonym przez Prezesa Spółki. Plan kontroli obejmuje trzy kontrole planowe i 2 kontrole adhoc. *W Spółce wszyscy dyrektorzy i kierownicy zobowiązani są do przeprowadzania kontroli funkcjonalnych.* Dodatkowo raz w roku we współpracy z funkcją zarządzania ryzykiem oraz zgodności z przepisami dokonywana jest analiza kontroli ryzyk. System kontroli wewnętrznej jest cyklicznie monitorowany i oceniany pod względem efektywności i skuteczności przez Radę Nadzorczą, Komitet Audytu, Zarząd oraz Biuro Audytu Wewnętrznego.

B.4.1 Funkcji zgodności z przepisami

W Spółce powołana jest funkcja zgodności z przepisami jako jedna z czterech funkcji kluczowych. Funkcja zgodności z przepisami obejmuje przede wszystkim doradzanie organom Spółki w zakresie zgodności wykonywania działalności ubezpieczeniowej, ocenę możliwego wpływu wszelkich zmian stanu prawnego na działalność Spółki jak również określenie i ocenę ryzyka związanego z nieprzestrzeganiem przepisów prawa, regulacji wewnętrznych oraz przyjętych przez Spółkę standardów postępowania. Raport z działalności przedkładany jest Zarządowi Spółki oraz Komitetowi Audytu raz w roku. Nadzór nad funkcją zgodności z przepisami pełni Compliance Officer. Zgodnie z wymogami zawartymi w Ustawie, funkcja zgodności z przepisami jest nadzorowana przez osobę posiadającą stosowne kompetencje, doświadczenie oraz reputację.

B.5 Funkcja audytu wewnętrznego

Funkcja audytu wewnętrznego polega na systematycznej i dokonywanej w uporządkowany sposób ocenie procesów: zarządzania ryzykiem, kontroli i ładu organizacyjnego i przyczynia się do poprawy działania na bazie przeprowadzonych audytów.

Funkcja Audytu Wewnętrznego jest realizowana przez Biuro Audytu Wewnętrznego. Zarząd powołał Dyrektora Biura Audytu Wewnętrznego do pełnienia funkcji kluczowej.

Niezależność i obiektywność audytu wewnętrznego jest zagwarantowana umiejscowieniem w strukturze organizacyjnej, oddzieleniem od działalności operacyjnej oraz odpowiednimi zapisami regulacji wewnętrznych związanych z rotacją zadań i konfliktem interesów. Przejawia się m.in. poprzez brak udziału audytu wewnętrznego w procesach operacyjnych i biznesowych, które później są przedmiotem badania, a także obiektywizm w przypadku badania powodującego konflikt interesów pomiędzy badanymi jednostkami. Uprawnienia funkcji audytu są zagwarantowane odpowiednimi zapisami Regulaminu Audytu Wewnętrznego. Funkcja audytu podlega Prezesowi Zarządu i, przynajmniej raz na kwartał, raportuje bezpośrednio do Rady Nadzorczej oraz Zarządu. Corocznie, zgodnie z zatwierdzonym planem audytu, Zarząd po opinii Rady Nadzorczej, zatwierdza zasoby niezbędne do realizacji powierzonych zadań.

W przypadku osoby kierującej komórką audytu Zarząd ma obowiązek informowania Komitetu Audytu o zatrudnieniu, odwołaniu i zmianach wysokości wynagrodzenia kierującego komórką audytu wewnętrznego, a także opiniowanie osoby na stanowisko kierującego komórką audytu wewnętrznego.

Funkcja audytu wewnętrznego odpowiada w szczególności za:

- identyfikację obszarów zagrożeń i nieefektywności w funkcjonowaniu Spółki oraz wskazywanie metod ich zapobiegania,
- ustalanie zgodności stosowania unormowań wewnętrznych i zewnętrznych (w tym rekomendacji i wytycznych regulatorów) w jednostkach organizacyjnych Spółki,
- przedstawienie racjonalnego zapewnienie o jakości systemu kontroli wewnętrznej w Spółce poprzez ocenę adekwatności, skuteczności i efektywności kontroli wewnętrznej i innych systemów zarządzania,
- przeprowadzanie audytów na podstawie zatwierdzonego rocznego planu audytów oraz audytów doraźnych, na wniosek Zarządu, Komitetu Audytu lub Rady Nadzorczej (gdy Rada Nadzorcza pełni funkcję Komitetu Audytu) oraz raportowanie wyników do Zarządu.

W ramach działalności doradczej Biuro Audytu Wewnętrznego może opiniować projekty dokumentów wewnętrznych, propozycje zmian procesów oraz struktury organizacyjnej.

Audyt działa zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Audytu Wewnętrznego (IIA) i Kodeksem etyki audytora wewnętrznego.

B.6 Funkcja aktuarialna

B.6.1 Organizacja funkcji aktuarialnej

Funkcja aktuarialna w Spółce funkcjonuje w oparciu o wymogi systemu Wyłatalność II. Osobą nadzorującą funkcję aktuarialną jest Dyrektor Departamentu Aktuarialnego, który również jest głównym aktuariuszem. Zadania funkcji aktuarialnej są wykonywane przez pracowników Departamentu Aktuariatu i nadzorowane przez dyrektora tej jednostki. W celu efektywnego sprawowania nadzoru nad procesem tworzenia techniczno-ubezpieczeniowych, aktuariusz posiada odpowiednie uprawnienia w strukturze organizacyjnej Spółki. Dyrektor Departamentu Aktuarialnego nadzorujący funkcje aktuarialną podlega bezpośrednio Członkowi Zarządu.

Departament Aktuariatu głównie współpracuje z Biurem Reasekuracji, Departamentem Rachunkowości, Departamentem Zarządzania Ryzykiem oraz Biurem Zarządzania Inwestycjami. Dostawcą danych dla Aktuariatu jest system informatyczny oraz Departament Rachunkowości. Wewnętrzny system informatyczny posiada wbudowane raporty oraz tabele, które są wykorzystywane przez Departament Aktuariatu do obliczania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

B.6.2 Zadania funkcji aktuarialnej

Funkcja aktuarialna w Spółce obejmuje następujące zadania:

- koordynacja ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wyłatalności,
- zapewnienie adekwatności metod i stosowanych modeli, jak również założeń przyjętych do ustalania rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
- ocena czy dane wykorzystane do obliczenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych są wystarczające i są odpowiedniej jakości,
- porównanie najlepszych oszacowań z danymi wynikającymi ze zgromadzonych doświadczeń,
- informowanie Zarządu o wiarygodności i adekwatności ustalania wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych,
- nadzorowanie obliczeń rezerw techniczno-ubezpieczeniowych tworzonych dla celów wyłatalności w przypadkach stosowania przybliżeń, w tym podejścia indywidualnego,
- ustalanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów rachunkowości,

- wyrażanie opinii na temat ogólnej polityki przyjmowania ryzyka do ubezpieczenia,
- wyrażanie opinii na temat adekwatności rozwiązań w zakresie reasekuracji,
- wnoszenie wkładu w efektywne wdrażanie systemu zarządzania ryzykiem w szczególności w zakresie modelowania ryzyka leżącego u podstaw obliczeń kapitałowego wymogu wypłacalności i minimalnego wymogu kapitałowego oraz własnej oceny ryzyka i wypłacalności

Ocena przez funkcję aktuarialną przyjętych i stosowanych metod wyceny poszczególnych rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest dokonywana cyklicznie, co najmniej raz w roku.

Badanie adekwatności rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest przeprowadzane przez funkcję aktuarialną cyklicznie, co najmniej raz w roku.

Funkcja aktuarialna sporządza cyklicznie, co najmniej raz w roku, raport skierowany do Zarządu i prezentowany na radzie Nadzorczej zawierający informacje na temat zadań wykonanych przez nadzorowaną przez niego funkcję aktuarialną, dotyczących procesu tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Funkcja aktuarialna wyjaśnia wszelkie istotne skutki zmiany danych, metodologii lub założeń między datami wyceny w stosunku do kwoty rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Funkcja aktuarialna przeprowadza ocenę zgodności danych wewnętrznych i zewnętrznych wykorzystywanych do wyliczania wysokości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych z normami w zakresie jakości danych określonymi dyrektywie Wypłacalność II.

Funkcja aktuarialna wskazuje przypadki niezgodności z wymogami ustanowionymi w at. 76-83 dyrektywy Wypłacalność II.

Funkcja aktuarialna przekazuje Zarządowi informacje na temat wszelkich istotnych odchyień od rzeczywistych doświadczeń zgodnie z najlepszym oszacowaniem. W sprawozdaniu przedstawiane są przyczyny odchyień oraz w stosownych przypadkach proponowane zmiany założeń i zmiany modelu wyceny w celu poprawy wyliczenia najlepszego oszacowania.

Funkcja aktuarialna przedstawiając swoją opinię dotyczącą zasad przyjmowania ryzyka do ubezpieczenia oraz umów reasekuracji, bierze pod uwagę powiązania między nimi a poziomem rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

B.6.3 Współdziałanie jednostek organizacyjnych

Do skutecznej realizacji niniejszych zasad konieczne jest współdziałanie, jak również efektywny przepływ informacji pomiędzy jednostkami organizacyjnymi Spółki. W szczególności, funkcja aktuarialna ściśle współpracuje z funkcją zarządzania ryzykiem.

B.7 Outsourcing

B.7.1 Opis zasad outsourcingu

Zakres outsourcingu

Spółka może w zakresie dozwolonym przez powszechnie obowiązujące prawo oraz wytyczne i rekomendacje KNF, outsourcować dowolną funkcję, proces, usługę lub działanie, w tym funkcje kluczowe oraz czynności ubezpieczeniowe określone w art. 4 ust. 7 pkt 3, ust. 8 pkt 1-6, i ust. 9 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, za wyjątkiem:

- 1) ustalania składek i prowizji należnych z tytułu zawieranych umów ubezpieczenia lub reasekuracji;
- 2) ustanawiania w drodze czynności cywilnoprawnych, zabezpieczeń rzeczowych lub osobistych, jeżeli są one bezpośrednio związane z zawieraniem umów ubezpieczenia lub umów w sprawie udzielenia gwarancji.

Za czynności podstawowe lub ważne w InterRisk uważa się czynności, których znaczenie dla świadczenia przez Spółkę ochrony ubezpieczeniowej jest wysokie lub istotne oraz które są wykonywane przez dostawców usług w sposób stały, częsty lub regularny. Co do zasady za czynności podstawowe lub ważne uważa się:

- 1) projektowanie i wycenę produktów ubezpieczeniowych,
- 2) ocenę ryzyka w ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych oraz w umowach gwarancji ubezpieczeniowych i umowach reasekuracji,
- 3) lokowanie środków Spółki,
- 4) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów ubezpieczenia, umów gwarancji ubezpieczeniowych i umów reasekuracji,
- 5) ciągłe świadczenie usług informatycznych istotnych dla świadczenia usług ubezpieczeniowych,
- 6) usługi przechowywania danych.

Kryteria wyboru dostawcy usług

InterRisk co do zasady zawiera umowy outsourcingowe z podmiotami z Grupy VIG. Dopiero, gdy żaden z podmiotów z grupy VIG nie oferuje usług przewidzianych do outsourcingu lub dostawca usług w ramach grupy VIG nie spełnia określonych przez Spółkę warunków outsourcingu, w szczególności świadczy te usługi na warunkach znacznie

odbiegających od rynkowych, Spółka może zlecić funkcje lub czynności podmiotowi spoza Grupy VIG.

InterRisk dokonuje szczegółowej oceny ofert złożonych przez potencjalnych dostawców usług, w szczególności pod kątem: zdolności dochowania przez nich należytej staranności, zachowania wysokich standardów wykonania usług i przestrzegania zobowiązań umowy outsourcingowej. Przy ocenie należytej staranności bierze się pod uwagę czynniki jakościowe, ilościowe, finansowe i operacyjne.

W przypadku outsourcingu funkcji kluczowych w procesie oceny dostawcy usług i osób zatrudnianych przez dostawcę usług uwzględnia się także wymogi dotyczące kompetencji i reputacji osób, które faktycznie zarządzają Spółką lub wykonują czynności w ramach kluczowych funkcji, określonych w odpowiednim akcie wewnętrznym InterRisk.

Przeglądy umów outsourcingowych

Umowy outsourcingowe podlegają okresowym przeglądom (co najmniej raz w roku) pod kątem ich ważności, zasadności i bezpieczeństwa. Wyznaczone przez Zarząd Spółki osoby odpowiedzialne sprawują stały nadzór na wykonywaniem przez usługodawcę zleconych w drodze outsourcingu czynności. Ponadto, regularnie przeprowadzane są kontrole prawidłowości wykonywania zleconych w ramach poszczególnych umów outsourcingowych czynności pod kątem ich zgodności z postanowieniami umowy, przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi Spółki mającymi zastosowanie do danej umowy.

B.7.2 Informacje dotyczące outsourcingu wszelkich podstawowych lub ważnych czynności.

W 2019 r. InterRisk outsourcował następujące rodzaje podstawowych lub ważnych czynności:

- 1) ocenę ryzyka w ubezpieczeniach osobowych i ubezpieczeniach majątkowych oraz w umowach gwarancji ubezpieczeniowych i umowach reasekuracji;
- 2) lokowanie środków zakładu ubezpieczeń;
- 3) składanie oświadczeń woli w sprawach roszczeń o odszkodowania lub inne świadczenia należne z tytułu umów ubezpieczenia, umów gwarancji ubezpieczeniowych i umów reasekuracji;
- 4) ciągłe świadczenie usług informatycznych istotnych dla świadczenia usług ubezpieczeniowych;
- 5) usługi przechowywania danych.

Usługodawcami InterRisk, którym zlecono w drodze outsourcingu podstawowe lub ważne funkcje lub czynności byli: **Spółdzielnia Usługowa VIG Expert, Accenture sp. z o.o., Global Assistance Polska sp. z o.o., Biuro Ubezpieczeń PMT Paweł Zabłocki,**

Wszyscy wyżej wskazani - w zakresie likwidacji szkód, oraz:

VIG Polska sp. z o.o. i Spółdzielnia Usługowa VIG IT Polska sp. z o.o. w zakresie ciągłego świadczenia usług informatycznych istotnych dla świadczenia usług ubezpieczeniowych,

Union Investment TFI S.A. w zakresie lokowania środków zakładu ubezpieczeń,

a także **VIG Polska sp. z o.o.** w zakresie doradztwa dotyczącego danych osobowych i pełnienia funkcji Inspektora Ochrony Danych.

Wszyscy wymienieni powyżej usługodawcy spełniają wymogi wynikające z **art. 274 ust. 3 lit. a) Rozporządzenia Delegowanego**. Potwierdzają to Formularze oceny zawarcia umowy na okoliczność zgodności z procedurą outsourcingu obowiązującą w Spółce, która to przeprowadzona jest przed każdorazowym zawarciem umowy z usługodawcą. Osoba odpowiedzialna występująca o zawarcie umowy outsourcingu zobowiązana jest dokonać odpowiedniej do rodzaju zlecenia analizy, opisaną poniżej, oraz do wypełnienia przedmiotowego formularza i przeprowadzenia niezbędnych konsultacji z właściwymi jednostkami organizacyjnymi. Osoba ta sporządza pisemny wniosek o wyrażenie zgody na outsourcing.

Przed podjęciem decyzji o outsourcingu dokonuje się analizy w jakim stopniu outsourcing zwiększy poziom jakości usług realizowanych przez Spółkę, czy outsourcing zapewni wyższą specjalizację pracy, dostęp do specjalistycznej wiedzy i możliwość koncentracji na podstawowych celach działalności oraz czy pozwoli zoptymalizować poziom zatrudnienia zapewniając jednocześnie wykwalifikowany personel dla zadań podstawowych, zmniejszy nakłady inwestycyjne na utrzymanie bazy technicznej i organizacyjnej Spółki a tym samym umożliwi optymalizację kosztów, a także czy odciąży jednostki organizacyjne Spółki.

Dokonuje się ponadto identyfikacji i oceny ogólnych i specyficznych ryzyk wynikających lub związanych z outsourcingiem lub będących rezultatem współpracy z danym dostawcą usług. Również ocenie podlega wpływ outsourcingu na reputację Spółki, wartość marki, zdolność do osiągania celów biznesowych i strategię w przypadku, gdy dostawca usług okazałby się niezdolnym do dostarczenia zleczonej funkcji lub usługi, a także zakres w jakim Spółka może kontrolować usługodawcę lub posiadać zdolność wywierania wpływu na jego działania.

Przy wyborze outsourcingu zbierane są oferty od potencjalnych dostawców usług, a dostawcy ci poddawani są ocenie pod kątem zdolności dochowania należytej staranności, uzyskania możliwości stosowania wysokich standardów w wykonaniu usług i przestrzegania zobowiązań umowy outsourcingowej. Przy ocenie sprawdzane są:

- 1) fakt posiadania odpowiednich zezwoleń, jeśli są wymagane przez przepisy prawa,
- 2) doświadczenie i kompetencje we wdrażaniu i prowadzeniu spraw w zakresie objętym zleceniem;
- 3) zdolność finansowa i zasoby;
- 4) reputacja oraz warunki zapewnienia zgodności działania w tym w szczególności bezpieczeństwa informacji oraz ochrony danych osobowych;
- 5) fakt występowania konfliktu interesów.

Umowy outsourcingowe z usługodawcami zawierają zapisy dotyczące m.in. obowiązku usługodawców do informowania Spółki o wystąpieniu niezawinionych lub/i niezależnych od usługodawców okoliczności powodujących stałą lub czasową przeszkodę w wykonywaniu zleconych usług, obowiązki sprawozdawcze, zapewnienie prawa monitoringu, wykonywania kontroli i audytu jakości i prawidłowości wykonywania zleconych funkcji lub czynności, w tym możliwość przeprowadzenia przez Spółkę i audytora zewnętrznego kontroli na miejscu w lokalu dostawcy usługi, jak również wypełnienie kontraktowych obowiązków przez usługodawców, obowiązek współpracy dostawcy usługi z organem nadzoru, obowiązek stosowania się do wytycznych i wskazówek Spółki w zakresie wykonywania zleconych czynności, a także obowiązek posiadania przez dostawcę usług planów awaryjnych na wypadek sytuacji nadzwyczajnych lub zakłócenia działalności gospodarczej.

W umowach outsourcingowych zapewniono ponadto, iż dostawca usług zobowiązuje się do zapewnienia pełnej poufności wszelkich otrzymanywanych i przetwarzanych danych, przy czym zobowiązanie do zachowania poufności nie ma ograniczeń czasowych i nie wygasa po rozwiązaniu umowy, określono zasady i warunki przekazywania informacji poufnych, wprowadzono zapisy o obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa przetwarzanych informacji oraz danych osobowych. W przypadkach koniecznych należy zawarto też umowy powierzenia przetwarzania danych osobowych w formie pisemnej na podstawie art. 28 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27.04.2016r.(RODO) oraz przewidziano obowiązek zachowania tajemnicy ubezpieczeniowej zgodnie z art. 35 ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej.

W zakresie każdego outsourcingu, w Spółce wyznaczona jest osoba za niego odpowiedzialna. Do jej obowiązków należy monitoring i kontrola w zakresie jakości, prawidłowości i zgodności wykonywanych usług, koordynacja wszelkich powiązanych spraw oraz zapewnienie właściwej komunikacji wewnętrznej w zakresie niezbędnym dla prawidłowego realizowania umowy outsourcingu, w szczególności powiadomienie właściwych jednostek organizacyjnych o zawarciu zlecenia oraz ustaleniu zasad współpracy i przepływu informacji, dokonywanie okresowych przeglądów umów outsourcingowych oraz sprawowanie stałego nadzoru nad wykonywaniem przez dostawcę zleconych czynności. Osoba

odpowiedzialna sprawuje stały nadzór nad wykonywaniem przez dostawcę usługi zleconych czynności. Co najmniej raz na kwartał osoba odpowiedzialna przeprowadza kontrolę prawidłowości wykonywania zleconych w ramach umowy czynności pod kątem zgodności z postanowieniami umowy, przepisami prawa i regulacjami wewnętrznymi mającymi zastosowanie w umowie.

Wszyscy usługodawcy podlegają polskiej jurysdykcji.

W 2019 r. InterRisk nie outsourcował funkcji kluczowych.

B.8 Wszelkie inne informacje

Wszelkie wymagane informacje dot. profilu ryzyka zostały opisane w podrozdziałach B.1–B.7.

C. Profil ryzyka

C.1 Ryzyko aktuarialne

Portfel oferowanych ubezpieczeń przez InterRisk jest bardzo szeroki, zarówno majątkowo-osobowych, jak również zdrowotnych. Jako że sprzedaż ubezpieczeń jest podstawową działalnością Spółki, to analogicznie do lat ubiegłych, ryzyko aktuarialne jest największym czynnikiem ryzyka. Na podstawie struktury składki zarobionej przedstawionej w części A. sprawozdania ponad 95% portfela sprzedaży Spółki w roku 2019 stanowiły:

- ubezpieczenia na wypadek utraty dochodów (H2);
- ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu użytkowania pojazdów mechanicznych (NL1);
- pozostałe ubezpieczenia pojazdów (NL2);
- ubezpieczenia od ognia i innych szkód rzeczowych (NL4);
- ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ogólnej (NL5);
- ubezpieczenia kredytów i poręczeń (NL6);
- ubezpieczenia różnych strat finansowych (NL9).

W stosunku do roku ubiegłego z punktu widzenia profilu ryzyka spółki należy zwrócić uwagę na istotny wzrost udziału OC komunikacyjnego (+159,9% składki zarobionej netto). Jest to związane z zawarciem przez InterRisk nowej umowy na rok 2019, w ramach której została objęta reasekuracją znaczna część portfela ubezpieczeń OC komunikacyjnego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW. Jednocześnie należy podkreślić fakt, że w stosunku do roku ubiegłego portfel OC osiągnął dodatni wynik techniczny.

Zgodnie ze strategią Spółki, InterRisk stara się dywersyfikować portfel ubezpieczeń. Drugim założeniem strategii zarządzania ryzykiem w spółce jest korzystanie z rozbudowanego programu reasekuracyjnego składającego się z umów proporcjonalnych, umów nadwyżki szkody oraz umów na zdarzenie w przypadku katastrof naturalnych. Dodatkowo, Spółka monitoruje dywersyfikację portfela nie tylko zgodnie ze stosowaną segmentacją na linie biznesowe, ale również w ujęciu geograficznym (w szczególności dla ekspozycji na ryzyko katastrof naturalnych).

Ryzyko aktuarialne jest identyfikowane, monitorowane, raportowane i mitygowane na wielu poziomach. Każdy z oferowanych przez Spółkę produktów jest przypisany do departamentu odpowiedzialnego za cały cykl życia produktu, od momentu jego projektowania, aż po jego wycofanie z oferty i etap monitorowania rozwoju wygasłej ekspozycji. Podstawowe informacje o kluczowych współczynnikach dla grup produktów są przygotowywane i prezentowane kadrze zarządzającej nie rzadziej niż raz w miesiącu. Dodatkowo, departamenty produktowe i taryfikacyjne przeprowadzają analizy struktury portfela przed

każdą proponowaną istotną zmianą profilu ryzyka, np. w taryfie lub zakresie ochrony ubezpieczenia. Raz w roku przeprowadzana jest dla całego portfela przekrojowa analiza ryzyk, adekwatności składki i zgodności z przepisami przez Dep. Aktuariatu, Dep. Zarządzania Ryzykiem oraz Dep. Prawny.

Podstawą monitorowania ryzyka aktuarialnego stanowi realizacja planu finansowego. Realizacja planu jest monitorowana zarówno na poziomie zagregowanym jak i szczegółowym w podziale na poszczególne grupy produktów, kanały sprzedaży. Analizie podlegają zarówno realizacja poziomów sprzedaży oraz część kosztowa (odszkodowania, wszystkie typy kosztów). Wszelkie odchylenia od szeroko rozumianego planu finansowego (statutowy oraz Solvency II) są analizowane, następnie jeśli jest taka potrzeba wypracowywane oraz podejmowane są konkretne działania mitygujące.

Za miary wielkości ryzyka składki i rezerw przyjmuje się miary zgodne z art. 116 rozporządzenia.

Tabela 17. Struktura wymogu kapitałowego w module ryzyka aktuarialnego ub. majątkowo-osobowych

(mln zł)	2018	2019
Ryzyko składki i rezerw	249,64	270,17
Ryzyko rezygnacji z umów	8,80	8,38
Ryzyko katastroficzne	20,93	14,84
Efekt dywersyfikacji	-23,55	-19,01
Ryzyko aktuarialne w ub. majątkowo-osobowych	255,83	274,38

Tabela 18. Struktura wymogu kapitałowego w module ryzyka aktuarialnego ub. zdrowotnych

(mln zł)	2018	2019
Ryzyko aktuarialne w ub. zdrowotnych o charakterze ub. innych niż na życie	16,98	18,20
Ryzyko katastroficzne	10,46	12,16
Efekt dywersyfikacji	-5,38	-6,07
Ryzyko aktuarialne w ub. zdrowotnych	22,06	24,28

Dla modułu ryzyka ubezpieczeń zdrowotnych wartość kapitałowego wymogu wypłacalności jest niemal równa wartości zaraportowanej rok wcześniej. W strukturze tego modułu nie wystąpiły istotne zmiany, które przełożyłyby się na zmiany w ocenie profilu ryzyka.

Dla modułu ryzyka ubezpieczeń majątkowo-osobowych nastąpiła istotna zmiana w wartości kapitałowego wymogu wypłacalności, w szczególności w podmodule ryzyka składki i rezerw jak i podmodule ryzyka katastroficznego. Wzrost w podmodule ryzyka składki i rezerw to wpływ nowej umowy zawartej przez InterRisk na rok 2019, w ramach której została objęta reasekuracją znaczna część portfela ubezpieczeń OC komunikacyjnego Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW. Spadek w podmodule ryzyka katastroficznego wynika ze

zmiany założeń do kalkulacji ryzyka katastroficznego w ramach katastrof spowodowanych przez człowieka. Zgodnie ze zmianami w wyniku rewizji założeń formuły standardowej przez EIOPA, obecnie ryzyko pożaru jest kalkulowane na podstawie największej ekspozycji netto zakładu (po uwzględnieniu efektu mitygacji ryzyka). Ryzyko katastroficzne jest identyfikowane na poziomie grup produktów, a ekspozycja mierzona jest najczęściej sumą sum ubezpieczenia. Ryzyko katastroficzne jest jedynym ryzykiem aktuarialnym, w którym Spółka identyfikuje ryzyko koncentracji. Jest ono monitorowane z częstotliwością kwartalną poprzez badanie zmiany łącznego ryzyka katastroficznego.

W portfelu ubezpieczeń InterRisk identyfikowane są duże pojedyncze ryzyka w ramach segmentu majątkowych ubezpieczeń korporacyjnych. Zgodnie z przyjętą strategią, ryzyka te mitygowane są przez liczne umowy reasekuracji fakultatywnej. Drugim istotnym elementem profilu ryzyka katastrof naturalnych jest ryzyko powodzi oraz huraganu. Jest ono ograniczane poprzez kontrolę dywersyfikacji geograficznej ekspozycji oraz wielostopniowy program reasekuracji na szkody ze zdarzeń katastrof naturalnych.

Tabela 19. Struktura ryzyka katastrof w ubezpieczeniach majątkowo-osobowych wg formuły standardowej

(mln zł)	Brutto	Ryzyko cedowane	Netto
Ryzyko katastrof naturalnych	501,09	491,55	9,53
Ryzyko katastrof spowodowanych przez człowieka	124,17	114,33	9,84
Pozostałe ryzyka katastroficzne	6,73	1,02	5,7
Efekt dywersyfikacji	-115,70	-	-10,24
Ryzyko katastroficzne w ub. majątkowych	516,29	-	14,84

Zgodnie z formułą standardową, portfel ubezpieczeń zdrowotnych charakteryzuje się znacząco niższym ryzykiem wystąpienia strat z tytułu zdarzeń katastroficznych. Jego profil przedstawiono w tabeli 20.

Tabela 20. Struktura ryzyka katastrof w ubezpieczeniach zdrowotnych wg formuły standardowej

(mln zł)	Brutto	Ryzyko cedowane	Netto
Ryzyko wypadków masowych	20,07	10,03	10,03
Ryzyko koncentracji wypadków	13,73	6,87	6,87
Ryzyko pandemii	<0,05	0	<0,05
Efekt dywersyfikacji	-9,53	-	-4,79
Ryzyko katastroficzne ub. zdrowotnych	24,32	-	12,16

W ramach procesu własnej oceny ryzyka i wypłacalności badana jest wrażliwość kapitałowego wymogu wypłacalności na zmianę ekspozycji na ryzyko aktuarialne. W tabeli 21. zaprezentowano wyniki testów wrażliwości na zmianę wolumenu składki zarobionej oraz najlepszego oszacowania rezerw szkodowych. Badanie wrażliwości przeprowadza się przy założeniu niezmiennych pozostałych czynników ryzyka.

Tabela 21. Testy wrażliwości dla ryzyka ubezpieczeniowego

KPI w reżimie Wypłacalność II	Składka zarobiona netto +5%	Rezerwy szkodowe +5%
SCR	3,57%	0,83%
Środki własne	0,00%	-2,79%
Współczynnik pokrycia SCR	-3,45%	-3,59%

Również w ramach procesu ORSA przeprowadzane są testy warunków skrajnych. Jeden z przeprowadzonych scenariuszy odzwierciedla potencjalne, negatywne zmiany w portfelu ubezpieczeń komunikacyjnych Spółki, który stanowi największą część portfela. Scenariusz odzwierciedla łączne zajście następujących zdarzeń:

1. Zmiany prawne w obszarze rent wyrównawczych. Wszystkie renty wyrównawcze należy skapitalizować i wypłacić w formie jednorazowej płatności. Dodatkowo w ramach rewizji rent wzrasta prognozowany cashflow rentowy, jednocześnie średnia renta wzrasta o 10%. (BE szkodowy netto NL1 and NL5 = 23,7 mln zł)
2. Wzrost szkodowości w portfelu ubezpieczeń komunikacyjnych (NL1, NL2) o 15 pp.

Przeanalizowane efekty zdarzeń w ww. scenariuszu zostały określone w oparciu o ocenę ekspercką.

W wyniku przeprowadzonego scenariusza, obserwujemy spadek współczynnika wypłacalności o 30,0 p.p. (spadek środków własnych o 11,4% i wzrost SCR o 3,9%). W związku z tym, wpływ Scenariusza 1 został oceniony jako kluczowy z punktu widzenia bezpieczeństwa kapitałowego Spółki. Jednocześnie, w związku z silną pozycją kapitałową Spółki efekt scenariusza pozostawia współczynnik wypłacalności na bezpiecznym poziomie powyżej limitu (125%) określonego w Strategii zarządzania ryzykiem.

Wszelkie powyższe informacje dotyczące wyceny ryzyka aktuarialnego zostały zaprezentowane według formuły standardowej zgodnie z rozporządzeniem. Do wyceny swojego największego ryzyka Spółka stosuje także tzw. częściowy model wewnętrzny. Wyniki

modelu nie stanowią podstaw oficjalnego raportowania Spółki, ale pomagają zrozumieć profil ryzyka, pomagają zarządzać portfelem i stanowią podstawę działań zarządczych.

Wskaźniki wypłacalności Spółki wyliczone przy zastosowaniu częściowego modelu wewnętrznego pozostają na wysokim i bezpiecznym poziomie (powyżej wyników formuły standardowej).

C.2 Ryzyko rynkowe

Zgodnie z maksymą „ewolucja, nie rewolucja” InterRisk kontynuował stosowanie strategii inwestycji wypracowanej w latach ubiegłych dostosowując ją jedynie do aktualnych czynników egzogenicznych i danych makroekonomicznych. Mając na uwadze zasadę ostrożnego inwestora opisaną w sekcji B.3.9, Spółka zarządzała ryzykiem portfela inwestycji stosując wcześniej wypracowane metody oceny ryzyka biorące pod uwagę m. in. jakość kredytową kontrahentów, łączną ekspozycję na poszczególne podmioty prawne i grupy kapitałowe, czy np. strukturę walutową i terminową portfela. Monitorowanie zgodności struktury ekspozycji oraz profilu ryzyka monitorowane jest w cyklu kwartalnym dla całego portfela, jak również każdorazowo przed wykonaniem istotnej transakcji.

Dla bieżącej struktury aktywów oraz zobowiązań Spółki, ryzyko rynkowe jest znacznie niższe od ryzyka ubezpieczeniowego. Wynika to z przyjętej strategii zarządzania ryzykiem oraz strategii inwestycji, która zakłada lokowanie aktywów w bezpieczne lokaty, w szczególności:

- utrzymywanie stosunkowo niewielkiego udziału akcji w portfelu (4,1%),
- znaczny udział w portfelu skarbowych papierów wartościowych (77,8%),
- limity inwestycyjne,
- dywersyfikację portfela papierów dłużnych (waluta, terminy zapadalności, kupony, formuła oprocentowania - aktywa o zmiennym oprocentowaniu stanowiły na koniec 2018 roku 37,5% portfela),
- utrzymywanie części portfela w walutach obcych w celach inwestycyjnych oraz dla zabezpieczenia potencjalnych zobowiązań w tych walutach. Na koniec 2019 aktywa walutowe stanowiły 5,23% portfela lokat.

Dodatkowo, w ramach strategii zarządzania ryzykiem oraz strategii zarządzania inwestycjami, wybierani są jedynie kontrahenci o wysokim stopniu jakości kredytowej. Spółka monitoruje również dopasowanie struktury aktywów do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych tak, aby kontrolować ekspozycję na ryzyko stopy procentowej i ryzyko walutowe. Analizując strukturę ryzyka rynkowego można stwierdzić, że ryzyko portfela Spółki jest zdywersyfikowane i znacząco niższe od ryzyka aktuarialnego będącego dominującym w profilu ryzyka Zakładu.

Ocena profilu ryzyka Spółki wraz z porównaniem pomiędzy obecnym okresem sprawozdawczym a poprzednim okresem sprawozdawczym na poszczególne podmoduły ryzyka rynkowego została zaprezentowana w tabelach poniżej. Wszystkie miary ryzyka bazują na wielkości ekspozycji mierzonej wartością godziwą.

Ryzyko spreadu kredytowego

Tabela 22. Ekspozycja na ryzyko spreadu kredytowego wraz z porównaniem z poprzednim okresem sprawozdawczym

Rodzaj aktywa	2019			2018		
	AAA – A	BBB - B	Brak ratingu	AAA - A	BBB - B	Brak ratingu
Obligacje państwowe	1 393 181,89	2 640,50	48 445,02	1 241 714,24	1 518,28	52 211,84
Obligacje korporacyjne	67 620,75	80 130,94	36 927,67	81 163,14	45 502,42	24 324,58
Środki pieniężne i depozyty	46 464,26	27 531,04	0	30 490,99	69 665,38	19,46
Suma	1 507 266,90	110 302,48	85 372,69	1 353 368,38	116 686,08	76 555,88

Zgodnie ze stosowanymi limitami na poszczególne typy lokat o danej jakości kredytowej i określonym terminie zapadalności, dominująca większość aktywów została ulokowana w obligacje rządowe o wysokiej jakości kredytowej, tj. A lub wyżej. W związku z tym ryzyko kredytowe jest bardzo niskie i nie stanowi istotnego składnika wymogu kapitałowego.

Ryzyko cen akcji

Tabela 23. Ekspozycja na ryzyko cen akcji

Akcje	2019	2018
Notowane	7 342,65	1 985,83
Nienotowane	0	0
Strategiczne	111 165,91	24 647,87
Suma	118 508,56	26 633,70

W trakcie 2019 roku Spółka istotnie zwiększyła wartość akcji strategicznych w portfelu aktywów finansowych poprzez sfinalizowanie zakupu udziałów w Towarzystwie Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”. Spółka posiada 14 511 596 udziałów, co stanowi 43,62% wszystkich. Wartość udziałów wyceniono na 87 901,17 tys. zł.

Ryzyko walutowe

Tabela 24. Ekspozycja aktywów i zobowiązań w walutach obcych.

Waluty	Aktywa finansowe	Rezerwy netto
EUR	81 566,31	55 300,82
GBP	19 121,06	13 356,00
CHF		19,07
Pozostałe	20,11	
Suma	100 707,48	57 680,97

Ze względu na dobre dopasowanie struktury walutowej aktywów i zobowiązań, ryzyko zmian cen kursów walut nie jest istotnym składnikiem struktury SCR.

Ryzyko koncentracji

Tabela 25. Zestawienie trzech największych ekspozycji na ryzyko koncentracji w podziale na typ aktywa.

Nazwa grupy emitenta	Typ aktywa	Ekspozycja
TUW „TUW”	Udziały	87 901,17
Rzeczpospolita Polska	Obligacje	615 269,77
	Depozyty	45 014,13
Bank A	Obligacje	35 152,49
	Akcje	602,70
	Depozyty	3 299,10
Suma aktywów w bilansie ekonomicznym		1 925 448,12

Zgodnie z przyjętą strategią zarządzania inwestycjami, ekspozycja na ryzyko koncentracji jest ściśle monitorowane i jest nieistotne. Z wyłączeniem ekspozycji na ryzyko kredytowe Skarbu Państwa, ekspozycja pojedynczych kontrahentów nie przekracza 3% sumy aktywów w bilansie ekonomicznym.

Wrażliwość wymogu kapitałowego na wartość kluczowych parametrów

W ramach corocznego procesu Własnej oceny ryzyka i wypłacalności Spółka przeprowadza badanie wrażliwości współczynnika pokrycia wymogu kapitałowego na czynniki ryzyka. Tzw. testy wrażliwości mają na celu sprawdzenie czy wahania poszczególnych parametrów mogą stanowić zagrożenie dla wypłacalności Spółki. Testowane parametry są określane ekspercko, w oparciu o różne kryteria, np. istotności lub prawdopodobieństwa.

W 2019 roku przeanalizowano m.in. wpływ zmiany następujących parametrów na SCR oraz środki własne bazując na bilansie na dzień 31.12.2018:

- wzrost o 100 punktów bazowych terminowej struktury stóp procentowych wolnych od ryzyka,
- spadek o 100 punktów bazowych terminowej struktury stóp procentowych wolnych od ryzyka,
- obniżenie oceny wiarygodności kredytowej wszystkich kontrahentów o 1 stopień CQS (stopień jakości kredytowej).

Wyniki analizy przedstawiono w tabeli 26.

Tabela 26. Wyniki testów wrażliwości dla ryzyka rynkowego

	Stopa proc. +100 pb	Stopa proc. -100 pb	Spadek ratingu o 1
SCR	-1,3%	+0,4%	+0,7%
Środki własne	-3,8%	3,7%	0
Współczynnik pokrycia SCR	-5,1 pp	6,6 pp	0,7 pp

Jak wynika z przeprowadzonej analizy najbardziej istotnym czynnikiem wpływającym na wypłacalność Towarzystwa jest rating największego kontrahenta. W przypadku zaistnienia odmiennych warunków rynkowych ma on istotny wpływ na wzrost kapitałowego wymogu wypłacalności Spółki spowodowanego przez znaczący wzrost ryzyka bankructwa kontrahenta (wzrost o 52 mln zł).

C.3 Ryzyko kredytowe

Miarą ryzyka kredytowego w Spółce jest wymóg kapitałowy liczony zgodnie z formułą standardową. W roku 2018 ryzyko to było kolejnym po ryzyku ubezpieczeniowym największym ryzykiem działalności i wynosiło 53,3 mln zł. W roku 2019 ryzyko to znalazło się na trzeciej pozycji i wynosi ono według stanu na 31.12.2019 24,7 mln zł. Spadek wynika głównie ze zmian wprowadzonych w wyniku rewizji formuły standardowej.

Istotne ryzyko kredytowe Spółki identyfikowane jest w dwóch obszarach: zarządzania portfelem umów reasekuracyjnych oraz zarządzania portfelem lokat. Stosowane techniki zarządzania ryzykiem w obszarze lokat zostały opisane w części C.2. Ryzyko rynkowe. Natomiast w zakresie reasekuracji, monitorowanie ryzyka oraz skuteczności technik jego ograniczania przeprowadza się z częstotnością kwartalną. W Spółce oraz na poziomie Grupy VIG funkcjonuje Komitet Reasekuracji, który zatwierdza listę dopuszczonych reasekuratorów o odpowiednio wysokim stopniu jakości kredytowej oraz określa jakiego rodzaju kontrakty są

w ich przypadku dopuszczalne. Dodatkowo, określa się limity na reasekuratora, tak aby ograniczyć ryzyko koncentracji.

W związku z wyjściem Wielkiej Brytanii z Unii Europejskiej, Spółka już w roku 2018 podjęła decyzję o wykluczeniu wszelkich firm reasekuracyjnych z tego państwa z listy dopuszczonych reasekuratorów.

W ocenie Spółki, w oparciu o analizę wyników formuły standardowej, ryzyko kredytowe wynikające z zobowiązań kontrahentów Spółki jest niskie. Głównymi czynnikami ryzyka są należności od reasekuratorów wynikające z udziału w najlepszym oszacowaniu rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz depozyty krótkoterminowe. W przypadku reasekuratorów, zgodnie z przyjętą strategią, ocena ratingowa reasekuratorów musi być nie niższa niż A- (zgodnie ze skalą agencji Standard&Poors) lub wykazywać wysoki współczynnik wypłacalności. Największa koncentracja ryzyka kredytowego w obszarze reasekuracji występuje wobec podmiotów z grupy kapitałowej – VIG Holding ora VIG Re. Łączna ekspozycja wobec tych kontrahentów, rozumiana jako udział w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych do celów wypłacalności oraz należności od reasekuratorów stanowi 62% całej ekspozycji. Natomiast w przypadku ekspozycji na ryzyko kredytowe banków, stosuje się limity wymuszające silną dywersyfikację portfela aktywów. Struktura ekspozycji na ryzyko kredytowe została przedstawiona w rozdziale C.2 Ryzyko rynkowe.

W ramach procesu ORSA został przeprowadzony test warunków skrajnych dla ryzyka kredytowego. Scenariusz zakłada niekorzystną sytuację na rynku, co przełoży się na spadek ratingu reasekuratorów w grupie VIG do poziomu BB. Przedstawiony efekt scenariusza został określony w oparciu o ocenę ekspercką. W wyniku przeprowadzonego scenariusza współczynnik wypłacalności Spółki spadł do poziomu 108,5%. Negatywny wpływ scenariusza wynika głównie z konstrukcji programu reasekuracyjnego. Zakład jest świadomy ryzyka wynikającego z tego faktu, świadomie nim zarządza między innymi poprzez wprowadzenie szeregu inicjatyw mitygujących. Między innymi Zakład posiada „Plan ciągłości działania dla scenariusza niewykonania zobowiązania przez reasekuratora”, mechanizm depozytu reasekuracyjnego, analiza zagrożeń w grupie kapitałowej.

Dodatkowo w ramach analizy przeanalizowano wpływ spadku oceny kredytowej reasekuratorów w grupie VIG o 1CQS (do poziomu BBB), co wydaje się bardziej prawdopodobne niż powyższy scenariusz. W wyniku tej analizy współczynnik wypłacalności pozostał na bezpiecznym poziomie(183,8%).

Ryzyko kredytowe jest monitorowane i raportowane między innymi:

- kwartalnie w ramach cyklicznego procesu kalkulacji wymogów kapitałowych SCR
- w ramach limitów inwestycyjnych (Komitet Inwestycyjny)
- w ramach zgodności ekspozycji na reasekuratorów z wytycznymi grupy VIG

C.4 Ryzyko płynności

Ryzyko płynności Spółki, ze względu na strukturę i stopień dywersyfikacji portfela lokat, jest bardzo niskie. W związku z tym, iż Spółka lokuje aktywa w różne rodzaje lokat (obligacje rządowe o stałej stopie zwrotu oraz o zmiennej stopie zwrotu, obligacje korporacyjne, depozyty bankowe krótkoterminowe), istnieje szybka ścieżka upłynniania aktywów bez ryzyka ponoszenia istotnych dodatkowych kosztów. Dodatkowo, jako narzędzie mitygacji ryzyka Spółka monitoruje dopasowanie terminów zapadalności aktywów i zobowiązań. Na dzień 31.12.2019 roku w aktywach zakładu było 77 134,42 tys. zł w postaci środków pieniężnych na rachunkach bankowych oraz depozytów krótkoterminowych. Biorąc pod uwagę wartość wypłat odszkodowań brutto w trakcie 2019 roku (660 293,59 tys. zł), ryzyko płynności ocenia się na poziomie nieistotnym. W związku z tym Spółka nie przeprowadza testów warunków skrajnych. W zakresie ryzyka płynności nie identyfikuje się ryzyka koncentracji. Ocena ryzyka płynności jest przeprowadzana minimum raz do roku w ramach procesu przeglądu ryzyk w Spółce i jest ono oceniane w sposób jakościowy.

W zakresie oczekiwanego zysku z przyszłych składek, łączna kwota została przedstawiona w załączniku I w arkuszu S.23.01 w pozycji C0060/R0790.

C.5 Ryzyko operacyjne

Ryzyko operacyjne w Spółce jest mierzone w sposób dwójaki. Po pierwsze w ramach wyceny zgodnie z formułą standardową, po drugie w ramach samooceny ryzyka w ramach procesu przeglądu systemu kontroli wewnętrznej.

Wycena ryzyka operacyjnego zgodnie z formułą standardową na koniec roku 2019 wynosi 42,11 mln zł i w porównaniu z rokiem ubiegłym jest wyższa o 12,56 mln zł. Wzrost tego ryzyka wynika z rozwoju portfela ubezpieczeń (miarą wielkości ryzyka operacyjnego w oparciu o formułę standardową jest składka oraz rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe).

Druga metoda oceny ryzyka operacyjnego skupia się, w odróżnieniu od formuły standardowej, na procesach realizowanych w Spółce i na ich podstawie dokonuje się analizy ryzyka. W ramach tej analizy ryzyka rozpoznawane są w następujących kategoriach:

- Ciągłość działania,
- Koncentracja wiedzy,
- Zasoby ludzkie,
- Sprzęt i infrastruktura IT,
- Infrastruktura i bezpieczeństwo IT,
- Modele i jakość danych,
- Rozwój systemów IT,
- Projekty,

- Zgodność (Compliance),
- Przesłępstwa zewnętrzne,
- Procesy i organizacja,
- Błęd ludzki

Pełna analiza identyfikująca i mierząca ryzyka odbywa się nie rzadziej niż raz w roku. Badanie ciągłej skuteczności technik ograniczania ryzyka przeprowadza się w ramach kontroli funkcjonalnej, wdrożonej przez właścicieli poszczęólnych ryzyk w ramach realizowanych przez siebie bieżących zadań. Pełna analiza wszystkich obszarów zarządzania ryzykiem operacyjnym odbywa się raz do roku w ramach procesu ankiety kontroli wewnętrznej i jest brana pod uwagę w procesie własnej oceny ryzyka i wypłacalności. W ramach procesu powstaje podsumowanie ryzyka operacyjnego w postaci mapy ryzyk. Mapa ryzyka operacyjnego stanowi podstawową informację zarządczą. Na jej podstawie między innymi mogą zostać wdrożone plany naprawcze dla ryzyk znajdujących się na obszarach charakteryzujących się podwyższonym ryzykiem, stanowi ona także narzędzie wspierające funkcję audytu wewnętrznego w realizacji jej zadań. W ramach oceny ryzyka operacyjnego przeprowadzonej w roku 2019 następnące obszary uznano za szczególnie istotne:

IT (głównie w związku z prowadzeniem strategicznego projektu związanego z nowym systemem ubezpieczeniowym), Compliance (związany głównie z rozległością ryzyka w tym obszarze pokrywającego szeroki obszar związany między innymi ze zmianami w prawie, wytycznymi organu nadzoru, wymogami w obszarze ochrony klienta, produktów, ochrony danych osobowych), Błęd ludzki (procesy masowe), Modele i jakość danych oraz Procesy i Organizacja).

Jednocześnie należy podkreślić, że całkowita ocena ryzyka operacyjnego pozostaje na niskim poziomie, a wdrożone mechanizmy mitygujące w sposób szeroki zabezpieczają Spółkę przed realizacją tego ryzyka.

W procesie zarządzania ryzykiem operacyjnym główną techniką mitygacji ryzyka jest system trzech linii obrony zgodnie z podziałem obowiązków wskazanym w punkcie B.3.1. Ze względu na mnogość procesów występnujących w Spółce, nie identyfikuje się ryzyka koncentracji. Nie oznacza to jednak, że procesy o różnym charakterze nie mogą być ze sobą powiązane i skutkować wysokimi stratami. Jednak poprzez stosowanie trzech linii obrony oraz innych dodatkowych technik ograniczania ryzyka (np. testowanie planów ciągłości działania), zagregowane ryzyko operacyjne nie jest uważane za istotne w profilu ryzyka zakładu.

W ramach procesu ORSA został przeprowadzony test warunków skrajnych dla ryzyka operacyjnego. W ramach scenariusza, przeprowadzono analizę oceny narażenia na ryzyko informatyczne związane z cyber atakami oraz ryzykiem oszustwa.

Najważniejsze zbadane obszary/zagadnienia:

1. Niezawodność systemów IT

2. Potencjalne skutki awarii systemów IT (w tym reputacyjne)
3. Zarządzanie danymi
4. Ochrona danych osobowych
5. Zabezpieczenia sprzętu i środowiska IT
6. Cyberprzestępczość
7. Szkolenie i wsparcie użytkowników
8. Audyt wewnętrzny w obszarze IT

W wyniku przeprowadzonej ankiety Towarzystwo uznało, że w sposób zadowalający jest chroniony przed przedmiotowym ryzykiem, a istniejące mechanizmy mitygujące działają poprawnie.

C.6 Pozostałe istotne ryzyka

Poza ryzykami opisanymi w sekcji C1-C6 niniejszego raportu, Spółka identyfikuje i zarządza także innymi kategoriami ryzyk. Szeroki katalog ryzyk zapewnia, że wszelkie możliwe źródła ryzyka w Spółce są pokryte.

Katalog obejmuje ryzyko utraty reputacji oraz ryzyko strategiczne.

Oba ryzyka są oceniane przynajmniej raz w roku w ramach procesu przeglądu ryzyka. Ocena ryzyk ma charakter jakościowy. W ramach oceny przeprowadzonej w roku 2019 ryzyko reputacyjne zostało ocenione jako niskie, a ryzyko strategiczne jako ryzyko średnie. Ryzyko strategiczne zostało uznane za średnie głównie z powodu dużej konkurencji na rynku polskim, dynamicznych zmian w obszarze popytu i preferencji konsumentów, zmian technologicznych na rynku, a także dużej ilości zmian prawnych.

C.7 Wszelkie inne informacje

Wszelkie wymagane informacje dot. profilu ryzyka zostały opisane w podrozdziałach C.1–C.6.

D. Wycena do celów wypłacalności

D.1 Aktywa

W tabeli 27. przedstawiono porównanie wyceny najważniejszych pozycji bilansu do celów wypłacalności oraz zgodny z PSR.

Tabela 27. Zestawienie istotnych pozycji aktywów

Aktywa (tys. zł)	Bilans do celów wypłacalności	Bilans wg PSR	Różnice (jeśli występują)
Wartość firmy (goodwill)	0.00	2 201 966.37	-2 201 966.37
Aktywa z tytułu odroczonego kosztów akwizycji	0.00	161 933 490.84	-161 933 490.84
Nieruchomości, maszyny i wyposażenie wykorzystywane na użytek własny	40 355 096.43	25 234 766.39	15 120 330.04
Nieruchomości, maszyny i wyposażenie nie wykorzystywane na użytek własny	30 345 216.38	30 251 349.71	93 866.67
Wartości niematerialne i prawne	0.00	16 696 827.00	-16 696 827.00
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	0.00	7 949 591.69	-7 949 591.69
Udziały w zakładach powiązanych, w tym udziały kapitałowe	111 165 907.50	27 339 005.25	83 826 902.25
Akcje i udziały	7 342 647.75	7 342 647.75	0.00
Obligacje	1 628 946 770.93	1 592 038 439.73	36 908 331.20
Jednostki uczestnictwa			0.00
Depozyty inne niż ekwiwalenty środków pieniężnych	73 995 297.48	73 995 297.48	0.00
Pożyczki i pożyczki zabezpieczone hipotecznie	30 158 058.10	29 217 606.08	940 452.02
Kwoty należne z umów reasekuracji dla zobowiązań wynikających z ubezpieczeń	436 742 395.91	667 587 265.96	-230 844 870.05
Należności z tytułu ubezpieczeń i od pośredników ubezpieczeniowych	37 967 926.59	293 198 709.11	-255 230 782.52
Należności z tytułu reasekuracji biernej	1 641 268.69	10 059 220.19	-8 417 951.50
Pozostałe należności (handlowe, inne niż z działalności ubezpieczeniowej)	35 605 417.56	36 950 390.90	-1 344 973.34
Środki pieniężne i zrównane z nimi	3 139 125.81	3 139 125.81	0.00
Pozostałe aktywa	2 687 595.57	6 405 255.42	-3 717 659.85
Suma	2 440 092 724.70	2 991 540 955.68	-551 448 230.98

Nowym elementem zaprezentowanym w bilansie ekonomicznym sporządzanym dla celów systemu Wypłacalność II jest wycena użytkowanych aktywów i odnośne zobowiązań do zapłaty czynszów z tego tytułu dokonana zgodnie z zasadami określonymi w IFRS16, który zaczął obowiązywać dla okresów sprawozdawczych rozpoczynających się od 01.01.2019r.

Standard wskazuje jak rozpoznawać, mierzyć, prezentować i ujawniać informacje dotyczące umów najmu, dzierżawy czy leasingu czyli umów, w których odpłatnie następuje

użyczenie składnika aktywów na pewien okres czasu. Od 1 stycznia 2019 r. jako leasing traktowane są także umowy typu usługowego. W przypadku InterRisk dotyczy to przede wszystkim umów najmu i dzierżawy powierzchni.

Wartość aktywa ustalonego zgodnie z IFRS 16 z tytułu umów najmu powierzchni biurowych ujęta została w bilansie ekonomicznym łącznie w pozycji Nieruchomości, maszyny i wyposażenie wykorzystywane na użytek własny.

Zobowiązania z tytułu leasingu ujęte są w Innych zobowiązaniach i wykazane w pozycji Zobowiązania finansowe inne niż na rzecz instytucji kredytowych

Tabela 28. Porównanie zasad wyceny dla aktywów

Wycena zgodna z systemem Wypłacalność II	Wycena na potrzeby sprawozdawczości statutowej	Różnica
a) Wartość firmy (goodwill)		
W bilansie wyceniana jest w wartości 0 ze względu na swój nieodzyskiwalny charakter po dokonaniu oceny ich wartości ekonomicznej.	Na dzień nabycia wartość firmy ujmowana jest w księgach według ceny nabycia. Wartość firmy prezentowana w bilansie wyceniana jest według wartości netto (w wartości początkowej pomniejszonej o dokonane odpisy amortyzacyjne).	Różnica w prezentacji wartości wykazywanej w pozycji wartości firmy wynika z oceny, że wartość ekonomiczna posiadanych składników wynosi 0.
b) Aktywa z tytułu odroczonego kosztów akwizycji		
Wartość aktywa z tytułu odroczonego kosztów akwizycji wykazywana jest w bilansie w wysokości 0 ze względu na fakt, iż koszty akwizycji uwzględniane są w wycenie rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej z tytułu składek	Wartość aktywów z tytułu odroczonego kosztów akwizycji (DAC) ustalana jest metodami aktuarialnymi stosowanymi przy ustalaniu wartości rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej z tytułu składek	Różnica wynika z ujęcia kosztów akwizycji w kalkulacji rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej z tytułu składek
c) Wartości niematerialne i prawne		
W bilansie wyceniane są w wartości 0 ze względu na swój nieodzyskiwalny charakter po dokonaniu oceny ich wartości ekonomicznej.	Na dzień nabycia wartości niematerialne i prawne ujmowane są w księgach według ceny ich nabycia. Wartości niematerialne i prawne prezentowane w bilansie wyceniane są według wartości netto (w wartości początkowej pomniejszonej o dokonane odpisy amortyzacyjne).	Różnica w prezentacji wartości wykazywanych w pozycji wartości niematerialnych i prawnych wynika z oceny, że wartość ekonomiczna posiadanych składników wynosi 0.
d) Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego		
Aktywa z tytułu podatku odroczonego ustalone zostały na podstawie różnicy pomiędzy wartościami aktywów i zobowiązań (także rezerw techniczno-ubezpieczeniowych) wycenionych na potrzeby systemu Wypłacalność II a wartościami aktywów i zobowiązań wycenionych dla celów podatkowych. Tak ustalone aktywo to kwota możliwa do odliczenia w przyszłości od podatku dochodowego, w związku z ujemnymi różnicami przejściowymi, powodującymi zmniejszenie podstawy obliczenia podatku dochodowego. Aktywo obliczone zostało z uwzględnieniem zasad ostrożności o raz norm zawartych w KRS 2 oraz art. 15 ust. 3 aktu delegowanego w stosunku do istotnych pozycji bilansowych, w szczególności: udziału reasekuratora w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych, należności od ubezpieczających z tytułu składek, należności z tytułu reasekuracji biernej, odroczonego kosztów akwizycji – wynikające z różnic z przeszacowania tych pozycji	Wartość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się na dzień bilansowy, w oparciu o zasadę ostrożnej wyceny, z uwzględnieniem wyników analizy pozycji mających wpływ na powstanie różnic pomiędzy wartością bilansową i podatkową aktywów jakie spowodują w przyszłości zmniejszenie podstawy opodatkowania przy zastosowaniu zasad wynikających z przepisów KSR Nr2 „Podatek dochodowy”.	Różnica prezentacyjna wynika z ustalenia aktywów podatku odroczonego dla różnic powstałych w wyniku zmian w oszacowaniu pozycji aktywów w bilansie Wypłacalność II. Po skompensowaniu aktywów i zobowiązań z tytułu podatku odroczonego wartość prezentacyjna wynosi 0.

<p>między sprawozdaniem statutowym a Wyłączalnością II.</p> <p>Aktywo na podatek odroczone jest w pełni kompensowane poprzez rezerwę na podatek odroczone co oznacza możliwość całkowitego wykorzystania aktywa na podatek odroczone do zmniejszenia przyszłego podatku do zapłaty.</p>		
<p>e) Nieruchomości, maszyny i wyposażenie wykorzystywane na użytek własny</p>		
<p>W bilansie wartość nieruchomości, gruntów i prawa do korzystania ze składnika aktywów (umowy najmu pomieszczeń biurowych) wykorzystywanych na potrzeby własne Spółki wykazywana jest w wartości godziwej.</p> <p>Wartość godziwa ustalana jest na podstawie dokonanego profesjonalnego oszacowania wartości rynkowej nieruchomości przez rzeczoznawcę metodami alternatywnymi zaprezentowanymi w pkt. D.4.</p> <p>Wartość pozycji rzeczowych składników majątku prezentowana jest w wysokości kwot ustalonych po dokonaniu oceny ekonomicznej przydatności rzeczowych składników majątku.</p> <p>Wartość godziwa prawa do korzystania ze składnika aktywów przez określony czas (ustalana dla umów najmu pomieszczeń biurowych) wyceniana jest zgodnie z IFRS16</p>	<p>Nieruchomości wykorzystywane na potrzeby własne, maszyny i wyposażenie ujmowane są w księgach rachunkowych według ceny nabycia.</p> <p>Odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) dokonuje się metodą liniową przy zastosowaniu stawek odpowiadających oszacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności</p> <p>Wartość aktywa w postaci prawa do użytkowania pomieszczeń biurowych na podstawie zawartych umów najmu określa się w wysokości 0.</p>	<p>Różnica</p> <p>a) pomiędzy wartością godziwą nieruchomości zastosowaną na potrzeby wypłacalności a wartością księgową ujętą w bilansie statutowym,</p> <p>b) wynika z zastosowania wartości godziwej do wyceny w ramach systemu Wyłączalność II</p> <p>Pozycji rzeczowych składników majątku</p> <p>c) wynika z wyceny prawa do korzystania ze składników aktywów (umowy najmu) w ramach systemu Wyłączalność II</p>
<p>f) Nieruchomości (inne niż do użytku własnego)</p>		
<p>W bilansie wartość nieruchomości i gruntów inwestycyjnych Spółki wykazywana jest w wartości godziwej.</p> <p>Wartość godziwa ustalana jest na podstawie dokonanego profesjonalnego oszacowania wartości rynkowej nieruchomości przez rzeczoznawcę metodami alternatywnymi zaprezentowanymi w pkt. D.4.</p>	<p>Składniki majątku (nieruchomości i grunty) uznane za aktywa inwestycyjne prezentowane są w bilansie w wartości godziwej na podstawie dokonanego profesjonalnego oszacowania wartości rynkowej tych nieruchomości i gruntów.</p>	<p>Różnica wynika z zastosowanej metody wyceny.</p>
<p>g) Udziały w zakładach powiązanych, w tym udziały kapitałowe</p>		
<p>Wartość posiadanych akcji i udziałów w jednostkach powiązanych (czyli podmiotach skupionych w ramach Grupy VIG) jest wyceniana w oparciu o alternatywne metody wyceny opisane w pkt.D.4. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.</p>	<p>Na potrzeby bilansu statutowego wycena akcji i udziałów w jednostkach powiązanych realizowana jest metodą skorygowanej ceny nabycia lub według ceny nabycia z uwzględnieniem odpisów z tytułu trwałej utraty wartości.</p>	<p>Różnica wynika z zastosowanej metody wyceny.</p>
<p>h) Akcje i udziały</p>		
<p>Wyceny portfela akcji notowanych na giełdzie według wartości godziwej. Wycena akcji i udziałów nienotowanych wg pkt g) powyżej</p>	<p>Wyceny portfela akcji notowanych na giełdzie według wartości godziwej. Wycena akcji i udziałów nienotowanych wg pkt c) powyżej</p>	<p>Różnica wynika z zastosowanej metody wyceny oraz różnic kursowych</p>
<p>i) Obligacje</p>		

Wyceny portfela aktywów utrzymywanych do terminu wymagalności według wartości godziwej.	W bilansie statutowym obligacje wycenione wg skorygowanej ceny nabycia.	Różnica wynika z zastosowanej metody wyceny.
j) Jednostki uczestnictwa		
Wycena wartości funduszy dokonywana jest według wartości godziwej na podstawie dostępnych informacji na moment sporządzania wyceny. W przypadku stwierdzenia wystąpienia różnicy w wycenie jednostek funduszy inwestycyjnych po otrzymaniu opublikowanego zbadanego sprawozdania finansowego funduszu inwestycyjnego ocenie podlega poziom istotności tej różnicy.	Wycena wartości funduszy według wartości godziwej.	
k) Depozyty inne niż ekwiwalenty środków pieniężnych		
Wartość depozytów długoterminowych ustala się metodą alternatywną opisaną w pkt.D.4.	Wartość depozytów długoterminowych wykazywana jest w kwocie wynikającej z przepływów pieniężnych wynikających z zawartych umów.	
a) Pożyczki i pożyczki zabezpieczone hipotecznie		
Wartość pożyczek zabezpieczonych hipotecznie ustalana jest w wartości godziwej nie większej jednak niż ostrożna wycena zabezpieczenia hipotecznego pożyczki. Ostrożna wycena polega na skorygowaniu zabezpieczenia o 50% jego wartości rynkowej. Pożyczki o stałym oprocentowaniu udzielone dla tego samego podmiotu w Grupie VIG, wyceniane są jako wartość obecna przyszłych przepływów finansowych, zdyskontowanych według efektywnej stopy procentowej, określonej jako suma efektywnej stopy procentowej aktywów wolnych od ryzyka (obligacji skarbowej serii DS 1023) oraz stałej premii za ryzyko (dla danej raty)	Wartość pożyczek zabezpieczonych hipotecznie ustalana jest w wartości godziwej nie większej jednak niż ostrożna wycena zabezpieczenia hipotecznego pożyczki	Różnica dotyczy przeszacowania wartości pożyczek
Należności wykazywane w bilansie w wartości po uwzględnieniu aktualizacji ich wartości po dokonaniu oceny możliwości wyegzekwowania należności przeterminowanych z wyłączeniem wartości przyszłych składek ujętych przy wyliczaniu najlepszego oszacowania z tytułu rezerwy składek. Pozycja obejmuje również kwoty należności z tytułu reasekuracji czynnej, w tym przeterminowanych. Stosowane jest uproszczenie polegające na nieuwzględnieniu wartości pieniądza w czasie. Stosowane podejście nie powoduje	Należności wykazywane są w kwocie wymaganej zapłaty. Przy wycenie należności, uwzględniając zasadę ostrożności uzasadniającą konieczność oceny możliwości wyegzekwowania wykazanych stanów należności, stosuje się aktualizację ich wartości. Spółka wykazuje w bilansie swoje należności w wartości netto po pomniejszeniu o dokonane odpisy aktualizujące.	Różnica dotyczy: -kwoty należności z tytułu przyszłych składek od ubezpieczających jaka została uwzględniona przy kalkulacji rezerwy techniczno-ubezpieczeniowej z tytułu składek. -kwoty należności z tytułu reasekuracji czynnej.

istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.		
a) Należności z tytułu reasekuracji biernej		
Należności wykazywane w bilansie w wartości godziwej z zastosowaniem uproszczenia polegającego na nieuwzględnianiu wartości pieniądza w czasie. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.	Należności wykazywane są w kwocie wymaganej zapłaty. Przy wycenie należności, uwzględniając zasadę ostrożności uzasadniającą konieczność oceny możliwości wyegzekwowania wykazanych stanów należności, stosuje się aktualizację ich wartości. Spółka wykazuje w bilansie swoje należności w wartości netto po pomniejszeniu o dokonane odpisy aktualizujące.	Różnica dotyczy: - kwoty należności z tytułu reasekuracji czynnej, które wykazane są w pozycji należności od ubezpieczających i pośredników, - kwoty należności, które zostały przyjęte do kalkulacji najlepszego oszacowania udziału reasekuratorów w rezerwach, -kwoty nieprzeteterminowanych należności od reasekuratorów z tytułu udziału w wypłaconych odszkodowaniach.
b) Środki pieniężne i zrównane z nimi		
Środki pieniężne wykazywane są według wartości godziwej, przy zastosowaniu uproszczenia zakładającego prezentację wartości nominalnej z uwzględnieniem wyceny odsetek należnych. Stosowane uproszczenie jest metodą alternatywną nie powodującą istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi. Środki pieniężne w walutach obcych na rachunkach bankowych wyceniane są na dzień sprawozdawczy według kursu średniego NBP z ostatniej tabeli kursów miesiąca sprawozdawczego.	Środki pieniężne wykazywane są według wartości nominalnej z uwzględnieniem wyceny odsetek należnych. Środki pieniężne w walutach obcych na rachunkach bankowych wyceniane są na dzień sprawozdawczy według kursu średniego NBP z ostatniej tabeli kursów miesiąca sprawozdawczego.	
c) Pozostałe należności (handlowe, inne niż z działalności ubezpieczeniowej)		
W pozycji bilansu wykazywane są należności poza ubezpieczeniowe od kontrahentów, należności od pracowników z tytułu udzielonych zaliczek, należności od budżetu z tytułu dokonanych nadpłat zobowiązań. Pozostałe należności są wykazywane w wartości godziwej z zastosowaniem uproszczenia polegającego na nieuwzględnianiu wartości pieniądza w czasie. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.	W pozycji bilansu wykazywane są należności poza ubezpieczeniowe od kontrahentów z tytułu zapłaconych wadium, zaliczek, przedpłat, należności od pracowników z tytułu udzielonych zaliczek, pożyczek z ZFŚS, należności od budżetu z tytułu dokonanych nadpłat zobowiązań. Przy wycenie należności, uwzględniając zasadę ostrożności uzasadniającą konieczność oceny możliwości wyegzekwowania wykazanych stanów należności, stosuje się aktualizację ich wartości. Odpisy aktualizujące wartość tej grupy aktywów dokonywane są w przypadkach określonych w art. 35b ust.1 ustawy o rachunkowości.	Różnica wynika z wyłączenia należności pracowniczych z tytułu udzielonych pożyczek z ZFŚS, którego nie zalicza się do aktywów Spółki ze względu na ograniczoną możliwość dysponowania wartością zgromadzonego funduszu Należność z tytułu podatku dochodowego osób prawnych ustalona w oparciu o rozliczenia podatku odroczonego

		ustalonego na potrzeby Wypłacalności II/ wyliczenia podatku należnego dla potrzeb sporządzenia sprawozdania statutowego dokonano w oparciu o KSR nr 2 „Podatek dochodowy” oraz przepisy dotyczące podatków dochodowych (ustawa CIT)
d) Pozostałe aktywa		
Pozycja obejmuje wszystkie aktywa nieuwzględnione w pozostałych pozycjach bilansu. Wycenia się ją w wartości godziwej.	Obejmuje wszystkie aktywa nieuwzględnione w pozostałych pozycjach bilansu. Rozliczenia międzyokresowe prezentowane są w wartości kwot poniesionych kosztów dotyczących lat następných.	Różnica wynika z wartości rozliczeń międzyokresowych poniesionych kosztów dotyczących lat ubiegłych

D.2 Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe

Spółka tworzy rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe w celu pokrycia wszystkich swoich zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych wobec ubezpieczających i beneficjentów umów ubezpieczenia lub reasekuracji w wysokości, która odpowiada bieżącej wartości oczekiwanej kwoty przyszłych przepływów pieniężnych związanych z umowami ubezpieczenia zawartymi do dnia bilansowego.

Wyznaczone przepływy finansowe są dyskontowane odpowiednią strukturą terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka. Przepływy finansowe wyznaczone są w okresach rocznych, przy założeniu, że dyskontowanie następuje w połowie roku.

Wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych jest wyznaczana jako suma najlepszego oszacowania rezerwy składki, najlepszego oszacowania rezerwy szkodowej i marginesu ryzyka, które są obliczane oddzielnie.

Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe są tworzone zgodnie z przepisami prawa, w sposób ostrożny, wiarygodny i obiektywny a stosowane metody wyceny są odpowiednio do charakteru, skali i złożoności ryzyk leżących u podstaw zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych. Obliczenia są dokonywane w oparciu o aktualne i wiarygodne informacje oraz realistyczne założenia.

Dodatkowo, do rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zastosowano narzut w wysokości 1%, przeznaczony na przyszłe zdarzenia związane z niepewnością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych. Zdaniem Spółki, wartość ta ujmuje prawdopodobieństwo potencjalnych zdarzeń o wysokiej kwocie wypłaty i odzwierciedla oczekiwane przyszłe zmiany w środowisku zewnętrznym.

Wartość najlepszego oszacowania obliczana jest brutto oraz na udziale reasekuratorów. Najlepsze oszacowanie na udziale reasekuratorów uwzględnia korektę z tytułu niewypłacalności reasekuratora, wynikające z przyznanego ratingu. Dodatkowo zakład nie stosuje:

- korekty dopasowującej o której mowa w art. 77b dyrektywy 2009/138/WE,
- korekty z tytułu zmienności o której mowa w art. 77d dyrektywy 2009/138/WE,
- przejściowej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka o której mowa w art. 308c dyrektywy 2009/138/WE,
- przejściowego odliczenia o którym mowa w art. 308d dyrektywy 2009/138/WE.

W trakcie kalkulacji rezerw techniczno-ubezpieczeniowych nie zastosowano żadnych istotnych uproszczeń. To samo dotyczy obliczenia marginesu ryzyka.

D.2.1 Segmentacja

Przy ustalaniu najlepszego oszacowania stosowana jest segmentacja zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych na linie biznesowe oraz w ramach tychże linii biznesowych na homogeniczne grupy ryzyka.

Podział na główne linie biznesowe jest zgodny z wymogami Wypłacalność II. W celu odzwierciedlenia charakteru ryzyk leżących u podstaw zobowiązania, w ramach linii biznesowych stosowana jest dodatkowa, odrębna segmentacja na potrzeby obliczenia rezerwy składki oraz na potrzeby obliczenia rezerwy szkodowej. Segmentacja tworzona jest w oparciu o charakter ryzyka oraz typ umowy reasekuracyjnej, jeśli istotnie wpływa na ryzyko Spółki.

D.2.2 Wycena rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

Poniższe zestawienie zawiera podsumowanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych w podziale na linie biznesowe według daty bilansowej.

Tabela 31. Najlepsze oszacowanie brutto i margines ryzyka

Linia biznesowa	Najlepsze oszacowanie brutto	Margines ryzyka	Rezerwy techniczno- ubezpieczeniowe
H1	7 241,2	1 441,8	8 683,0
H2	32 971,8	3 315,5	36 287,3
NL1	666 643,0	18 669,6	685 312,5
NL2	148 171,1	8 334,2	156 505,3
NL3	1 687,6	231,5	1 919,1
NL4	147 218,7	4 678,3	151 897,0
NL5	138 949,0	6 795,9	145 744,8

Linia biznesowa	Najlepsze oszacowanie brutto	Margines ryzyka	Rezerwy techniczno- ubezpieczeniowe
NL6	88 718,6	7 966,2	96 684,8
NL7	245,3	204,5	449,8
NL8	12 171,2	874,5	13 045,6
NL9	2 916,4	1 027,2	3 943,7
Razem	1 246 933,9	53 539,0	1 300 472,9

Tabela 32. Udział reasekuratora w najlepszym oszacowaniu

Linia biznesowa	Najlepsze oszacowanie na udziale reasekuratora
H1	0,0
H2	6 958,1
NL1	240 594,0
NL2	235,0
NL3	2,0
NL4	94 629,7
NL5	22 204,8
NL6	71 358,4
NL7	133,3
NL8	0,0
NL9	627,2
Razem	436 742,4

D.2.3 Najlepsze oszacowanie rezerwy składki

Najlepsze oszacowanie rezerwy składki odpowiada oczekiwanej obecnej wartości przyszłych przepływów pieniężnych ważonych prawdopodobieństwem ich realizacji. Przepływy obliczane są przy zastosowaniu odpowiedniej struktury terminowej stopy procentowej wolnej od ryzyka w ramach stosowanej segmentacji, dla umów zawartych do dnia bilansowego i odpowiadających zdarzeniom które zaistnieją po dniu bilansowym.

W ramach przepływów finansowych brutto uwzględniane są następujące kategorie:

- odszkodowania z uwzględnieniem kosztów likwidacji i regresów (wydatki),
- koszty akwizycji (wydatki),
- pozostałe koszty (w szczególności administracyjne) (wydatki),
- przyszłe składki przypadające w granicach umów ubezpieczenia (wpływy).

Wartość odszkodowań z uwzględnieniem kosztów likwidacji i regresów ustala się w oparciu o założenia dotyczące prognozowanych współczynników szkodowości oraz dane historyczne dotyczące procesu rozliczania szkód i realizacji wypłat. Wartość kosztów akwizycji i pozostałych kosztów ustala się w oparciu o obserwacje historyczne realizowanych w Spółce ponoszonych kosztów. Przepływy przyszłych składek ustalane są w oparciu o informacje o ratach należnych a niewymaganych na dzień bilansowy, z zawartych umów ubezpieczenia.

Ponadto przepływy finansowe uwzględniają prawdopodobieństwo możliwych zachowań ubezpieczających (w tym rezygnację z umów) oraz momentu ich zajścia.

Najlepsze oszacowanie rezerwy składek na udziale reasekuratora jest wyznaczone w oparciu o wartość przepływów finansowych między Spółką i reasekuratorami. Przepływy pieniężne z reasekuracji uwzględniają następujące kategorie:

- odszkodowania z uwzględnieniem kosztów likwidacji i regresów na udziale reasekuratora (wpływy),
- prowizje reasekuracyjne (wpływy),
- przyszłe składki cedowane na reasekuratora (wydatki).

Przy wyliczaniu najlepszego oszacowania rezerwy składek na udziale reasekuratorów zostało uwzględnione prawdopodobieństwo upadku danego kontrahenta, wynikające z przyznanego ratingu. W przypadku reasekuracji proporcjonalnej przepływy brutto są proporcjonalne do przepływów na udziale reasekuratora.

Tabela 33. Najlepsze oszacowanie rezerwy składki brutto i kwot należnych z tytułu reasekuracji wraz z porównaniem do poprzedniego okresu sprawozdawczego (tys. zł)

Linia biznesowa	Najlepsze oszacowanie brutto			Kwoty należne z tytułu reasekuracji		
	2019-12-31	2018-12-31	Zmiana	2019-12-31	2018-12-31	Zmiana
H1	5 414,8	4 388,6	1 026,2	0,0	0,0	0,0
H2	20 120,7	16 020,1	4 100,6	888,8	552,0	336,8
NL1	69 474,0	117 440,9	-47 966,8	3 378,7	3 924,2	-545,5
NL2	101 161,3	92 566,1	8 595,2	-2,6	-50,5	47,9
NL3	127,1	55,5	71,6	2,0	-7,7	9,6
NL4	44 336,2	34 742,5	9 593,7	17 449,9	17 293,5	156,4
NL5	16 387,4	15 469,4	918,0	-816,2	202,0	-1 018,2
NL6	103 541,4	69 840,3	33 701,0	79 991,8	62 402,3	17 589,5
NL7	88,2	89,0	-0,7	101,9	0,0	101,9
NL8	7 991,4	7 826,2	165,2	0,0	0,0	0,0
NL9	-81,3	-350,9	269,6	76,7	53,5	23,1
Razem	368 561,1	358 087,6	10 473,5	101 070,9	84 369,2	16 701,7

Wpływ na zmianę najlepszego oszacowania rezerwy składek ma zmiana liczby ryzyk w rozpatrywanym okresie, zastosowanie innych założeń prognozowanych współczynników szkodowości, kosztów akwizycji i pozostałych kosztów, współczynników rezygnacji z umów oraz rozwój stopy dyskontowej.

D.2.4 Najlepsze oszacowanie rezerw szkodowych

Najlepsze oszacowanie rezerwy szkodowej odpowiada oczekiwanej obecnej wartości przyszłych przepływów pieniężnych ważonych prawdopodobieństwem ich realizacji. Przepływy obliczane są przy zastosowaniu odpowiedniej struktury terminowej stopy

procentowej wolnej od ryzyka w ramach stosowanej segmentacji i dotyczą zdarzeń które zaszyły do dnia bilansowego, niezależnie od tego czy zostały zgłoszone czy nie.

Najlepsze oszacowanie rezerwy szkodowej dla roszczeń innych niż renty wyznaczono z zastosowaniem standardowych metod aktuarialnych technik łańcuchowych (typu Chain Ladder). Dostępne w Spółce dane pozwoliły na wykorzystanie historii szkodowej począwszy od roku 2000. Trójkąty szkodowe zbudowane są dla każdej linii określonej w ramach przyjętej segmentacji, przy czym grupowanie danych następowało w okresach rocznych lub kwartalnych w zależności od charakteru grupy ryzyk.

Najlepsze oszacowanie rezerwy szkodowej dla rent zgłoszonych zostało wyznaczone metodą indywidualną dla każdego rentobiorcy w oparciu o przyszłe przepływy pieniężne. Przepływy finansowe z tytułu rent uwzględniają kwoty wypłat powiększone o bezpośrednie i pośrednie koszty likwidacji rent. W modelu została też założona stopa waloryzacji rent oraz tablice trwania życia GUS.

Tabela 34. Najlepsze oszacowanie rezerwy szkodowej brutto i kwot należnych z tytułu reasekuracji wraz z porównaniem do poprzedniego okresu sprawozdawczego

Linia biznesowa	Najlepsze oszacowanie brutto			Kwoty należne z tytułu reasekuracji		
	2019-12-31	2018-12-31	zmiana	2019-12-31	2018-12-31	zmiana
H1	1 826,4	1 691,1	135,3	0,0	0,0	0,0
H2	12 851,1	11 154,9	1 696,2	6 069,3	5 229,3	840,0
NL1	597 168,9	460 219,3	136 949,6	237 215,3	220 692,9	16 522,4
NL2	47 009,8	31 033,7	15 976,1	237,6	351,8	-114,3
NL3	1 560,5	1 101,0	459,5	0,0	0,0	0,0
NL4	102 882,5	63 196,6	39 685,9	77 179,7	44 182,2	32 997,6
NL5	122 561,6	108 133,8	14 427,7	23 021,0	21 426,6	1 594,4
NL6	-14 822,7	-14 565,9	-256,8	-8 633,4	-7 800,4	-833,0
NL7	157,1	116,2	41,0	31,5	0,0	31,5
NL8	4 179,8	2 973,1	1 206,7	0,0	0,0	0,0
NL9	2 997,8	1 456,3	1 541,5	550,5	1 085,2	-534,7
Razem	878 372,8	666 510,2	211 862,6	335 671,5	285 167,6	50 504,0

Najlepsze oszacowanie rezerwy szkodowej na udziale reasekuratora jest wyznaczone w oparciu o wartość przepływów finansowych między Spółką i reasekuratorami, uwzględniając wpływy i wydatki na udziale reasekuratora. Wartości ustalane są zgodnie z uregulowaniami odpowiednich umów reasekuracyjnych określających zasady pokrycia ryzyka przez reasekuratora. W przypadku reasekuracji proporcjonalnej przepływy brutto są proporcjonalne do przepływów na udziale reasekuratora.

W przypadku szkód zgłoszonych z ubezpieczeń pokrytych umowami reasekuracyjnymi (proporcjonalnymi i nieproporcjonalnymi) kwotę rezerwy ustala się w podziale na udział własny i udział reasekuratora dla każdej szkody indywidualnie.

W porównaniu do poprzedniego okresu sprawozdawczego, zmiana najlepszego oszacowania rezerwy szkodowej wynika z doświadczenia (w tym rozwoju historii szkodowej Spółki), zastosowania innej segmentacji na potrzeby rezerwy szkodowej niż rok wcześniej, rozwoju stopy dyskontowej oraz wzrostu liczby ryzyk.

D.2.5 Różnica w wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności i przy wycenie na potrzeby sprawozdań finansowych

W powodu odmiennych zasad wyceny poszczególnych elementów występują różnice w wycenie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności i przy wycenie na potrzeby sprawozdań finansowych.

Wartości szacowane dla celów wypłacalności są najlepszym oszacowaniem, z uwzględnieniem wartości pieniądza w czasie, podczas gdy wartości dla celów sprawozdań finansowych są kalkulowane z wykorzystaniem metod oraz założeń uwzględniających narzuty bezpieczeństwa oraz bez uwzględnienia wartości pieniądza w czasie.

Ponadto do istotnych różnic należą:

- Rezerwa składki dla celów wypłacalności nie zawiera przyszłego zysku oraz jest pomniejszona o przyszłe raty składek a także uwzględnia prawdopodobieństwo możliwych zachowań ubezpieczających w przeciwieństwie do rezerwy składki wyliczonej dla celów sprawozdań finansowych (dla każdej linii biznesowej).
- Stosowanie zmiennej stopy dyskonta w przypadku kalkulacji najlepszego oszacowania rezerwy szkodowej dla rent oraz stałej stopy dyskonta w przypadku rezerwy rentowej wyliczonej dla celów sprawozdań finansowych (dla NL1 i NL5).
- Brak marginesu ryzyka dla celów sprawozdań finansowych (dla każdej linii biznesowej).
- Brak rezerwy na wyrównanie szkodowości dla celów wypłacalności (dla każdej linii biznesowej).

W poniżej tabeli zamieszczono porównanie wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych brutto zgodnie z reżimem Wypłacalność II oraz z wyceną na potrzeby statutowe.

Tabela 35. Porównanie wyceny rezerw techniczno-ubezpieczeniowych (tys. zł)

Linia biznesowa	RTU dla celów wypłacalności	RTU do wg PSR	Różnica
H1	8 683,0	23 008,7	-14 325,7
H2	36 287,3	70 526,7	-34 239,4
NL1	685 312,5	822 683,6	-137 371,1
NL2	156 505,3	193 499,0	-36 993,6
NL3	1 919,1	2 706,3	-787,3
NL4	151 897,0	246 027,8	-94 130,8
NL5	145 744,8	184 328,8	-38 584,0
NL6	96 684,8	269 706,1	-173 021,3
NL7	449,8	1 954,6	-1 504,8

Linia biznesowa	RTU dla celów wypłacalności	RTU do wg PSR	Różnica
NL8	13 045,6	18 265,0	-5 219,4
NL9	3 943,7	14 850,1	-10 906,4
Razem	1 300 472,9	1 847 556,9	-547 083,9

D.2.6 Margines ryzyka

Margines ryzyka ma wysokość zapewniającą, by wartość rezerw techniczno-ubezpieczeniowych odpowiadała kwocie, jakiej zakłady ubezpieczeń i zakłady reasekuracji zażądałyby za przejście zobowiązań ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych i wywiązanie się z nich.

Margines ryzyka został ustalony przy wykorzystaniu uproszczonej metody projekcji przyszłego wymogu kapitałowego. Podstawą metody projekcji są zdyskontowane przyszłe przepływy pieniężne wynikające z najlepszego oszacowania składek i rezerw szkodowych oraz kapitałowy wymóg wypłacalności dla zakładu odniesienia. Obliczony wymóg jest alokowany do linii biznesowych metodą Shapley'a. Uzyskane w ten sposób wartości są podstawą do alokacji obliczonego marginesu ryzyka do linii biznesowych.

Tabela 36. Margines ryzyka

Linia biznesowa	Margines ryzyka 2019-12-31	Margines ryzyka 2018-12-31	Zmiana
H1	1 441,8	1 179,1	262,7
H2	3 315,5	2 525,8	789,7
NL1	18 669,6	11 423,2	7 246,4
NL2	8 334,2	6 615,2	1 719,0
NL3	231,5	185,1	46,3
NL4	4 678,3	3 823,7	854,6
NL5	6 795,9	5 163,0	1 632,8
NL6	7 966,2	5 915,1	2 051,1
NL7	204,5	170,7	33,8
NL8	874,5	656,4	218,0
NL9	1 027,2	598,7	428,5
Razem	53 539,0	38 256,1	15 282,9

D.2.7 Poziom niepewności związanej z wartością rezerw techniczno-ubezpieczeniowych

Prognozowanie wartości przepływów pieniężnych w procesie kalkulacji najlepszego oszacowania wiąże się z niepewnością w zakresie rozkładu w czasie, częstotliwości i wartości szkód i kosztów, zmian w otoczeniu ekonomicznym (w tym inflacji), politycznym, społecznym, prawnym itp. oraz zachowaniu klientów i poszkodowanych (w tym wzrost świadomości prawnej społeczeństwa). Ponadto część odchyłeń może mieć charakter losowy.

Dodatkowa niepewność związana jest z długim okresem realizacji zobowiązań z ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej, w szczególności rezerw dla rent, które istotnie zależą od stosowanej stopy dyskonta i stopy waloryzacji świadczeń.

Najlepsze oszacowanie tworzone jest deterministycznie i odpowiada wartości oczekiwanej parametrów. W przypadku najlepszego oszacowania rezerw szkodowych istotnym źródłem niepewności jest stosowanie metody technik łańcuchowych, które zakładają analogiczny rozwój wypłat lub zgłoszeń szkód w kolejnych okresach. W przypadku najlepszego oszacowania rezerwy składki istotnym źródłem niepewności jest stosowanie wskaźników szkodowych i kosztowych oraz pozostałych założeń szacowanych na podstawie trendów historycznych, w związku z czym przewidywane przepływy mogą odbiegać od zrealizowanych.

D.3 Inne zobowiązania

W poniżej tabeli zamieszczono porównanie zasad wyceny zgodnie z reżimem Wypłacalność II oraz z wyceną na potrzeby statutowe innych zobowiązań.

Tabela 37. Różnice w wycenie innych zobowiązań w ujęciu ilościowym

Inne zobowiązania (tys. zł)	Bilans do celów wypłacalności	Bilans wg PSR	Różnice
Zobowiązania wynikające ze świadczeń emerytalnych pracowników	1 047 712.99	1 047 712.99	0.00
Pozostałe rezerwy inne niż ubezpieczeniowe	835 834.86	835 834.86	0.00
Zobowiązania z tytułu depozytów reasekuratorów	203 231 007.89	203 271 703.22	40 695.33
Rezerwa z tytułu podatku odroczonego	80 084 308.50	34 015 703.07	-46 068 605.43
Zobowiązania finansowe inne niż na rzecz instytucji kredytowych	10 646 043.52	0.00	-10 646 043.52
Zobowiązania wobec ubezpieczających i pośredników ubezpieczeniowych	313 595.77	104 946 525.50	104 632 929.73
Zobowiązania z tytułu reasekuracji	268 562.46	129 368 141.86	129 099 579.40
Pozostałe zobowiązania (poza ubezpieczeniowe)	119 555 462.72	122 124 282.62	2 568 819.90
Zobowiązania podporządkowane	22 381 393.72	21 298 414.58	-1 082 979.14
Pozostałe pasywa	46 811 590.78	100 717 618.19	53 906 027.41
Suma	485 175 513.21	717 625 936.89	232 450 423.68

Tabela 38. Porównanie zasad wyceny dla innych zobowiązań

Wycena zgodna z systemem Wypłacalność II	Wycena na potrzeby sprawozdawczości statutowej	Różnica
a) Zobowiązania wynikające ze świadczeń emerytalnych dla pracowników		
<p>Pozostałe rezerwy, dla których kwota lub termin są niepewne, wykazywane w wartości oszacowania ustalonego na zasadach opartych na IAS 37</p> <p>W szczególności w pozycji bilansu pozostałe rezerwy wykazane są kwoty rezerw na koszty sądowe w sprawach poza ubezpieczeniowych, nagrody jubileuszowe itp.</p> <p>W pozycji zobowiązania emerytalne wykazane są kwoty wynikające z przyszłych zobowiązań wobec pracowników wynikające z odpraw emerytalnych i pośmiertnych.</p> <p>Wartość oszacowana metodami aktuarialnymi. Jest to metoda alternatywna opisana w D4.</p>	<p>Pozostałe rezerwy, dla których kwota lub termin są niepewne, wykazywane w wartości oszacowania ustalonego na zasadach opartych na IAS 37</p> <p>W szczególności w pozycji bilansu pozostałe rezerwy wykazane są kwoty rezerw na koszty sądowe w sprawach poza ubezpieczeniowych, nagrody jubileuszowe itp.</p> <p>W pozycji zobowiązania emerytalne wykazane są kwoty wynikające z przyszłych zobowiązań wobec pracowników wynikające z odpraw emerytalnych i pośmiertnych.</p> <p>Wartość oszacowana metodami aktuarialnymi.</p>	
b) Zobowiązania z tytułu depozytów reasekuratorów		
<p>Kwoty otrzymane od reasekuratora lub potrącone przez reasekuratora na mocy umowy reasekuracji</p> <p>Prezentowane w kwotach ustalonych metodami alternatywnymi opisanymi w pkt.D.4. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.</p>	<p>Kwoty otrzymane od reasekuratora lub potrącone przez reasekuratora na mocy umowy reasekuracji</p> <p>W bilansie prezentowane w wysokości kwot wynikających z rozliczeń umów reasekuracji w oparciu o wysokość oszacowania udziału reasekuratorów w rezerwach na niewypłacone odszkodowania.</p>	
c) Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego		
<p>Wartość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustalona w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej zapłaty w następnym roku obrotowym, w związku z wystąpieniem różnic, które powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego. Ponadto przewidywany podatek do zapłaty wynikający z różnic przejściowych spowodowanych nadwyżką rezerwy podatkowej nad aktywem na podatek odroczonego oznacza, że istnieją wystarczające dodatnie różnice przejściowe umożliwiające potrącenia aktywa na podatek odroczonego.</p>	<p>Wartość rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego ustala się na ostatni dzień roku obrotowego, w oparciu o zasadę ostrożnej wyceny, w wysokości kwoty podatku dochodowego wymagającej zapłaty w następnym roku obrotowym, w związku z wystąpieniem różnic, które powodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego przy zastosowaniu zasad wynikających z przepisów KSR Nr2 „Podatek dochodowy”.</p> <p>Wartość rezerwy podatku odroczonego prezentowana jest w wysokości brutto bez pomniejszenia o wartość aktywów podatku, które prezentowane są w pozycji Aktywów Bilansu na potrzeby statutowe.</p>	<p>Różnica pomiędzy wartością rezerwy ustaloną dla celów wypłacalności a dla celów sprawozdawczości statutowej wynika z ustalenia różnic przejściowych (zarówno dodatnich jak i ujemnych) pomiędzy wartością godziwą ustaloną na potrzeby wypłacalności ujmowanych w podatku odroczonego, jak również z prezentacji tej rezerwy w kwocie netto (pomniejszoną o wartość aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego)</p>

<p>Istotne wartości rezerw na podatek dochodowy wynikają z uzgodnień dotyczących rezerw technicznych brutto, zobowiązań wobec ubezpieczonych, pośredników ubezpieczeniowych, reasekuratorów. Horyzont czasowy rezerw na podatek odroczone dla tymczasowych różnic rozkłada się tak jak dla aktywa na podatek odroczone.</p>		
<p>d) Zobowiązania finansowe inne niż na rzecz instytucji kredytowych</p>		
<p>Kwoty wynikające z wyceny przepływów pieniężnych dotyczących płatności z tytułu zobowiązań wynikających z zawartych umów najmu (oszacowanych zgodnie z IFRS16)</p>	<p>Wartość przepływów pieniężnych wynikających z zawartych długoterminowych umów najmu w bilansie wg PSR wynosi 0.</p>	<p>Różnica wynika z przyjętych metod wyceny.</p>
<p>e) Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń (w tym wobec ubezpieczających i pośredników ubezpieczeniowych)</p>		
<p>Kwoty należne ubezpieczającym i innym ubezpieczycielom oraz związane z działalnością ubezpieczeniową, ale nieujęte w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych Obejmuje wymagalne kwoty należne pośrednikom ubezpieczeniowym. Pozycja ta wykazywana jest w wartości godziwej z zastosowaniem uproszczenia polegającego na nie uwzględnianiu wartości pieniądza w czasie. ze względu na swój krótkoterminowy charakter. Jest to alternatywna metoda wyceny opisana w pkt.D.4 Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.</p>	<p>Kwoty należne ubezpieczającym i innym ubezpieczycielom oraz związane z działalnością ubezpieczeniową Obejmuje wszystkie kwoty należne pośrednikom ubezpieczeniowym, w tym należne niewypłacone jeszcze przez zakład prowizje z tytułu pośrednictwa. Kwoty zobowiązań wykazywane są w wartości nominalnej.</p>	<p>Różnica prezentacyjna wynika ze skorygowania zobowiązań o przyszłe kwoty należne pośrednikom z tytułu prowizji</p>
<p>f) Zobowiązania z tytułu reasekuracji</p>		
<p>Kwoty należne reasekuratorom z tytułu reasekuracji biernej (zwłaszcza kwoty bieżące) z wyjątkiem depozytów oraz związane z działalnością reasekuracyjną, ale niestanowiące kwot należnych z umów reasekuracji, które zostały uwzględnione przy ustalaniu. Pozycja ta wykazywana jest w wartości godziwej z zastosowaniem uproszczenia polegającego na nie uwzględnianiu wartości pieniądza w czasie. Jest to alternatywna metoda wyceny opisana w pkt.D.4.</p>	<p>Kwoty należne reasekuratorom z tytułu reasekuracji biernej i czynnej (zwłaszcza kwoty bieżące) z wyjątkiem depozytów oraz związane z działalnością reasekuracyjną.</p>	<p>Różnica prezentacyjna wynika także z ujęcia kwot należnych z tytułu reasekuracji czynnej łącznie ze zobowiązaniami z tytułu ubezpieczeń</p>

Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.		
g) Pozostałe zobowiązania pozaubezpieczeniowe		
Kwota obejmuje kwoty należne pracownikom, dostawcom itp., niezwiązane z ubezpieczeniami, obejmuje również zobowiązania wobec podmiotów publicznych (urząd skarbowy, ZUS) Zobowiązania zostały wycenione w wartości godziwej. Do wyceny stosuje się alternatywną metodę wyceny opisaną w pkt.D.4. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.	Kwota obejmuje kwoty należne pracownikom (w tym również kwoty wynikające z tworzonych na potrzeby socjalne pracowników Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych), dostawcom itp., niezwiązane z ubezpieczeniami, obejmuje również zobowiązania publicznoprawne oraz wartość funduszu prewencyjnego przeznaczonego na finansowanie działalności prewencyjnej u kontrahentów w zakresie zapobiegania występowaniu szkód lub ograniczaniu ich rozmiarów. Zobowiązania wykazywane są w kwocie wymagającej zapłaty.	Różnica prezentacyjna wynika z oszacowania wartości ZFŚS oraz zobowiązań z tytułu funduszu prewencyjnego w wysokości 0.
h) Zobowiązania podporządkowane		
Pożyczka podporządkowana wyceniana jest na dzień bilansowy według wartości godziwej Do wyceny pożyczki stosuje się alternatywną metodę wyceny opisaną w pkt.D.4. Stosowane podejście nie powoduje istotnej różnicy w porównaniu z metodami podstawowymi.	Pożyczka podporządkowana wykazywana jest na dzień bilansowy w wartości nominalnej wraz z wyceną należnych odsetek.	Różnica wynika z wyceny zobowiązania podporządkowanego do wartości rynkowej
i) Pozostałe pasywa		
Kwota pozostałych zobowiązań nieuwzględnionych w pozostałych pozycjach bilansu (zobowiązania z tytułu nieotrzymanych faktur dotyczących okresu sprawozdawczego, pozostałe przychody przyszłych okresów) została wyceniona w wartości równej 0. Przepływy pieniężne wynikające z tytułu przyszłych przychodów z prowizji reasekuracyjnych zostały uwzględnione w kalkulacji udziałów reasekuratorów w rezerwie składki. Wycenia się je w wartości godziwej	Kwota obejmuje wszystkie zobowiązania nieuwzględnione w pozostałych pozycjach bilansu oraz przychody przyszłych okresów (w tym przychody z przyszłych prowizji reasekuracyjnych).	Różnica w prezentacji pozycji wynika z pominięcia kwoty przyszłych przychodów z tytułu prowizji reasekuracyjnych ujętych w wartości udziałów reasekuratorów w rezerwie składki.

Istotne pozycje bilansowe, dla których wyliczone zostało aktywo z tytułu podatku odroczonego wraz z danymi za poprzedni okres sprawozdawczy zostały przedstawione w tabelach 39 – 46.

2018 rok

Tabela 39. Udział reasekuratora w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych wynikających z przeszacowania na dzień 31.12.2018

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2018	2019	2020	2021	2022
wartość rezerwy	110 185,85	33 464,56	14 669,11	10 842,34	10 540,31
aktywo na podatek odroczoney	20 935,31	6 358,27	2 787,13	2 060,04	2 002,66
rok	2023	2024	2025	2026	2027
wartość rezerwy	5 630,94	3 596,79	3 195,57	3 789,12	3 273,54
aktywo na podatek odroczoney	1 069,88	683,39	607,16	719,93	621,97
rok	2028	2029	2030	2031	2032
wartość rezerwy	2 798,19	2 755,84	2 309,10	2 258,72	2 109,82
aktywo na podatek odroczoney	531,66	523,61	438,73	429,16	400,87
rok	2033	2034	2035	2036	2037
wartość rezerwy	2 016,71	1 829,96	1 730,65	1 701,78	1 614,63
aktywo na podatek odroczoney	383,18	347,69	328,82	323,34	306,78
rok	2038	2039	2040	2041	2042
wartość rezerwy	1 517,30	1 431,18	1 385,27	1 336,30	1 303,20
aktywo na podatek odroczoney	288,29	271,93	263,20	253,90	247,61
rok	2043	2044	2045	2046	2047
wartość rezerwy	1 271,57	1 229,49	1 155,77	1 146,43	1 101,25
aktywo na podatek odroczoney	241,60	233,60	219,60	217,82	209,24
rok	2048	2049	2050	2051	2052
wartość rezerwy	1 054,28	1 012,18	953,78	869,05	824,92
aktywo na podatek odroczoney	200,31	192,31	181,22	165,12	156,73
rok	2053	2054	2055	2056	2057
wartość rezerwy	779,82	756,09	715,65	672,35	640,58
aktywo na podatek odroczoney	148,17	143,66	135,97	127,75	121,71
rok	2058	2059	2060	2061	2062-2012
wartość rezerwy	617,73	579,93	540,12	507,01	5 807,37
aktywo na podatek odroczoney	117,37	110,19	102,62	96,33	2 297,91
RAZEM:					
wartość rezerwy	249 522,16				
aktywo na podatek odroczoney	47 409,21				

Tabela 40. Należności od ubezpieczonych na dzień 31.12.2018 wynikające z różnic z przeszacowania pomiędzy sprawozdaniem wg GAAP a Solvency II

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2018	2019	2020	2021	Razem
wartość należności	108 502,33	9 444,37	447,71	32,65	118 427,05
aktywo na podatek odroczoney	20 615,44	1 794,43	85,06	6,20	22 501,14

Tabela 41. Należności z tytułu reasekuracji na 31.12.2018 wynikające z różnic z przeszacowania pomiędzy sprawozdaniem w GAAP a Solvency II

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2018
wartość należności	4 842,06
aktywo na podatek odroczoney	919,99

Tabela 42. Odroczone koszty akwizycji

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2018	2019	2020	2021	2022	2023-2026
wartości	124 437,62	9 652,82	6 494,58	3 763,47	68,95	25,17
aktywo na podatek odroczoney	23 643,15	1 834,04	1 233,97	715,06	13,10	4,78

2019 rok

Tabela 43. Udział reasekuratora w rezerwach techniczno-ubezpieczeniowych wynikających z przeszacowania na dzień 31.12.2019.

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2019	2020	2021	2022	2023
wartość rezerwy	42 966.63	32 795.05	22 536.19	18 130.28	13 728.19
aktywo na podatek odroczoney	8 163.66	6 231.06	4 281.88	3 444.75	2 608.36
rok	2024	2025	2026	2027	2028
wartość rezerwy	10 840.06	9 871.20	8 310.77	5 514.33	4 157.11
aktywo na podatek odroczoney	2 059.61	1 875.58	1 579.05	1 047.72	789.85
rok	2029	2030	2031	2032	2033
wartość rezerwy	4 915.99	3 056.89	2 772.16	2 481.20	2 319.14
aktywo na podatek odroczoney	934.04	580.81	526.71	471.42	440.64
rok	2034	2035	2036	2037	2038
wartość rezerwy	2 301.97	2 178.51	2 270.12	1 821.06	1 716.99
aktywo na podatek odroczoney	437.37	413.92	431.32	346.00	326.23
rok	2039	2040	2041	2042	2043
wartość rezerwy	1 625.33	1 558.50	1 507.19	1 477.63	1 427.19
aktywo na podatek odroczoney	308.81	296.11	286.37	280.75	271.17
rok	2044	2045	2046	2047	2048
wartość rezerwy	1 389.44	1 327.95	1 281.46	1 237.02	1 204.20
aktywo na podatek odroczoney	263.99	252.31	243.48	235.03	228.80
rok	2049	2050	2051	2052	2053
wartość rezerwy	1 145.62	1 068.11	979.91	931.46	886.90
aktywo na podatek odroczoney	217.67	202.94	186.18	176.98	168.51
rok	2054	2055	2056	2057	2058
wartość rezerwy	856.92	808.53	771.92	743.91	704.15
aktywo na podatek odroczoney	162.81	153.62	146.66	141.34	133.79
rok	2059	2060	2061	2062	2063-2013
wartość rezerwy	658.05	617.48	580.31	545.63	5 830.84
aktywo na podatek odroczoney	125.03	117.32	110.26	103.67	2 302.37
RAZEM:					
wartość rezerwy	225 849.50				
aktywo na podatek odroczoney	42 911.41				

Tabela 44. Należności od ubezpieczonych na 31.12.2019 wynikające z różnic z przeszacowania pomiędzy sprawozdaniem wg GAAP a Solvency II

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2019	2020	2021	2022	Razem
wartość należności	124 262,45	9 532,32	434,46	3,38	134 232,61
aktywo na podatek odroczoney	23 609,87	1 811,14	82,55	0,64	25 504,20

Tabela 45. Należności z tytułu reasekuracji na 31.12.2019 wynikające z różnic z przeszacowania pomiędzy sprawozdaniem w GAAP a Solvency II

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2019
wartość należności	6 381,28
aktywo na podatek odroczoney	1 212,44

Tabela 46. Odroczone koszty akwizycji

horyzont czasowy dla tymczasowych różnic/rok	2020	2021	2022	2023	2024	2025-2031
wartości	112 663,44	17 982,67	10 245,33	7 242,89	5 660,90	8 127,78
aktywo na podatek odroczoney	21 406,05	3 416,71	1 946,61	1 376,15	1 075,57	1 544,28

Zgodnie z planami spółki sporządzonymi dla kolejnych 5-ciu lat podatkowych przewidywane uzyskanie dodatnich wyników finansowych jest w pełni realne i pozwoli na potrącenie ujemnych różnic przejściowych. Ponadto przewidywany podatek do zapłaty wynikający z różnic przejściowych spowodowanych nadwyżką rezerwy podatkowej nad aktywem na podatek odroczoney oznacza, że istnieją wystarczające dodatnie różnice przejściowe umożliwiające potrącenia aktywa na podatek odroczoney.

D.4 Alternatywne metody wyceny

Spółka – w oparciu o przyjętą procedurę badania aktywności rynku i wyceny aktywów finansowych– uznaje rynek danego instrumentu finansowego za aktywny, jeśli ilość transakcji i wolumen tych transakcji są wystarczające dla ustalenia aktualnej ceny tego instrumentu finansowego.

Badanie aktywności rynku przeprowadza się co najmniej raz na kwartał.

Przyjmuje się, że instrumenty finansowe, dla których dostępna jest cena w formacie „Bloomberg Generic” notowane są na aktywnym rynku.

W przypadku instrumentów nie posiadających ceny w formacie „Bloomberg Generic” w procesie badania aktywności rynku stosuje się następujące kryteria:

- a) posiadanie formalnego ISIN,

b) notowanie na rynku regulowanym, w szczególności: GPW, Catalyst, BondSpot, innych platformach obrotu (krajowych i zagranicznych),

c) ilość transakcji – co najmniej 30% sesji giełdowych w kwartale,

d) wolumen transakcji – łącznie co najmniej 50% posiadanej przez Towarzystwo wartości nominalnej danego instrumentu w kwartale.

Przy czym kryteria a)-d) powinny być spełnione łącznie wobec czego rynek danego instrumentu uznaje się za aktywny.

W przypadku instrumentów nie spełniających warunków, uznaje się rynek danego instrumentu za aktywny tylko wtedy gdy instytucja finansowa (bank, TFI) zaoferuje Towarzystwu gotowość zawarcia transakcji zakupu danego instrumentu finansowego po określonej cenie. Transakcja taka powinna obejmować łączną wartość nominalną danego instrumentu finansowego będącą w posiadaniu Towarzystwa

Cena pobrana z tak zdefiniowanego rynku aktywnego stanowi podstawę do ustalenia wartości godziwej danego aktywu.

Spółka stosuje alternatywne metody wyceny (modele wyceny) dla aktywów, które nie mogą zostać wycenione do wartości godziwej poprzez wyznaczenie tej wartości za pomocą ceny pobranej z aktywnego rynku. Spółka stosuje alternatywne metody do wyceny następujących aktywów:

- wartości niematerialne i prawne oraz wartość firmy – wyceniane są w wartości 0 ze względu na swój nieodzyskiwalny charakter po dokonaniu oceny czy mają one wartość ekonomiczną tzn. czy składnik może zostać wydzielony w celu jego zbycia oraz kupujący musiałby ponieść analogiczny koszt w celu nabycia lub wytworzenia składnika o porównywalnej jakości (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.c))

- nieruchomości i grunty, uznane za aktywa inwestycyjne - z uwagi na brak aktywnego rynku, nieruchomości podlegają wycenie przez licencjonowanych rzeczoznawców majątkowych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa oraz obowiązującymi standardami zawodowymi, najczęściej metodami porównawczą lub dochodową. Licencjonowani rzeczoznawcy majątkowi zobowiązani są do skompletowania dokumentacji niezbędnej do wykonania wyceny. Akceptacja każdej wykonanej wyceny jest dodatkowo poddana ocenie zgodności ze zleceniem w celu wyeliminowania potencjalnych błędów rachunkowych a powstające ewentualne wątpliwości wyjaśniane są na bieżąco z wykonawcą operatu lub opinii (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.b)). Ostatnie, aktualne wyceny zostały wykonane w 2018 roku.

- jednostki uczestnictwa – wycenia się według cen publikowanych przez Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych. W przypadku stwierdzenia wystąpienia różnicy w wycenie jednostek funduszy inwestycyjnych po otrzymaniu opublikowanego zbadanego sprawozdania finansowego funduszu inwestycyjnego ocenie podlega poziom istotności tej różnicy (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.i))

- akcje spółki inwestującej (spółka dedykowana dla Grupy VIG) – wycena równa jest NAV zgodnie z wyceną otrzymywaną od tej spółki,

- pożyczka I – wyceniona jest w wartości godziwej nie większej jednak niż ostrożna wycena zabezpieczenia hipotecznego pożyczki. Ostrożna wycena polega na skorygowaniu zabezpieczenia o 50% jego wartości rynkowej,

- pożyczka II - wyceniona jest jako wartość obecna przyszłych przepływów finansowych, zdyskontowanych według efektywnej stopy procentowej, określonej jako suma efektywnej stopy procentowej aktywów wolnych od ryzyka (obligacji skarbowej serii WS 0429) oraz stałej premii za ryzyko. Ze względu na zmienną stopę procentową pożyczki do oszacowania przyszłych przepływów pieniężnych wykorzystuje się stawki WIBOR 3M (dla bieżącego okresu) oraz stawek FRA (dla przyszłych okresów),

- pożyczki III - V (raty pożyczki o stałym oprocentowaniu dla tego samego podmiotu z Grupy VIG) - wyceniane są jako wartość obecna przyszłych przepływów finansowych, zdyskontowanych według efektywnej stopy procentowej, określonej jako suma efektywnej stopy procentowej aktywów wolnych od ryzyka (obligacji skarbowej serii DS 1023) oraz stałej premii za ryzyko (dla danej raty),

(tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.k))

- depozyty bankowe oraz środki pieniężne w kasie – wyceniane są w wartości nominalnej ze względu na ich krótkoterminowy charakter (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.j))

- akcje i udziały nienotowane – wyceniane w oparciu o skorygowaną metodę praw własności, tj. kapitały własne pomniejszone o wartości niematerialne i prawne, odniesione do udziału Spółki w kapitale zakładowym danego podmiotu przy założeniu kontynuacji działalności, braku upadłości tego podmiotu (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.g))

- pożyczka podporządkowana – denominowana w walucie euro ze stałą stopą procentową wyceniona została w systemie wspomagającym zarządzanie lokatami SimCorp według efektywnej stopy procentowej rozumianej jako suma rentowności aktywów wolnych od ryzyka plus premia za ryzyko (swap spread),

- należności z tytułu składek od ubezpieczających, od pośredników oraz należności z tytułu reasekuracji wynikające z zawartych umów – wartość ustala się, ze względu na brak aktywnego rynku, metodą zdyskontowanych przepływów pieniężnych. Wycena opiera się na historycznej analizie spłacalności należności a prognozowane przepływy pieniężne dyskontowane są aktualną stopą dyskontową. Ze względu na wysoki stopień ściągalności należności w pierwszych miesiącach windykacji efekt dyskonta jest nieistotny dla ustalenia wartości godziwej (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.l)).

- środki trwałe maszyny i wyposażenie wykorzystywane na użytek własny - środki transportu wyceniane są do wartości godziwej w oparciu o wycenę stosowaną do ustalenia podstawy wartości do ubezpieczenia auto casco pojazdów. Sprzęt komputerowy, urządzenia i maszyny wyceniane są do wartości godziwej przy wykorzystaniu informacji w zakresie cen rynkowych podobnych lub takich samych aktywów w sklepach internetowych, portalach aukcyjnych, przy wykorzystaniu wiedzy eksperckiej służb informatycznych (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.b)).

- depozyt reasekuracyjny – wycena do wartości godziwej przy zastosowaniu modelu wyceny obligacji zmiennokuponowych. Ze względu na to, że wycena depozytu reasekuracyjnego do celów wypłacalności odbywa się w dniu wymagalności odsetek, to aktualne wartości WIBOR i WIBID są tymi, które zostaną użyte do wyliczenia odsetek za następny kwartał. W związku z tym wartość godziwa depozytu równa jest jego nominalowi (tabela **38** poz. b)).

- zobowiązania z tytułu świadczeń emerytalnych, rentowych dla pracowników. Rezerwy na niewykorzystane urlopy – wartość rezerwy na niewykorzystane urlopy uznaje się na bazie memoriałowej w kwocie oczekiwanej wartości bieżącej przewidywanych przepływów pieniężnych ustalonych na podstawie uprawnień jednostkowych (ilości niewykorzystanych dni urlopu i kwoty należnego wynagrodzenia za każdy dzień). Rezerwy na odprawy emerytalne, rentowe i świadczenia pośmiertne szacuje się metodami aktuarialnymi z zastosowaniem odpowiednich założeń (stopy dyskontowe, wskaźnik śmiertelności, wskaźnik inwalidztwa, wskaźnik rotacji pracowników, przewidywana stopa wzrostu wynagrodzeń). Wartość rezerw na nagrody jubileuszowe ustala się w kwocie oczekiwanej przewidywanej wysokości nagród osób nabywających uprawnienia do jej otrzymania (tabela **36** poz. a)).

- zobowiązania z tytułu ubezpieczeń, wobec pośredników. Pozostałe zobowiązania – z uwagi na brak aktywnego rynku wartość godziwą zobowiązań z tytułu ubezpieczeń i wobec pośredników ubezpieczeniowych oraz pozostałych zobowiązań ustala się metodą zdyskontowanych przepływów pieniężnych. Wycena zobowiązań opiera się na historycznej analizie realizacji zobowiązań a prognozowane przepływy pieniężne są dyskontowane aktualną stopą rynkową. Z uwagi na krótki termin wymagalności zobowiązań wartość,

historyczną terminowość realizacji, nominalna stanowi odpowiednie przybliżenie wartości godziwej (tabela 36 poz. d, f)).

- rozliczenia międzyokresowe, kwoty zaliczek otrzymanych od kontrahentów poza ubezpieczeniowych, wadliw – wyceniane są w wartości 0 ze względu na swój nieodzyskiwalny charakter, nie mogą być przedmiotem transakcji na aktywnym rynku pomiędzy niezależnymi, dobrze poinformowanymi stronami (nie mogą być odsprzedane) (tabela **Porównanie zasad wyceny aktywów** pkt.p)).

Niepewność wyceny aktywów i zobowiązań może być spowodowana m.in.:

- istotną zmianą stawek WIBOR i FRA wykorzystywanych do kalkulacji przyszłych przepływów pieniężnych,
- istotnymi wahaniami aktywów wolnych od ryzyka (obligacji skarbowych),
- istotnym wahaniami kursu EUR / PLN,
- przedterminowym wykupem danego instrumentu dłużnego,
- zawieszeniem ustalana (opóźnieniem w ustalaniu) NAV przez fundusz inwestycyjny,
- pogorszeniem sytuacji finansowej niektórych pożyczkobiorców, łącznie z zawieszeniem spłat pożyczki.

Spółka wykorzystuje do wyceny aktywów dane wejściowe pobrane m.in. z następujących źródeł:

- operaty szacunkowe (nieruchomości)
- kursy pobrane z aktywnego rynku dla danego aktywów (aktywów bazowego), w tym kursy w formacie Bloomberg Generic Price (BGN),
- wyceny jednostek uczestnictwa otrzymane od funduszy inwestycyjnych,
- kursy ustalone na podstawie modeli wyceny.

Tak ustalone dane wejściowe weryfikowane są w oparciu o ocenę ekspercką ze strony współpracujących banków / funduszy; dotyczy to w szczególności ustalania premii za ryzyko ponad instrument bazowy wolny od ryzyka dla potrzeb alternatywnych metod wyceny.

Ponadto Spółka w procesie wyceny niektórych aktywów (szacowaniu przyszłych przepływów pieniężnych) przyjmuje założenia i oceny upraszczające, w szczególności:

- kontynuację działalności, brak upadłości oraz obsługę zadłużenia przez pożyczkobiorców,
- brak istotnych zmian w wycenie nieruchomości, w tym stanowiących zabezpieczenie hipoteczne,
- dostępność wycen jednostek funduszy inwestycyjnych na dzień bilansowy,
- utrzymanie danego aktywów na aktywnym rynku, zgodnie z parametrami określonymi w Procedurze badania aktywności rynku i wyceny aktywów finansowych,

- utrzymanie wahań kursów walutowych w zakładanym przedziale,
- brak istotnych odchyleń stóp procentowych przyjętych do szacowania przyszłych przepływów pieniężnych od rzeczywistych wartości rynkowych (w przypadku instrumentów dłużnych o zmiennym oprocentowaniu),
- utrzymanie wypłaty dywidend w przyszłym okresie przez posiadane w portfelu akcje,
- realizację przyjętych założeń w przypadku planowanych operacji na aktywach niepiętnych.

D.5 Wszelkie inne informacje

Wszystkie istotne informacje dotyczące wyceny do celów wypłacalności zostały przedstawione w rozdziałach D.1 – D.4.

E. Zarządzanie kapitałem

W ramach systemu zarządzania kapitałem w Spółce ustanowiono następujące elementy systemu zarządzania:

- zasady zarządzania kapitałem,
- średnioterminowy plan zarządzania kapitałem,
- politykę dywidendową.

Zasady zarządzania kapitałem obejmują ocenę adekwatności kapitałowej, planowanie kapitałowe oraz bieżące zarządzanie kapitałem.

- **Ocena adekwatności kapitałowej**

Kwartalna ocena adekwatności kapitałowej dokonywana jest z uwzględnieniem wymogów ustalonych przez otoczenie regulacyjne oraz istniejące modele wewnętrzne jak również w oparciu o zasady Własnej oceny ryzyk i wypłacalności. W ramach oceny adekwatności kapitałowej dokonywana jest również klasyfikacja środków własnych zgodnie z przepisami prawa.

- **Planowanie kapitałowe**

W ramach procesu zarządzania kapitałem Departament Zarządzania Ryzykiem analizuje wpływ zakresu prowadzonej działalności ubezpieczeniowej, stosowanych w ramach tej działalności środków oraz istniejących czynników ryzyka na zysowność, poziom ryzyka oraz potrzeby kapitałowe Spółki. Planowanie kapitałowe jest częścią procesu planowania finansowego.

- **Bieżące zarządzanie kapitałem**

Dla skutecznego wdrożenia procesu zarządzania kapitałem, Departament Zarządzania Ryzykiem w porozumieniu z Zarządem Spółki przygotowuje propozycje użycia odpowiednich środków zarządzania kapitałem.

Planowanie kapitałowe

W ramach procesu Własnej oceny ryzyk i wypłacalności (ORSA) przygotowywany jest średnioterminowy (3-letni) plan zarządzania kapitałem, który stanowi część planu finansowego. Plan Finansowy zawierający plan zarządzania kapitałem podlega zatwierdzeniu przez Zarząd oraz Radę Nadzorczą. Uwzględnia podstawowe cele strategii Spółki oraz opiera się na założeniu, że poziom środków własnych Spółki (aktualny oraz prognozowany) powinien

być wystarczający do pokrycia kapitałowego wymogu wypłacalności zgodnie z przyjętą strategią zarządzania ryzykiem. Plan zarządzania kapitałem obejmuje również analizy dotyczące planowanego podwyższenia kapitału oraz zmian w jego strukturze.

Polityka dywidendowa

Celem określenia założeń polityki dywidendowej jest zapewnienie ciągłej zgodności z wymogami kapitałowymi. Dlatego też wszystkie decyzje dotyczące wypłaty dywidendy są podejmowane po głębokiej analizie bieżącej i planowanej sytuacji kapitałowej Spółki.

E.1 Środki własne

Strategicznym celem Spółki jest wykazywanie środków własnych w wysokości gwarantującej pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności na poziomie nie niższym niż 125%. Założenie to dotyczy zarówno bieżącej wypłacalności InterRisk, jak również planowanego rozwoju biznesu w 3-letnim horyzoncie czasowym. Założenie to dotyczy nie tylko podstawowej działalności operacyjnej, ale również wszelkim działań inwestycyjnych. Środki własne w Spółce są monitorowane z częstotnością kwartalną, zarówno w aspekcie ich wysokości, jak również w obszarze ich struktury i jakości.

Struktura środków własnych została przedstawiona w tabeli 47.

Tabela 47. Struktura podstawowych środków własnych

(tys. zł)	2018	2019
Kapitał zakładowy	137 640.10	137 640.10
Kapitał zapasowy ze sprzedaży akcji powyżej wartości nominalnej	9 932.00	9 932.00
Rezerwa uzgodnieniowa	384 865.64	436 440.28
Pożyczka podporządkowana	22 091.64	22 381.39
Podstawowe środki własne	554 529.38	606 393.77

Struktura kapitałów własnych Spółki nie zmieniła się w trakcie okresu sprawozdawczego. Wzrost środków własnych wynika ze wzrostu rezerwy uzgodnieniowej. Jej wartość ustalana jest w następujący sposób:

Tabela 48. Struktura rezerwy uzgodnieniowej

(tys. zł)	2018	2019
Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami	583 360.94	654 444.28
- Planowane dywidendy, wypłaty i obciążenia	50 923.20	70 431.90
- Pozostałe pozycje podstawowych środków własnych	147 572.10	147 572.10
Rezerwa uzgodnieniowa	384 865.64	436 440.28

Wzrost rezerwy uzgodnieniowej wynika głównie ze spadku wartości rezerw techniczno-ubezpieczeniowych opisanej w rozdziale D.2.

Dopuszczone środki własne

Spółka posiada dopuszczone środki własne na pokrycie kapitałowego wymogu wypłacalności w wysokości 606 393,77 tys. zł, tj. 584 012,38 tys. zł w kategorii 1. oraz 22 381,39 tys. zł kategorii 2.

Natomiast na pokrycie minimalnego wymogu kapitałowego InterRisk wykazuje 606 393,77 tys. zł, w szczególności 584 012,38 tys. zł w kategorii 1 oraz 22 381,39 tys. zł w kategorii 2.

Kapitał własny zakładu wykazany w sprawozdaniu finansowym według PSR wynosi 426 358,14 tys. zł. Różnica pomiędzy kapitałem własnym a nadwyżką aktywów nad zobowiązaniami wynika z różnic w wycenie poszczególnych pozycji zgodnie z PSR oraz wykazywanymi w sprawozdaniu o wypłacalności i kondycji finansowej. Struktura różnic w wycenie została przedstawiona w tabeli 49.

Tabela 49. Wyjaśnienie różnic pomiędzy kapitałem własnym a nadwyżką aktywów nad zobowiązaniami obliczoną na potrzeby wypłacalności

	2018	2019	Zmiana
Kapitał własny wg PSR	388 562,63	426 358,14	37 795,52
Odroczone koszty akwizycji	-147 272,42	-161 933,49	-14 661,08
Nieruchomości	4 162,81	15 120,33	10 957,52
Lokaty	30 086,94	120 829,10	90 742,16
Kwoty należne z umów reasekuracji	-225 849,50	-230 844,87	-4 995,37
Należności z tytułu ubezpieczeń i od pośredników ubezp.	-134 232,61	-255 230,78	-120 998,17
Należności z tytułu reasekuracji biernej	-6 381,28	-8 417,95	-2 036,67
Aktywno na podatek odroczony	-6 449,75	-7 949,59	-1 499,84
Wartości niematerialne i prawne	-13 411,26	-16 696,83	-3 285,56
Inne aktywa nie wykazane powyżej	-7 361,26	-6 324,15	1 037,11
Łącznie różnica w wycenie aktywów	-506 708,34	-551 448,23	-44 739,90
Rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe	517 541,69	547 083,94	29 542,26
Rezerwy z tytułu odroczonego podatku dochodowego	-39 243,68	-46 068,61	-6 824,92
Zobowiązania z tytułu ubezpieczeń i wobec pośredników ubezp.	53 100,24	104 632,93	51 532,69
Zobowiązania z tytułu reasekuracji biernej	122 712,44	129 099,58	6 387,14
Pozostałe zobowiązania (handlowe)	46 379,54	53 906,03	7 526,48
Inne zobowiązania nie wykazane powyżej	1 016,43	-9 119,51	-10 135,93
Łącznie różnica w wycenie zobowiązań	701 506,65	779 534,37	78 027,72
Nadwyżka aktywów nad zobowiązaniami w SII	583 360,94	654 444,28	71 083,34

Żadna z pozycji podstawowych środków własnych nie podlega przepisom przejściowym, o których mowa w art. 308b ust. 9 i 10 dyrektywy. Spółka nie posiada uzupełniających środków własnych, jak również żadna z pozycji nie jest odliczana od środków własnych.

E.2 Kapitałowy wymóg wypłacalności i minimalny wymóg kapitałowy

Na dzień 31 grudnia 2019 roku kapitałowy wymóg wypłacalności oraz minimalny wymóg wypłacalności wynoszą odpowiednio 293,3 oraz 117,9 mln zł. Zgodnie z formułą standardową struktura kapitałowego wymogu wypłacalności przedstawiona została w Tabeli 50.

Tabela 50. Struktura kapitałowego wymogu wypłacalności

(tys. zł)	2018	2019	Zmiana
Ryzyko rynkowe	40 291,03	77 199,45	36 908,42
Ryzyko ub. życiowych	5 415,28	6 027,45	612,17
Ryzyko ubezpieczeń majątkowo-osobowych	255 830,34	274 382,03	18 551,69
Ryzyko ubezpieczeń zdrowotnych	22 056,47	24 284,16	2 227,69
Ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta	53 260,68	24 713,27	-28 547,41
Ryzyko wartości niematerialnych i prawnych	0	0	0
<i>Efekty dywersyfikacji</i>	<i>-74 162,08</i>	<i>-86 566,24</i>	<i>-12 404,16</i>
Podstawowy Kapitałowy Wymóg Wypłacalności	302 691,72	320 040,12	17 348,40
Korekta z tytułu podatków odroczonej	-62 131,25	-68 808,31	-6 677,06
Ryzyko operacyjne	29 551,11	42 108,87	12 557,76
Kapitałowy Wymóg Wypłacalności	270 111,57	293 340,68	23 229,11
Minimalny Wymóg Kapitałowy	117 946,46	117 946,46	0,00

Struktura kapitałowego wymogu wypłacalności w ciągu ostatnich 12 miesięcy uległa zmianie. W dalszym ciągu największym ryzykiem jest ryzyko ubezpieczeniowe. W 2019 roku drugim co do wielkości ryzykiem jest ryzyko rynkowe. Wymóg kapitałowy dla ryzyka rynkowego wzrósł znacząco w związku z objęciem udziałów Towarzystwa Ubezpieczeń Wzajemnych TUW. Jednocześnie nastąpił spadek ryzyka niewykonania zobowiązań przez kontrahenta głównie w wyniku zmian w kalkulacji samego wymogu wynikających z rewizji formuły standardowej.

Spółka stosuje uproszczenia przy wyliczaniu wymogu kapitałowego według formuły standardowej w odniesieniu do następujących modułów:

- ryzyko niewykonania zobowiązania przez kontrahenta w zakresie wyznaczenia efektu mitygacji ryzyka,
- korekta z tytułu zdolności podatków odroczonych do pokrywania strat.

Zakład nie stosuje parametrów specyficznych zgodnie z art. 252 ust. 1 Ustawy, jak również nie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 51 ust. 2 akapicie trzecim dyrektywy.

Do wyliczenia minimalnego wymogu kapitałowego zakład używa danych dotyczących składki przypisanej netto zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu delegowanym oraz rezerw techniczno-ubezpieczeniowych zaprezentowanych w tabeli 51.

Tabela 51. Struktura najlepszego oszacowania rezerw oraz składki przypisanej netto

Linia biznesu	Rezerwy szkodowe netto	Składka przypisana netto
H1	1 826,38	33 116,00
H2	6 781,82	42 620,53
NL1	288 603,57	385 058,57
NL2	46 772,27	230 055,84
NL3	1 560,49	3 098,85
NL4	25 702,77	124 243,49
NL5	85 559,06	75 296,43
NL6	0,00	32 712,19
NL7	125,66	1 811,20
NL8	4 179,81	21 457,30
NL9	2 447,25	7 869,87

E.3 Zastosowanie podmodułu ryzyka cen akcji opartego na duracji do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności

Spółka nie stosuje podmodułu ryzyka cen akcji opartego na duracji do obliczenia kapitałowego wymogu wypłacalności.

E.4 Różnice między formułą standardową a stosownym modelem wewnętrznym

Spółka do celów raportowania nie stosuje modelu wewnętrznego.

E.5 Niezgodność z minimalnym wymogiem kapitałowym i niezgodność z kapitałowym wymogiem wypłacalności

W 2019 roku Spółka nie wykazała niezgodności z minimalnym wymogiem kapitałowym oraz kapitałowym wymogiem wypłacalności.

E.6 Wszelkie inne informacje

Wszystkie istotne informacje dot. zarządzania kapitałem zostały przedstawione w powyższych rozdziałach.